

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2

ปริญญานิพนธ์
ของ
จิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา
กันยายน 2552

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2

ปริญญานิพนธ์
ของ
จิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา

กันยายน 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2

บทคัดย่อ
ของ
จิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและสถิติทางการศึกษา
กันยายน 2552

จิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์. (2552). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.สุพร เข้มเฮง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันท์ ศลโกสม.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม และศึกษาคำนวณน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้าน ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในด้านต่างๆ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2 จำนวนทั้งสิ้น 270 คน ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .798, .811, .890, .788, .840, .828, .796 และ .860 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบตัวแปรตามหลายตัว (Multivariate Multiple Regression Analysis : MMR)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของกลุ่มตัวแปรปัจจัยกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีค่าเท่ากับ .495, .418 และ .379 ตามลำดับ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า
2. คำนวณน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ดังนี้
 - 2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และอิทธิพลจากสื่อ ซึ่งส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - 2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และอิทธิพลจากสื่อ ซึ่งส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 - 2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อ ซึ่งส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SOME FACTORS AND THEIR AFFECT
TOWARDS ATTITUDE ON ENGAGING IN SEXUAL INTERCOURSE BEFORE
AN APPROPRIATE AGE OF INTERVAL 4 FEMALE STUDENTS IN SCHOOLS
UNDER THE OFFICE OF SUPHUNBURI EDUCATION SERVICE AREA II

AN ABSTRACT

BY

JIRAPORN CHUNGDUONGJIT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Research and Statistics
at Srinakharinwirot University

September 2009

Jiraporn Chungduongjit. (2009). *A study of the relationship between some factors and their affect towards attitude on engaging in sexual intercourse before an appropriate age of Interval 4 female students in schools under the Office of Suphanburi Education Service Area II*. Master thesis , M.Ed. (Educational Research and Statistics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Suwaporn Semheng, Assist. Prof. Dr. Sunan Solkosum.

The purposes of this research were to study the relationship between some factors and their affect towards engaging in sexual intercourse before an appropriate age in 3 aspects which are thoughts, emotions, and the inclination of behavior; and study the beta weight of these factors. The sampled group consisted of 270 Interval 4 female students in schools under the Office of Suphanburi Education Service Area II, selected by multi-stage random sampling. The tools used in the research were questionnaires on attitude towards engaging in sexual intercourse before an appropriate age regarding thoughts, emotions, inclination of behavior, future oriented - self control, Buddhism life style, family relationship, influence from friends and influence from media with reliabilities of .798, .811, .890, .788, .840, .828, .796, and .860 respectively. The data were analysed by using Multivariate Multiple Regression (MMR).

It was found that:

1. The multiple correlations coefficient between some factors and their affect on attitude towards engaging in sexual intercourse before an appropriate age within 3 aspects which are thoughts, emotions and inclination of behavior were .495, .418 and .379 respectively. All values had a statistical significance at the level of .01.

2. The beta weight of the factors affecting attitude towards engaging in sexual intercourse before an appropriate age were as follows:

- 2.1 The factors affecting attitude towards engaging in sexual intercourse before an appropriate age in terms of thoughts were future oriented - self control, family relationship and influence from media with a statistical significance at the level of .01

- 2.2 The factors affecting attitude towards engaging in sexual intercourse before an appropriate age in terms of emotions were future oriented - self control, family relationship and influence from the media with a statistical significance at the level of .01

- 2.3 The factor affecting attitude towards engaging in sexual intercourse before an appropriate age in terms of inclination of behavior was influence from media with a statistical significance at the level of .01

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2

ของ
จิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา
ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ เดือน กันยายน พ.ศ.2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.สุพร เข้มเฮง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนันท์ ศลโกสุม)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.ละเอียต รัชส์เฝ้า)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุพร เข้มเฮง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนันท์ ศลโกสุม)

.....กรรมการ
(อาจารย์ชวลิต รวยอาจิน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากท่านอาจารย์ ดร.สุพร เข้มแข็ง ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุนันท์ ศลโกสม กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำปรึกษา แนะนำ ชี้แนะแนวทางในการทำวิจัย ให้ความรู้ ตลอดจนแนวทางแก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งถึงความกรุณาดังกล่าว และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ละเอียต รักษ์เฝ้า และ อาจารย์ชวลิต รวยอาจิณ ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์และได้ให้คำแนะนำ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และที่สำคัญยิ่งผู้วิจัยขอกราบระลึกถึง พระคุณครูอาจารย์ภาควิชาการวัดผลและวิจัยทางการศึกษาทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทศพร มณีศรีขำ อาจารย์ ดร.ละเอียต รักษ์เฝ้า และ อาจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง ที่ได้กรุณาตรวจสอบและให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้และเก็บข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน คณะครู อาจารย์ ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้

คุณค่าทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยน้อมรำลึกและบูชาพระคุณแก่บุพการีของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังในการวางรากฐานการศึกษาให้กับผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

จิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
เอกสารที่เกี่ยวกับวัยรุ่นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	11
ความหมายของวัยรุ่น.....	11
ธรรมชาติและ พัฒนาการของวัยรุ่น.....	12
พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนปลาย.....	17
พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น.....	18
สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น.....	19
เอกสารและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ.....	20
ความหมายของเจตคติ.....	20
ลักษณะของเจตคติ.....	21
องค์ประกอบของเจตคติ.....	23
มิติของเจตคติ.....	26
การเกิดเจตคติ.....	27
เจตคติทางเพศ.....	29
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์	
ก่อนวัยอันควร.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	64
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	 70
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	 79
สังเขป วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินการวิจัย.....	79
สรุปผลการวิจัย.....	79
อภิปรายผลการวิจัย.....	80
ข้อเสนอแนะ.....	85
 บรรณานุกรม.....	 87
 ภาคผนวก.....	 96
ภาคผนวก ก.....	97
ภาคผนวก ข.....	113
ภาคผนวก ค.....	128
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 139

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2.....	46
2 รายชื่อโรงเรียนที่ได้จากการสุ่มและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	48
3 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยแต่ละด้านกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม.....	72
4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายแต่ละด้านกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดง พฤติกรรม.....	73
5 ค่า Tolerance และ VIF เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ.....	74
6 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแบบตัวแปรตามหลายตัวของตัวแปรแต่ละด้าน ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม.....	75
7 ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด.....	76
8 ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก.....	77
9 ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม.....	77
10 สรุปค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร.....	78
11 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด.....	98
12 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก.....	99
13 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม.....	100
14 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง.....	101
15 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวิถีชีวิตแบบพุทธ.....	102

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความสัมพันธ์ภายในครอบครัว....	103
17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน.....	104
18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามอิทธิพลจากสื่อ.....	105
19 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร.....	106
20 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง.....	108
21 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวิถีชีวิตแบบพุทธ.....	109
22 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามความสัมพันธ์ภายในครอบครัว.....	110
23 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน.....	111
24 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามอิทธิพลจากสื่อ.....	112

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
2 ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพสังคมไทยในสมัยอดีตช่วงประมาณ 50 – 60 ปี ที่ผ่านมาเมืองไทยนั้นยังเป็นเมืองเกษตรกรรม ผู้คนในสังคมมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ รู้จักแบ่งปัน มีน้ำใจช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว ประชาชนรักษานขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั่งามเอาไว้ โดยเฉพาะผู้หญิงไทย จะมีกิริยามารยาทที่เรียบร้อย รักนวลสงวนตัว รู้จักการวางตัวกับบุรุษเพศได้ดี จนกว่าจะออกเรือน แต่เนื่องจากสภาพการเปลี่ยนแปลงไป การแพร่เข้ามาของวัฒนธรรมต่างชาติทั้งชาติตะวันตกและตะวันออก นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายรูปแบบ ส่งผลให้สภาพและวัฒนธรรมของสังคมประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ท่ามกลางการพัฒนาวิถีทางเศรษฐกิจอย่างเข้มข้นและจริงจัง ก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างมาก โดยความเจริญมากเท่าไร ความเสื่อมโทรมมิตินสิ่งแวดล้อม และวิถีทางสังคมยิ่งอ่อนแอลง และมีแนวโน้มว่าปัญหาทางสังคมจะเพิ่มมากขึ้นและทวีความรุนแรง ในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม และความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจที่ขยายตัวไปนอกเมือง รวมถึงกระแสสังคมยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ซึ่งเป็นยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน ทำให้เกิดการไหลบ่าทางวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วและแผ่กว้างไปในทุกพื้นที่ เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกส่วนของสังคมไทยทั้งในชนบทและเมือง วิถีชีวิต เศรษฐกิจและการเมือง (จิตยา สุวรรณะชฎ. 2546: 14) จากชีวิตชนบทที่เรียบง่าย มีการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเอื้ออาทร กลายเป็นชีวิตคนเมืองที่มีชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่ มีการแก่งแย่งแข่งขันสูง ทำให้คนเห็นแก่ตัว ประเพณีที่ดั่งามของไทยในอดีต เริ่มเสื่อมสลายไป เด็กหญิงไทยในอดีตกับปัจจุบันแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ที่เห็นได้อย่างชัดเจน ก็คือ พฤติกรรมของเด็กวัยรุ่นที่มีความโน้มเอียง ในเรื่องของ ทศนคติ ความเชื่อ ค่านิยมและความประพฤติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งวัยรุ่นหญิงควรจะต้องรักษนวลสงวนตัว ถือการรักษาพรหมจรรย์ก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องสำคัญ แต่ปัจจุบันพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิงกลับเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมากไม่ค่อยให้ความสำคัญกับเรื่องของพรหมจรรย์มากนัก เด็กวัยรุ่นประพฤติตนอยู่ในกรอบประเพณี มีอยู่จำนวนไม่น้อย แต่เด็กวัยรุ่นที่เดินหลงทางทุกวันนี้ก็มีจำนวนมากที่เห็นการเสียตัวเป็นเรื่องของประสบการณ์ชีวิต (สุพัตรา สุภาพ. 2536)

สมพงษ์ จิตระดับ (2544: 13) ผู้อำนวยการศูนย์เด็กด้อยโอกาสให้ความคิดเห็นว่า ทุกวันนี้เด็กของสังคมไทยน่ากลัวมาก มีโอกาสที่จะเสพ พร้อมทั้งจะรับ พร้อมทั้งจะทำลายและพร้อมที่จะปฏิเสธทุกอย่างเพียงเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ตนต้องการ อุดมคติเจือจาง ความคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องปกติ ใกล้เคียงกับวัฒนธรรมตะวันตกเข้าไปทุกที แม้แต่นักเรียนชั้น ม.1-ม.2 ก็ยังมีความสัมพันธ์แบบเช็กช้หมูกันแล้ว

สโตนและเชิร์ช (โสภา ชปิลมันน์. 2542: 109; อ้างอิงจาก Stone and Church. 1968) กล่าวว่าวัยรุ่นจะเริ่มให้ความสนใจกับตนเอง เริ่มค้นหาตนเอง แสวงหาค่านิยมตลอดจนปรัชญาชีวิตของตนเอง แต่ในขณะเดียวกันก็เริ่มมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเองไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ อิริคสัน (ดวงเดือน ศาสตราจารย์. 2535: 178-179; อ้างอิงจาก Erickson. 1968) ที่กล่าวถึงวัยรุ่นไว้ว่า วัยรุ่นจะเริ่มมีบทบาทใหม่ๆ ทางสังคม เริ่มหาประสบการณ์ต่างๆ เพื่อลดความตึงเครียดและความสับสนในการค้นหาเอกลักษณ์ของตน ตลอดจนเริ่มมีความรู้สึกใหม่ๆ กับเพศตรงข้าม อันตรายที่อาจจะเกิดในช่วงวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการพัฒนาในช่วงนี้เหมาะสมแล้ว จะทำให้เกิดความสับสนในตนเอง เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากบุคคลที่ชื่นชอบหรือกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นจะสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง ไม่แน่ใจในเป้าหมายของอนาคต การเลือกอาชีพ ตลอดจนบทบาทและพฤติกรรมทางเพศของตน ซึ่งอิริคสัน กล่าวถึงวัยรุ่นในช่วงนี้ว่า เป็นภาวะวิกฤตของการพัฒนาเอกลักษณ์แห่งตน (Identity Crisis)

ปัญหาความสับสนในเอกลักษณ์แห่งตนของวัยรุ่นเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่อสังคมซึ่งสภาพสังคมไทยในปัจจุบันนี้พบว่าวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่มีพฤติกรรมเป็นปัญหาต่อสังคม เช่น ปัญหาทะเลาะวิวาท ปัญหาหนีเรียน ปัญหายาเสพติดและปัญหาพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น (ศรีเรือน แก้วกังวาน. 2540: 325) ซึ่งปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนั้นเป็นปัญหาหนึ่งที่กำลังระบาดในสังคมวัยรุ่นไทย ปัจจุบันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นเป็นปัญหา 1 ใน 3 ของปัญหาใหญ่ ปัญหาของวัยรุ่นที่สำคัญในขณะนี้ คือ ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนวัยรุ่น (วัลลภ ตังคณานุรักษ์. 2543: 2; วัลลภ ปิยมโนธรรม. 2540: 87)

การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น อาจกล่าวได้ว่า เป็นเรื่องปกติธรรมดาในหลายสังคมโดยเฉพาะสังคมตะวันตก แต่ในสังคมไทยเป็นสังคมหนึ่งที่ได้ชื่อว่าเข้มงวดและต่อต้านในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นอย่างมาก แต่ปรากฏว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย-หญิงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระดับอายุที่ลดลงเรื่อยๆ และจากการศึกษาของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531: 93) ได้ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการศึกษา พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนวัยรุ่นมีอายุเฉลี่ย 16 ปี ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี คติอนุรักษ์ (2535: 92) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษา ที่มีอายุ 15-24 ปี จำนวน 1,094 คน ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งเคยมีเพศสัมพันธ์และนักศึกษามีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในระดับอายุที่ลดลงเรื่อยๆ

การเสื่อมถอยของค่านิยมเรื่องเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นไทยในลักษณะนี้ มีปัจจัยซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญหลายประการ แนวโน้มการปล่อยตัวทางเพศของวัยรุ่นซีกโลกตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อวัยรุ่นในประเทศไทย (ชุดิมา ศรีแก้วนวล. 2540: 2) ผ่านทางสื่อโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นสื่อที่ปัจจุบันมีการเผยแพร่เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในทุกรูปแบบและยากที่ป้องกันได้ มีผลทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศไปในทางที่ผิด ดังเช่น

การศึกษาของ อุมาร์วัลย์ จันทะแก้ว (2547: 85) ที่ศึกษาถึงอิทธิพลของพฤติกรรมกาเปิดรับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการเปิดรับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของกลุ่มวัยรุ่นจะทำให้วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศเป็นไปในทางที่ไม่เหมาะสม

การได้รับประสบการณ์จากกลุ่มเพื่อนก็เป็นสาเหตุหนึ่งของการประพฤติดิปฏิบัติของเด็กเช่นกัน การรวมกลุ่มของวัยรุ่นจะมีลักษณะของพัฒนาการเริ่มจากกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกันในรูปของ “แก๊งค์” การรวมกลุ่มมีทั้งข้อดีข้อเสีย ข้อดีก็คือ วัยรุ่นมีสิ่งยึดเหนี่ยวลดความว้าวุ่น ลดความเพ้อฝัน ลดความเครียด รู้จักการปรับตัวและรู้จักการเสียสละ แต่ภายในข้อดีก็มีข้อเสียอยู่ ซึ่งถ้าไม่มีการเหนี่ยวรั้งในทางที่ดีภายในกลุ่มจะทำให้วัยรุ่นเสียการเรียน เสียการงาน ขาดความรับผิดชอบและอาจทำให้วัยรุ่นขาดความเป็นตัวของตัวเองเนื่องจากต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มยอมทำตามที่กลุ่มต้องการ (ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม. 2527: 109-114)

เฮอร์ลอค (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536: 42; อ้างอิงจาก Hurlock. 1967) พบว่า ในครอบครัวที่พ่อแม่สื่อสารกับลูกอย่างจำกัดและไม่ค่อยมีส่วนแบ่งในประสบการณ์ของลูกที่เป็นวัยรุ่นของตนเอง อีกนัยหนึ่งพ่อแม่ที่ไม่รู้จักโลกของวัยรุ่น พ่อแม่ที่ไม่ยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ และพยายามแยกตัวจากวัฒนธรรมของวัยรุ่น จะพบว่าครอบครัวนั้นทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยๆ ฉวีวรรณ สุขพันธ์โพธาราม (2527: 114-115) ได้กล่าวถึง พ่อ-แม่ และครู ที่มีความคิดแบบหัวโบราณ มักจะกักกันเด็กจนเกินไป ไม่ยอมให้ออกนอกบ้าน ไม่ยอมให้เด็กเห็นโลกภายนอกกับเขา ทำให้สังคมเด็กแคบ ไม่รู้จักรับผิดชอบตนเอง ไม่รู้จักโต เมื่อถึงคราวที่เด็กมีอิสระหรือต้องใช้ชีวิตตามลำพังจริงๆ จึงเกิดการเสียหายได้ง่าย เช่น ด้านชู้สาว บทบาทของการเลี้ยงดูให้ความรักความเข้าใจ ให้คำปรึกษาที่ถูกวิธีของครอบครัวจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะป้องกันวัยรุ่นได้ นอกจากนั้นผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดีและชักนำให้วัยรุ่นดำเนินตาม เช่น การปลูกฝังให้ดำเนินชีวิตตามหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา ทั้งนี้เพราะค่านิยมและวัฒนธรรมไทยต่างได้รับอิทธิพลมาจากศาสนาแทบทั้งสิ้น

ปัจจุบันวัยรุ่นถูกมองว่าเพิกเฉยหรือละเลยต่อศาสนา ทำให้วัยรุ่นเป็นผู้ที่ประพฤติดิปฏิบัติไม่ถูกทำนองคลองธรรมเพราะห่างไกลจากศาสนา อย่างไรก็ตาม คนส่วนมากยังเชื่อว่าอิทธิพลของพระพุทธศาสนายังคงตกผลึกอยู่ในแวดวงของการดำเนินชีวิตของคนไทย และเป็นที่หวังว่าวัยรุ่นไทยยังมีทัศนคติที่ดีต่อศาสนาและปฏิบัติตามหลักศาสนานั้นและศาสนาในสายตาของวัยรุ่นเป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่งสำหรับชีวิตความเป็นอยู่ตั้งแต่เกิดจนตาย (สุชา จันท์เอม. 2529: 35-36) ในงานวิจัยของ เฮลท์สลีย์และโบรเดอริก (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536: 49; อ้างอิงจาก Heltsley and Broderick.. 1969) ที่ได้ศึกษาถึง ความเคร่งศาสนากับการปล่อยตัวทางเพศของนักศึกษา ที่เรียนวิชาครอบครัวสัมพันธ์จากมหาวิทยาลัย 13 แห่ง(จากการไปร่วมกิจกรรมทางศาสนาบ่อยๆ) พบว่ามีความสัมพันธ์ทางลบระหว่างความเคร่งศาสนา กับการปล่อยตัวทางเพศของคนผิวขาวแต่ไม่พบความสัมพันธ์เช่นนั้นในคนผิวดำ

จากการศึกษาเอกสารและข้อมูลดังกล่าว หากพิจารณาปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในขอบเขตของวัฒนธรรมไทย และจากสถานการณ์ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยเฉพาะในวัยรุ่นหญิงที่มีพฤติกรรมทางเพศเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้นนั้น การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 เป็นการหาสาเหตุปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่นหญิง และเห็นว่าควรต้องมีวิธีการที่จะแก้ไขหรืออย่างน้อยก็บรรเทาให้ปัญหาลดน้อยลง เพื่อเป็นการลดปัญหาด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันสมควร การทำแท้ง การค้าประเวณี ให้กับวัยรุ่นซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศ และทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและเป็นไปตามที่กรอบประเพณีอันดีงามของสังคมไทยพึงปรารถนา

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 ในภาพรวมและรายด้าน
2. เพื่อศึกษาคำแนะนำความสำคัญของปัจจัยบางประการ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 ในภาพรวมและรายด้าน

ความสำคัญของการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ทราบว่าปัจจัยใดบ้าง ซึ่งได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้มีการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษา เพื่อช่วยกันป้องกันปัญหาสังคมด้านการประพฤติปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือพฤติกรรมชั่วช้าของวัยรุ่น เพื่อเป็นการลดปัญหาด้านอื่นๆ ด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 11 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมดจำนวน 2,210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. กลุ่มตัวแปรปัจจัย แบ่งเป็น 5 ตัวแปร ได้แก่

- 1.1 ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง
- 1.2 วิธีชีวิตแบบพุทธ
- 1.3 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- 1.4 อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน
- 1.5 อิทธิพลจากสื่อ

2. กลุ่มตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านความคิด
- 2.2 ด้านความรู้สึก
- 2.3 ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง** หมายถึง การที่นักเรียนสามารถคาดการณ์ไกลเกี่ยวกับการศึกษา การประกอบอาชีพ เห็นความสำคัญของผลดีหรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนและสามารถที่จะควบคุมตนเองให้กระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะเล็งเห็นถึงผลที่จะเกิดตามมาในภายหลัง ทั้งในด้านส่วนตัว ด้านการศึกษา ด้านครอบครัวและด้านสังคม

2. **วิธีชีวิตแบบพุทธ** หมายถึง แนวคิด ความเชื่อตลอดจนการเลือกปฏิบัติตามแบบแผน การดำเนินชีวิตประจำวันของนักเรียนอย่างสอดคล้องตามหลักคำสอนอันเป็นหลักธรรม

การปฏิบัติขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตของพุทธศาสนิกชนชาวไทยทั่วไป เช่น ความเชื่อเรื่องบาปกรรม กฎแห่งกรรม การเวียนว่ายตายเกิด นรก-สวรรค์ การปฏิบัติศีล ทาน ภาวนา การปฏิบัติตามความเชื่อในเรื่องดังกล่าวและศีลที่ปฏิบัตินั้น คือ ศีลห้า

3. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับสมาชิกในครอบครัวในเรื่องของ การมีความเชื่อใจกัน รักใคร่ผูกพันกัน มีเวลาให้กัน ทำกิจกรรมร่วมกัน การตัดสินใจและการสนับสนุน การได้รับความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ที่ถูกต้อง เหมาะสม

4. อิทธิพลจากเพื่อน หมายถึง ประสบการณ์ที่นักเรียนได้การรับรู้จากการสังเกตเห็น การเล่น การทำงาน การพูดคุยกับเพื่อนวัยเดียวกันในเรื่องการเรียน เรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การคบเพื่อนต่างเพศ และเรื่องอื่นๆ ซึ่งจะทำให้เด็กสร้างนิสัยและประพฤติปฏิบัติตามกลุ่มเพื่อน ทั้งนี้ เพราะเนื่องมาจากความต้องการการยอมรับจากเพื่อน ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน

5. อิทธิพลจากสื่อ หมายถึง ปริมาณและประสบการณ์ที่นักเรียนได้จากการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ในด้านเนื้อหาทางเพศสัมพันธ์จากการที่ได้รับรู้ ได้ฟังและเห็นจากสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือโป๊ หนังสือการ์ตูน หนังสือพิมพ์ นิตยสารบันเทิง ภาพโป๊/อนาจารจากสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วีดีโอ/ซีดี อินเทอร์เน็ต ที่มีผลต่อความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

6. เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

6.1 องค์ประกอบทางด้านความคิด (Cognitive Component) เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องการวางตัวกับเพศตรงข้ามหรือคนรักตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิ่งมีประโยชน์หรือเป็นโทษและผลกระทบที่เกิดขึ้นในการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

6.2 องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) คือ ความชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ เกี่ยวกับการวางตัวและการปฏิบัติตัวต่อเพศตรงข้ามตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

6.3 องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มในเชิงพฤติกรรมหรือการกระทำ (Action Tendency Component or Behavioral Component) คือ ระดับความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรมใดๆ กับเพื่อนต่างเพศหรือคนรัก ที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในเรื่องต่อไปนี้

1. การมีคูรักในขณะที่เรียน 2. การอยู่ใกล้ชิดกับคูรักในสถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการมีเพศสัมพันธ์ 3.การมีสิ่งกระตุ้นหรือยั่วให้เกิดความรู้สึกทางเพศได้ง่าย 4. การแสดงความรู้สึกต่อกันทางร่างกายกับคูรักและการมีเพศสัมพันธ์

7. น้ำหนักความสำคัญ (Beta Weight) หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ของชุดตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อชุดของตัวแปรตาม

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยบางประการ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากเพื่อนและอิทธิพลจากสื่อมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

2. มีปัจจัยบางประการอย่างน้อย 1 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ และหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรปัจจัยด้วยวิธีการ ดังนี้

1. ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของ แบนดูรา (ประสาธน์ อิศรปริดา. 2549: 280-289; อ้างอิงจาก Bandura. 1986) ที่ได้กล่าวสรุปว่า การควบคุมตนเองเป็นความสามารถในการกำหนดตนเองในด้านความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และการกระทำไม่ให้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงหรือไปร่วมกระทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นความสามารถในการเลือกกระทำการควบคุมอารมณ์ การควบคุมความคิด การยับยั้งในสิ่งชั่วร้าย ซึ่งจากพฤติกรรมในการควบคุมตนเองในด้านต่างๆ จะทำให้บุคคลสามารถพึ่งตนเองได้โดยไม่ต้องให้ผู้อื่นช่วยคิดหรือแก้ปัญหาแทน และจากงานวิจัยของ ระวีวรรณ กันวี พบว่า เด็กวัยรุ่นที่มีการลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเองได้สูงมีโอกาสน้อยในการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนน้อยกว่าวัยรุ่นที่มีการมุ่งอนาคต -การควบคุมตนเองต่ำ

2. วิธีชีวิตแบบพุทธ ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรนี้จากการศึกษางานวิจัยของ กิ่งกาญจน์ กาบเครือ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาถึงปัจจัยทางพุทธศาสนาต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร พบว่า การปฏิบัติตนตามหลักศีล 5 ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนได้ร้อยละ 11.30

3. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรมาจากแนวคิดของ Hurlock (ประสาธน์ อิศรปริดา. 2549: 45; อ้างอิงจาก Hurlock.1974) นักจิตวิทยาพัฒนาการได้กล่าวว่า พฤติกรรมของครอบครัวจะเป็นพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งเด็กจะเลียนแบบโดยการสังเกต พฤติกรรมของพ่อแม่ผู้ปกครอง ครอบครัวจะต้องพยายามให้เด็กเกิดแรงจูงใจ เพื่อให้เด็กทำในสิ่งที่ถูกต้องตามวัฒนธรรมและฝึกให้เด็กยึดถือคุณค่าที่ดีตามวัฒนธรรม การอบรมเลี้ยงดูเป็นสิ่งที่สำคัญ

มากเพราะผลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูนั้น จะเป็นสิ่งที่ช่วยในการหล่อหลอมให้เด็กมีบุคลิกภาพเป็น
 อย่างใดก็ได้ เช่น การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ความมั่นใจในตนเอง ค่านิยมและลักษณะนิสัย และจาก
 งานวิจัยของ เปรมฤทัย ขันนัไทย (2546: 86) ที่ทำการศึกษา เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ
 ต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนปทุมพิทยาคม พบว่า ความสัมพันธ์
 ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียน อย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรมาจากทฤษฎีพัฒนาการแห่ง
 บุคลิกภาพตามช่วงวัย ของ อีริกสัน (สุชา จันท์ธรม. 2542: 62; อ้างอิงจาก Erikson) ที่ได้กล่าวไว้
 ว่าบุคลิกภาพในช่วงชีวิตของบุคคล มี 8 ขั้นตอน ในแต่ละขั้นตอนของชีวิตเด็กจะเรียนรู้และพัฒนา
 บุคลิกภาพจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมไปตามแบบแผนของวัยนั้นๆ เมื่อก้าวเข้าสู่ระยะวัยรุ่นเด็ก
 จะเริ่มรับรู้บทบาทของตนเองและรู้จักเปรียบเทียบคุณค่าของตนเองกับผู้อื่น โดยเลียนแบบอย่าง
 จากผู้อื่นและสิ่งที่นำวิถีกังวลสำหรับพัฒนาการในระยะนี้ก็คือเรื่องบทบาททางเพศ ซึ่งเด็กวัยรุ่น
 ทุกๆ คนล้วนแต่ต้องเผชิญปัญหานี้ด้วยกันทั้งสิ้น

5. อิทธิพลจากสื่อ ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรนี้ จากงานวิจัย ของ อุมาวลัย จันทะแก้ว (2547: 72)
 ที่ทำการศึกษา เรื่อง อิทธิพลของพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่ส่งผล
 ต่อค่านิยมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาทาง
 เพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต สามารถทำนายค่านิยมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครได้
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ผู้วิจัยได้ศึกษาการเกิดเจตคติ จากทฤษฎีการ
 เรียนรู้ (Learning Theory) ข้อตกลงของทฤษฎีนี้ ก็คือ เจตคติสามารถเรียนรู้ได้เหมือนกับลักษณะ
 อื่นๆ ของคน คนแสวงหาข้อมูลและข้อเท็จจริงเพื่อสร้างสมการการเรียนรู้ ความรู้สึกและค่านิยมต่างๆ
 ได้จากข้อเท็จจริง เด็กเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกทางเจตคติ ซึ่งอาศัย
 กระบวนการที่ควบคุมการเรียนรู้ นั่นคือ กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเกิด
 เจตคติได้ แต่ละคนแสวงหาข้อมูลและความรู้สึกโดยกระบวนการเชื่อมสัมพันธ์ การเชื่อมสัมพันธ์จะ
 เกิดขึ้นเมื่อสิ่งเร้าปรากฏในเวลาเดียวกันและสถานที่เดียวกัน เจตคติเกิดจากความรู้ต่างๆ บวก
 ความเชื่อมโยงกับด้านการประเมินคุณลักษณะนั้นๆ นั่นคือการเรียนรู้เกิดผ่านการเสริมแรง เจตคติ
 นอกจากจะเกิดจากการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสัมพันธ์และวิธีเสริมแรงแล้ว ยังจะเกิดขึ้นจาก
 กระบวนการเลียนแบบ การเลียนแบบเป็นการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง การเลียนแบบต้องมีตัวแบบไว้ให้
 ตัวแบบสำคัญ คือ สถาบันครอบครัว เด็กจะเลียนแบบเจตคติของพ่อแม่ วัยรุ่นจะเลียนแบบเจตคติ
 ของกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ยังเลียนแบบได้จากครูและความคิดจากหนังสือ

แพกซ์แมน และ ซุกเคอร์แมน (เปรมฤทัย ขันนัไทย. 2546: 42; อ้างอิงจาก Paxman and
 Suckerman. 1987) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นแบบดั้งเดิมนั้น ถูกกำหนดโดยศีลธรรม
 และค่านิยมของสังคม ในขณะเดียวกัน ปัจจัยทางชีวภาพและเศรษฐกิจสังคม ได้มีส่วนเปลี่ยนแปลง

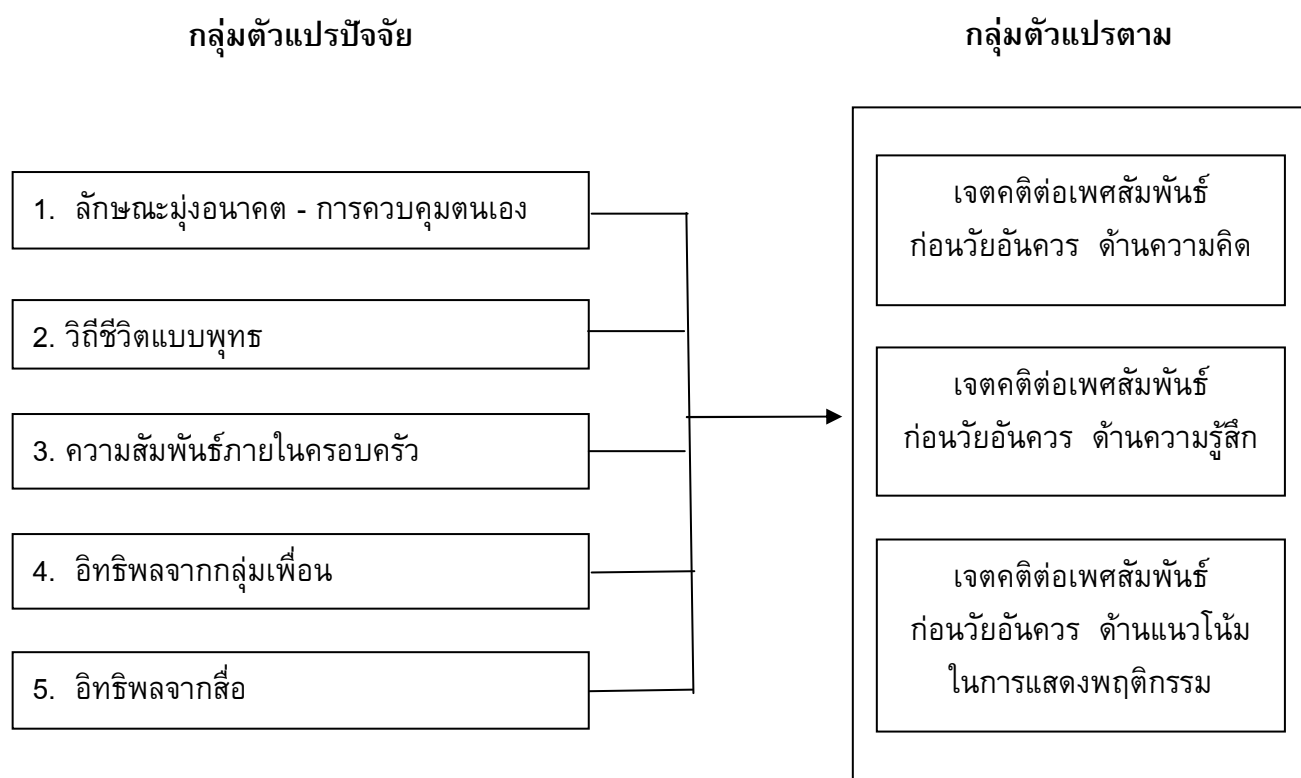
จริยธรรม ค่านิยม ระบบสื่อสารมวลชน รวมถึงกลไกการควบคุมทางสังคมด้วย และนอกจากนี้ Hurlock (ประสาธ อิศรปริดา. 2549: 151-152; อ้างอิงจาก Hurlock.1974) ยังได้พบว่า ภาวะหรือเงื่อนไขที่มีผลต่อเจตคติและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่

1. ลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศอย่างเพียงพอ อย่างตรงไปตรงมาจากพ่อแม่ ครูหรือผู้ปกครอง มักก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ การที่พ่อแม่ห้ามเด็กหรือไม่เปิดโอกาสให้เรียนรู้เรื่องเพศนั้น อาจนำไปสู่การมีเจตคติไม่ดีในเรื่องเพศ การให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะที่เป็นเรื่องลามกอนาจาร หรือขัดต่อศีลธรรม มักทำให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

2. เจตคติของบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ เจตคติที่พัฒนาในวัยเด็กจึงเป็นการเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองให้เหมือนกับเจตคติของบุคคลที่ตนเคารพรัก เช่น พ่อแม่ ถ้าบุคคลนั้นมีความสำคัญต่อเขาและมีเจตคติไปในแนวใด เด็กจะมีเจตคติไปในแนวนั้น

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก ถ้าบุคคลมีความรู้สึกเรื่องเพศในทางลบตั้งแต่ในวัยเด็ก เมื่อโตขึ้นความรู้สึกนั้นจะพัฒนาเป็นเจตคติและค่านิยมที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

เมื่อทำการพิจารณาจากลักษณะต่างๆ ของตัวแปรปัจจัยและตัวแปรตามแล้ว ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบ



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับวัยรุ่นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
 - 1.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 1.2 ธรรมชาติและพัฒนาการของวัยรุ่น
 - 1.3 พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนปลาย
 - 1.4 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
 - 1.5 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น
2. เอกสารและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
 - 2.1 ความหมายของเจตคติ
 - 2.2 ลักษณะของเจตคติ
 - 2.3 องค์ประกอบของเจตคติ
 - 2.4 มิติของเจตคติ
 - 2.5 การเกิดเจตคติ
 - 2.6 เจตคติทางเพศ
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
 - 3.1 ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง
 - 3.2 วิถีชีวิตแบบพุทธ
 - 3.3 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
 - 3.4 อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน
 - 3.5 อิทธิพลจากสื่อ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

1. เอกสารเกี่ยวกับวัยรุ่นและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

คำว่า วัยรุ่น ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Adolescence” มาจากภาษาละติน ว่า “Adolescere” ซึ่งหมายถึง to grow into maturity แปลว่า การเจริญเติบโตสู่ภาวะหรือเป็นวัยที่พัฒนามาจากสภาวะความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งเด็กจะบรรลุถึงขั้นวุฒิภาวะนั้นไม่ใช่จะเจริญเติบโตแต่ทางด้านร่างกายด้านเดียวเท่านั้น ทางจิตใจก็เจริญเติบโตเป็นเงาตามตัวไปด้วย นั่นคือ จะต้องมีการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน ไปพร้อมๆกัน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และสังคม (Hurlock. 1974: 391)

โรเจอร์ (Roger. 1972: 98-99) อธิบายแยกความหมาย ของคำว่า “วัยรุ่น” ตามกระบวนการไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. วัยรุ่น คือ ระยะการเจริญเติบโตทางร่างกาย

ความเป็นวัยรุ่นดูได้จากการเจริญเติบโตทางร่างกาย ระยะวัยแรกรุ่นหรือตรุนวัย (puberty) บางทีเรียกให้เข้าใจง่ายว่า วัยก่อนวัยรุ่น (pre adolescence) ระยะนี้สังเกตได้ชัดเจนว่าเด็กจะเจริญเติบโตทางร่างกายอย่างรวดเร็วมาก มักอยู่ในระหว่าง 2 ปีก่อนวัยรุ่น เด็กจะเปลี่ยนแปลงรูปร่างมีทรุดทรง มีการเปลี่ยนแปลงที่แสดงถึงความเป็นชายและหญิงอย่างเต็มที่ เด็กจะเจริญเข้าสู่ความพร้อมทางเพศ คือ การเปลี่ยนจากความเป็นเด็กที่ยังไม่สมบูรณ์ทางเพศที่พร้อมที่จะสืบพันธุ์ได้

วัยแรกรุ่นตอนต้น (early adolescence) นับทางด้านชีววิทยา ถือเอาจากระบบการเจริญทางร่างกายอย่างรวดเร็วครบ 1 ปี หลังจากเข้าสู่วัยแรกรุ่นแล้วเมื่ออายุราว 12 -14 ปี มีบุคลิกภาพละม้าย มาทางเด็กมากกว่าผู้ใหญ่

วัยรุ่นตอนปลาย (late adolescence) นับเอาจากช่วงเมื่อร่างกายเจริญอย่างเต็มที่ราววัย 14 ปี ขึ้นไปจนเจริญเต็มที่ 22 – 25 ปี มีความคล้ายคลึงไปทางผู้ใหญ่มากกว่าเด็ก

2. วัยรุ่น คือ การนับตามช่วงอายุในระดับหนึ่ง

บางครั้งเรานับความเป็นวัยรุ่นจากอายุเป็นเกณฑ์ ซึ่งเป็นการกะตามหลักฐานประมาณได้ชัดเจน เช่น นักจิตวิทยา อลิซาเบธ เฮอร์ล็อก (Elizabeth Hurlock) กำหนดว่าก่อนวัยรุ่นอยู่ในระหว่างอายุ 10 -12 ปี วัยรุ่นตอนต้น 13 -16 ปี และวัยรุ่นตอนปลาย 17 -19 ปี การกำหนดการเข้าสู่วัยรุ่นแต่ละบุคคลนั้น ไม่อาจมีมาตรการที่แน่นอนที่จะนับได้อย่างถูกต้องสำหรับทุกคน ส่วนใหญ่ตามกฎหมายแล้วก็มักถือเอาง่ายๆ จากอายุตามปฏิทิน เช่น อายุในช่วงวัย teen 13-19 ปี

3. วัยรุ่น คือ ระยะนับเอาจากการกำหนดของสังคม

การพิจารณาจากลักษณะกำหนดทางสังคม คือ การที่สังคมมองบุคคลกลุ่มนี้ไม่เป็นเด็กแต่ในทำนองเดียวกันก็ยังไม่มีความเห็นจะให้เขาเป็นผู้ใหญ่เต็มที่ บุคคลช่วงนี้ยังไม่สามารถทำนิติกรรมด้วยตนเอง การกระตุ้นของสังคมที่มองบุคคลกลุ่มนี้อยู่ในระหว่างคาบเกี่ยวของความเป็นเด็กกับผู้ใหญ่เป็นผลต่อความนึกคิดของเด็กในช่วงนี้ ซึ่งทำให้เขาหาหลักยึดแน่นอนในการวางตัวได้ยาก สิ่งแวดล้อมของสังคมที่เด็กอยู่ มีส่วนต่อการสร้างความมั่นใจให้แก่เด็กได้มาก การปฏิบัติต่อเด็กควรสอดคล้องกัน มิฉะนั้นจะเกิดผลเสียหยาได้

สโตน และ เชิร์ช (ซูลีพร อินทรไพบุรณ์. 2536: 37; อ้างอิงจาก Stone and Church.1968: 5) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่เด็กจะพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในระยะเด็กเริ่มให้ความสนใจตนเอง ค้นหาตนเอง แสวงหาค่านิยมและปรัชญาชีวิต ขณะเดียวกันมักจะมี ความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเอง ค้นหาตนเอง แสวงหาค่านิยมและปรัชญาชีวิต ขณะเดียวกันมักจะมี ความวิตกกังวลเกี่ยวกับตนเอง ส่วนทางด้านจิตใจวัยรุ่นจะพัฒนาในด้าน ความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์แตกต่างไปจากวัยเด็ก ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากลักษณะการ เปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จึงเป็นสาเหตุให้เกิดความแปรปรวนทางอารมณ์ด้วยการแสดงออกทาง อารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นรัก โกรธ ดีใจ เสียใจ ก่อนข้างจะรุนแรง

จึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยแห่งการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและพฤติกรรม จากวัยเด็กสู่ผู้ใหญ่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปอย่างรวดเร็ว ทำให้วัยรุ่นมีการแสดงออกทางอารมณ์ค่อนข้างรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นอารมณ์โกรธ เกลียด ดีใจ เสียใจ และการรู้จักใช้เหตุผลในการควบคุมอารมณ์ ซึ่งทำให้วัยรุ่นหาหลักยึดแน่นอนในการ วางตัวได้ยาก

1.2 ธรรมชาติและพัฒนาการของวัยรุ่น

ธรรมชาติของวัยรุ่น

ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม (2527: 19-21) ธรรมชาติของวัยรุ่นนับเป็นสิ่งที่ควร ศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะปัญหาต่างๆ ที่เป็นความขัดแย้งเกี่ยวกับวัยรุ่น มักเกิดจากความ คาดคะเนผิดของผู้ใหญ่ หรือเกิดจากการเอาใจตนของผู้ใหญ่เป็นเครื่องกำหนด ผู้ใหญ่บางคนมองว่า เด็กวัยรุ่นเป็นหนุ่มสาวแล้วเป็นผู้ใหญ่ต้องคิด ต้องทำ เหมือนตน หาได้คิดไม่ว่า นิสัยถ้าไม่สร้างแล้ว ย่อมไม่เกิดขึ้นเองได้ บางทีก็ไม่ยอมให้เป็นอิสระยังให้เขาเป็นเหมือนเด็กเล็กๆ ต้องคอยควบคุมดูแล ไม่ให้คลาดสายตา ความขัดแย้ง ดังกล่าวถ้าพิจารณาด้วยความเป็นธรรมแล้ว สาเหตุมาจากผู้ใหญ่ เองแทบทั้งสิ้น ในขณะที่เด็กโตขึ้น ร่างกายและจิตใจ ต้องพัฒนาควบคู่กันไป แต่ผู้ใหญ่เองกลับ ไม่ยอมเปลี่ยนความคิดเห็นของตน เพื่อให้เข้ากับเด็ก

ธรรมชาติของวัยรุ่นที่มักแสดงออกให้เห็น คือ

1. การชอบแสดงออก การแสดงออกเป็นลักษณะเด่นของวัยรุ่น พฤติกรรมการ แสดงออกของวัยรุ่นแตกต่างจากในวัยเด็กเล็ก การแสดงออกของวัยรุ่นอาจมีลักษณะต่างๆ กัน ออกไป บางคนอาจก้าวร้าว บางคนอาจเปลี่ยนจากเด็กที่ร่างเร้งเป็นเคร่งขรึม ใจลอย ไม่แสดงความ ยินดียินร้าย ไม่สนใจครอบครัวหรือพี่น้อง โกรธง่าย ซ้ำคิด เป็นต้น

2. ใจร้อนและชอบแสวงหาคำตอบอย่างทันตาทันใจ นิสัยใจร้อนมักควบคู่กับไปกับ ความเป็นวัยรุ่น ลักษณะอารมณ์ของวัยรุ่นจะเป็นลักษณะดุตัน รุนแรง ความรุนแรงทางอารมณ์ แสดงออกหลายลักษณะ เช่น โอ้อวด ถือดี หลงใหลง่าย ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้ เตียวดีเตียวร้าย

ความใจร้อนเปลี่ยนแปลงง่ายนี้ เป็นเหตุความขัดใจระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่เสมอ วัยรุ่นจึงมักเกาะกลุ่มสนใจเพื่อนรุ่นราวเดียวกับตน เพราะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ทำให้เข้าใจกันได้ดี

3. การสนใจคบค้าสมาคมกับเพื่อนรุ่นเดียวกัน การคบเพื่อนรุ่นเดียวกันเป็นผลจากการพัฒนาทางสติปัญญาของวัยรุ่น การเชื่อตามผู้ใหญ่ เช่น เมื่อวัยเด็กจะเปลี่ยนไป เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น เขาจะรู้สึกนึกคิดที่เป็นตัวของตัวเอง การเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ ทั้งทางร่างกาย ความคิด ทางสังคม อารมณ์ และเพศ เป็นความครุ่นคิดที่เขาเก็บมาคำนึง และพยายามหาทางปรับตัวให้คลายความกังวล การสนใจเพื่อนรุ่นเดียวกัน เป็นวิธีการปรับตัวที่วัยรุ่นต้องการได้อยู่คลุกคลีกับกลุ่มที่มีลักษณะ มีปัญหาเช่นเดียวกับตน

4. มีความคิดฝันสูงส่ง วัยรุ่นเป็นระยะของความคิดฝัน การคำนึงต่างๆ เป็นเหตุทำให้เขาเป็นคนเจ้าอารมณ์ ใจน้อย

ตามที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า การแสดงออกของวัยรุ่นจะมีหลายลักษณะ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดูแลจะต้องอาศัยการช่างสังเกต และความเข้าใจตัวเขาเป็นอย่างมาก การขัดขืนบังคับไม่ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสแสดงออกต่างๆ ทางด้านความคิดเห็นจะส่งผลทางด้านความกดดันทางจิตใจได้มาก

พัฒนาการของวัยรุ่น

โรเจอร์ (Roger. 1972: 109-111) แบ่งพัฒนาการของวัยรุ่น เป็น ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (Early Adolescent) โดยเด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 13 -15 ปี และเด็กชายจะมีอายุระหว่าง 15 -17 ปี ในวัยนี้วัยรุ่นทั้งสองเพศจะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจและความคิด การเจริญเติบโตทางด้านร่างกายในระยะนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย กล่าวคือ เด็กชายจะมีการพัฒนาการเกี่ยวกับหน้าที่ทางเพศ สามารถหลั่งน้ำอสุจิได้ จะมีประสบการณ์เกี่ยวกับความสุขสุดยอดทางเพศ อันอาจทำให้เกิดความสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง สำหรับเด็กหญิงจะมีการพัฒนาการทางเพศ คือ มีประจำเดือน หน้าอก สะโพกขยายใหญ่ขึ้น ส่วนการพัฒนาด้านอารมณ์และจิตใจนั้น โรเจอร์ (Roger) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง การแสดงออกซึ่งอารมณ์ต่างๆ จะเป็นไปได้โดยเปิดเผยตรงไปตรงมา อารมณ์ต่างๆ เช่น อารมณ์รัก อารมณ์โกรธ เกิดง่ายเปลี่ยนแปลงง่าย

2. วัยรุ่นตอนกลาง (Middle Adolescent) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 16-18 ปีและเด็กชายจะมีอายุระหว่าง 18-19 ปี วัยรุ่นตอนกลางจะเป็นช่วงที่เริ่มแยกตัวออกจากครอบครัว ทำตัวเหินห่างกับสมาชิกในครอบครัว เริ่มรวมกลุ่มกับเพื่อนในวัยเดียวกันและเพศเดียวกันมากขึ้น จากลักษณะเพศที่ปรากฏอย่างชัดเจน ทำให้สำนึกในความแตกต่างระหว่างเพศช่วงนี้บางคนจะติดกลุ่มเพื่อนมาก จนละเลยหน้าที่ความรับผิดชอบในบ้านที่ได้รับมอบหมาย จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการขัดแย้งกับสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ใหญ่ นอกจากนี้วัยรุ่นยังเริ่มกีดกันที่จะไม่ให้ผู้ใหญ่ยุ่งในเรื่องส่วนตัว เริ่มมีการแยกตัวออกจากผู้ใหญ่มากขึ้น คบเพื่อนมากขึ้น แต่ลักษณะการคบเพื่อนในวัยนี้ยังไม่จริงจังถาวรอาจเปลี่ยนเพื่อนไปเรื่อยๆ ตามความพอใจในแต่ละระยะ

3. วัยรุ่นตอนปลาย (Late Adolescent) เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 19-21 ปี และเด็กชายจะมีอายุระหว่าง 20-21 ปี วัยรุ่นตอนปลายร่างกายทุกส่วนเจริญเต็มที่บ่งบอกความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ น้ำหนักและส่วนสูงเพิ่มขึ้น โครงกระดูกใหญ่และแข็งแรงเต็มที่ ในช่วงนี้กล้ามเนื้อเจริญแข็งแรงเต็มที่ อวัยวะภายใน เช่น หัวใจ ปอด และกระเพาะอาหารจะเจริญอย่างเต็มที่แบบผู้ใหญ่ ดังนั้น วัยรุ่นจะรับประทานอาหารได้มาก จึงมักถูกเรียกว่าเป็นวัยรุ่นตอนปลายนี้จะมีลักษณะแบบผู้ใหญ่มากขึ้น เริ่มแยกอารมณ์เป็นประเภทได้อย่างชัดเจนไม่สับสนวุ่นวาย เช่น อารมณ์รัก อารมณ์สุข ความรู้สึกซาบซึ้ง ความมีน้ำใจต่อผู้อื่น ความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ หรือรู้สึกเป็นปมด้อย ความรู้สึกผิด ความรู้สึกเศร้า ความวิตกกังวลและความกระวนกระวาย เป็นต้น

จากการที่วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากวัยเด็กอย่างมากหลายด้าน จึงนับได้ว่า พัฒนาการของวัยรุ่นเป็นเรื่องสำคัญ เพราะถ้าพัฒนาการในแต่ละด้านของวัยรุ่นคนใดเป็นไปอย่างมีแบบแผนสมวัยแล้ว วัยรุ่นนั้นย่อมมีสุขภาพที่ดีทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจตามมา และมีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ชีวิตต่อไปอย่างถูกต้องจนเข้าสู่วัยชรา ซึ่งพัฒนาการของวัยรุ่นอาจแบ่งได้เป็น 5 ด้าน คือ

1. พัฒนาการด้านร่างกาย

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น จะมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเป็นอย่างมาก ซึ่งสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายนั้น พรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (2538: 105-106) ได้กล่าวว่าเกิดจากต่อมพิทูอิทารี (Pituitary gland) ที่อยู่ใต้สมองส่วนที่เรียกว่า ไฮโปทาลามัส ได้สร้างฮอร์โมนสองชนิด เกี่ยวกับการพัฒนาการทางร่างกาย คือ ฮอร์โมนสำหรับการเจริญเติบโต (Growth hormone) และฮอร์โมนสำหรับการกระตุ้นการทำงานของต่อมโกนาต (Gonads หรือ Sex gland) คือ โกนาโดโทรปิกฮอร์โมน (Gonadotropic hormone) ฮอร์โมนทั้งสองชนิดนี้มีส่วนผูกพันกับพัฒนาการของวัยรุ่นมาก ดังนี้

1.1 ฮอร์โมนสำหรับการเจริญเติบโต (Growth hormone) จะไปกระตุ้นการเจริญเติบโตของร่างกาย ทำให้ร่างกายของวัยรุ่นมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ถ้าฮอร์โมนชนิดนี้ถูกผลิตออกมามากเกินไป ร่างกายก็จะใหญ่ผิดปกติ ถ้าผลิตมาไม่เพียงพอก็จะทำร่างกายมีลักษณะเตี้ยแคระ

1.2 ฮอร์โมนกระตุ้นการทำงานของต่อมเพศ (Gonadotropic hormone) ฮอร์โมนจะเสริมสร้างลักษณะทางเพศเบื้องต้น คือ ไปกระตุ้นการทำงานของต่อมเพศ นั่นคือ กระตุ้นให้รังไข่ผลิตไข่ หรือกระตุ้นให้อัณฑะผลิตอสุจิ และยังทำให้ขนาดของอวัยวะเพศเจริญขึ้น นอกจากนี้ยังเสริมสร้างลักษณะเพศภายนอก คือ การขึ้นหนวดเคราของเพศชาย การขยายของสะโพกและหน้าอกของเพศหญิง หรือการเปลี่ยนแปลงของเสียงของวัยรุ่น เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของร่างกายจะเร็วหรือช้า แตกต่างกันไปตามลักษณะโครงสร้างของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมของวัยรุ่นแต่ละบุคคล

2. พัฒนาการทางด้านอารมณ์

โรเจอร์ (Roger. 1972: 111) ได้กล่าวถึงลักษณะอารมณ์ของวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรง เต็มไปด้วยความเชื่อมั่น ชอบสนุกสนาน การแสดงความรู้สึกเป็นไปอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา อารมณ์ต่างๆ เกิดง่ายและเปลี่ยนแปลงง่าย โดยจะเห็นได้จากการที่วัยรุ่นมักจะแสดงถึงความชอบและไม่ชอบอย่างรุนแรง มีความต้องการเป็นอิสระ ชอบพึ่งตนเองจึงมักขัดแย้งกับผู้ใหญ่และฝ่าฝืนกฎที่พ่อแม่วางไว้ วัยรุ่นยังต้องการการตัดสินใจเอง การยอมรับจากผู้ใหญ่และเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างหน้าตาของตนเอง เริ่มมีความรักและความต้องการทางเพศ ความรักในระยะนี้ที่มีต่อบิดา มารดาจะค่อยๆ เปลี่ยนไปสู่บุคคลที่ตนรัก อารมณ์รักในวัยรุ่นจะรุนแรง หุ่่มเห่ทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าผิดหวังในความรักก็จะมีอาการเกลียดได้อย่างมากมาย

3. พัฒนาการทางด้านสังคม

วัยรุ่นเป็นระยะการขยายวงกว้างทางด้านสังคม มีการติดต่อกับบุคคลอื่นเพิ่มมากขึ้นกว่าวัยเด็ก ทำให้เกิดการเรียนรู้ในสังคมมากขึ้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลรอบข้างเป็นสิ่งสำคัญและมีอิทธิพลมากในการพัฒนาบุคลิกภาพของวัยรุ่นซึ่งจะเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต สุชา จันทรเอม (2542: 31-32) อุดมศิลป์ ศรีแสงงาม และ สุวรรณ ววรรณ (2530: 58-59) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่น ไว้ดังนี้

3.1 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว วัยรุ่นมักชอบแยกตัวอยู่ตามลำพัง บางครั้งมีความต้องการที่จะเป็นอิสระจากครอบครัว มีความต้องการรวมกลุ่มกับเพื่อนมากขึ้น จึงทำให้ไม่มีใครจะรวมกลุ่มกับสมาชิกในครอบครัว ทั้งนี้เพราะมีความวิตกกังวลต่อการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย อารมณ์และความคิด จึงทำให้มีผลกระทบต่อการพัฒนาการทางสังคมด้วย

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนเพศเดียวกัน วัยรุ่นมักชอบอยู่ในกลุ่มเพื่อนอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน เพศเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะได้เอาใจคบหาสมาคมพูดคุยสังสรรค์กัน เพื่อนๆ ในกลุ่มมีอิทธิพลต่อความประพฤติของเด็กมาก ไม่ว่าจะเป็นลักษณะคำพูด กิริยาท่าทาง และการแต่งกาย จะพยายามเลียนแบบกัน จนเป็นสัญลักษณ์ประจำกลุ่ม

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นระยะต้นๆ แม้ว่าจะเริ่มคบกับเพศตรงข้าม แต่ส่วนใหญ่ก็จะสมาคมกับหมู่เพื่อนเพศเดียวกัน แต่พอเข้าระยะวัยรุ่นตอนปลาย ความสนใจในเพศตรงข้ามจะค่อยๆ เพิ่มขึ้น ทำให้วัยรุ่นคบเพื่อนเพศเดียวกันน้อยลง โดยจะเลือกคบเพื่อนที่สนิทๆ เพียงไม่กี่คนเท่านั้น เมื่อเติบโตมาถึงวันนี้วัยรุ่นจะมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ส่วนอิทธิพลของหมู่คณะก็เริ่มลดน้อยลงด้วย

4. พัฒนาการทางสติปัญญา

วัยรุ่นเป็นช่วงที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาอย่างรวดเร็วมากมาย มีพัฒนาการถึงขีดสุด มีความคิดอย่างมีเหตุผลและเป็นนามธรรม มีความเข้าใจเร็ว ความจำแม่นยำ มีความคิดและจินตนาการสูง เป็นวัยแห่งการแสวงหาประสบการณ์และความรู้ อยากรู้ อยากเห็น อยากลองในทุกสิ่ง อยากมีกิจกรรม มีการแสดงออกแต่เนื่องจากประสบการณ์จำกัดและขาดการยับยั้งชั่งใจแบบผู้ใหญ่

คิดเสร็จก็ตัดสินใจทำทันทีทันใด ไม่ไตร่ตรองคิดถึงผลได้ผลเสีย ดังนั้นโอกาสที่จะแสดงออกในทางไม่ถูกต้องเหมาะสมจึงมีมาก หากไม่ได้รับการแนะแนวทางที่เหมาะสมที่ควร

5. พัฒนาการทางเพศ

วิทยา นาควัชระ (2544: 207-209) แบ่งพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นที่อาจเกิดขึ้นได้ทีละอย่างหรือหลายๆ อย่าง ในเวลาเดียวกัน เนื่องจากความสับสนวุ่นวายของวัยรุ่น ไว้ดังนี้

5.1 พฤติกรรมทางเพศกับตัวเอง (Autosexuality) วัยรุ่นจะใช้ตัวเองเป็นวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศให้ถึงจุดสุดยอดทางเพศได้ พฤติกรรมที่พบบ่อยๆ คือ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbation) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มาจากการที่วัยรุ่นมีความฝันหรือจินตนาการทางเพศสูง และต้องการผ่อนคลายความรู้สึกตึงเครียดเหล่านั้น จึงสร้างพฤติกรรมชนิดนี้ขึ้นมาโดยทั่วๆ ไป เราถือกันว่าเป็นพฤติกรรมที่ปกติในวัยรุ่น เป็นการลดความตึงเครียดทางอารมณ์ แต่ยังมีวัยรุ่นอีกเป็นจำนวนมากที่คิดว่าเป็นการทำให้เสียพลังงานและความจำ หรือเป็นการกระทำที่ผิด ทำให้เขาเกิดความละอายใจ แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมีความต้องการจะกระทำอยู่อีกต่อไป ยิ่งจะทำให้เกิดความคับข้องใจได้มากขึ้น

5.2 พฤติกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน (Homosexuality) ในช่วงที่อาจพบได้บ่อยคือ ในวัยรุ่นตอนต้นเป็นช่วงที่วัยรุ่นเริ่มเปลี่ยนจากวัตถุที่เร้าความรู้สึกทางเพศจากตัวเองไปหาบุคคลอื่น ในช่วงนั้นเพื่อนเพศเดียวกันจะเข้ามามีบทบาทสำคัญมาก เพราะมีลักษณะของความเหมือนกัน ไม่มีอันตราย ไม่แปลกประหลาด วัยรุ่นจึงมักจะสนใจเพื่อนเพศเดียวกันก่อนจะเห็นว่าการแบ่งกลุ่มกันเล่นอย่างชัดเจน ในกลุ่มวัยรุ่นชายและหญิงจากความสนิทสนมใกล้ชิดและความมีโอกาสที่จะสนิทสนมกันมากขึ้นได้ จึงทำให้วัยรุ่นบางคนอาจจะมีความพอใจในเพศเดียวกันหรือมีพฤติกรรมทางเพศกับเพื่อนเพศเดียวกัน ซึ่งถ้าหากจะอธิบายก็อาจจะอธิบายได้โดยทฤษฎี Bisexuality ของ ซิกมันด์ ฟรอยด์ ที่ว่า “มนุษย์ทุกคนจะมีลักษณะซึ่งมีความผสมผสานกันระหว่างเพศของตัวเองกับเพศตรงข้าม” ฉะนั้นเมื่อมีโอกาส มนุษย์จึงอาจแสดงความชอบพอในเพศเดียวกันได้ แต่ในสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นความขัดแย้งระหว่างความต้องการของตัววัยรุ่นเองกับค่านิยมของสังคมที่กำหนดให้มนุษย์ควรจะมีพฤติกรรมทางเพศกับมนุษย์ต่างเพศที่เป็นผู้ใหญ่

5.3 พฤติกรรมทางเพศกับคนต่างเพศกัน (Heterosexuality) วัยรุ่นจะเริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศมากในเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางและตอนปลาย เนื่องจากมีความมั่นใจว่าเป็นความถูกต้องตามสังคมและจะเป็นทางที่เขาจะแสดงความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย เป็นการลดความคับข้องใจที่ตนเองเคยมีความรู้สึกตามข้อ 5.1 และ 5.2 มาแล้ว จึงจะเห็นว่าวัยรุ่นจะสนใจพฤติกรรมและกิจกรรมทางเพศมาก อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง พฤติกรรมที่พบเห็นได้บ่อยๆ ได้แก่ การแอบอ่านหนังสือปกขาว แอบดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเซ็กซ์ หรือแอบไปเที่ยวโสเภณีหรือแม้แต่การพยายามทำตัวให้เด่น แต่งตัวให้เด่น เพื่อให้เพศตรงข้ามสนใจ พฤติกรรมเหล่านี้เชื่อว่ามาจากแรงขับทางเพศ และวัยรุ่นคิดว่าการที่เขาแสดงเหล่านั้นเป็นความถูกต้องที่สุด ถ้าเราเข้าใจกลไกทางเพศในเด็กวัยรุ่นแล้ว เราจะอธิบายพฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกมาได้ เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ในวัยรุ่นหรือพฤติกรรมอยากเด่นในกลุ่มเพื่อนและแสดงความสนใจทางเพศอย่างมาก ๆ ในวัยรุ่นตอนปลาย

จากพัฒนาการดังกล่าว จะเห็นได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ที่แตกต่างไปจากวัยเด็กอย่างมากมาย โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางเพศ ร่างกายมีวุฒิภาวะพร้อมที่จะสืบพันธุ์ได้เริ่มมีความรักและความต้องการทางเพศ อันเป็นแรงผลักดันตามธรรมชาติ ที่อาจนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ด้วยความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอย่างมากมายในปัจจุบัน

1.3 พฤติกรรมของวัยรุ่นตอนปลาย

สุพัตรา สุภาพ (2536: 54) กล่าวว่า วัยรุ่นตอนปลาย อายุระหว่าง 17-21 ปี เป็นช่วงที่ใกล้เข้ามาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจะเริ่มหันมาสนใจอนาคตของตน เด็กหนุ่มจะสนใจเกี่ยวกับอาชีพ และเด็กสาวก็สนใจงานที่จะไม่เป็นอุปสรรคต่อชีวิตสมรส ดังนั้นวัยรุ่นระยะนี้จึงมีการเลือกอาชีพและคู่ครอง ซึ่งจะช่วยให้เอกลักษณ์หรือความเป็นตัวของตัวเองมั่นคงยิ่งขึ้น และมีความสามารถจะสนิทแน่นแฟ้นกับเพศตรงกันข้ามเมื่อถึงปลายวัยรุ่นเข้าจะสามารถยอมรับขอบเขตและยอมรับคำแนะนำจากผู้อื่น

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539: 23) กล่าวว่า วัยรุ่นตอนปลาย เด็กหญิงจะมีอายุระหว่าง 18-20 ปี และเด็กชายจะมีอายุระหว่าง 19-21 ปี เป็นระยะที่พัฒนาการด้านต่างๆ เข้าสู่วุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์แบบ พัฒนาการด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด และสติปัญญาจะเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ เด็กวัยนี้มีความพยายามจะปรับตัวให้เข้ากับสังคม พยายามหัดคิดและตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง แก้ปัญหาด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้นที่จะแสดงให้เห็นว่าตนไม่ใช่เด็กอีกต่อไป มีความต้องการในการสร้างความประทับใจในเรื่องต่างๆ และพิสูจน์ให้เห็นความสามารถ

กิติกร มีทรัพย์ (2527: 362-363) กล่าวว่า โลกของวัยรุ่นตอนปลายมี 4 แห่ง คือ ครอบครัว โรงเรียน เพื่อน และเพิ่มโลกของการทำงานเข้าไปด้วย โลกทั้งสี่แห่งนี้มีความสำคัญไม่เท่ากัน กล่าวคือ ความสัมพันธ์ในสังคมครอบครัวน้อยลงกว่าแต่ก่อน ขณะเดียวกันความสัมพันธ์กับกลุ่มต่างๆ ในโรงเรียนมีมากขึ้น ซึ่งเปิดโอกาสให้เขาได้เลือกกลุ่มต่างๆ เพื่อกิจกรรมทางสังคมที่ต้องการได้กว้างขวาง สำหรับโลกแห่งที่สาม คือ เพื่อนและเพื่อนสนิท ซึ่งมีทั้งหญิงและชาย แต่ต่อมาจะเลือกเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งไว้เป็นพิเศษ เพื่อเป็นคนรักต่อไปสำหรับโลกของงานนั้นเป็นอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งในชั้นนี้ยังไม่มี ความสำคัญมากนักเมื่อเทียบกับโลกอีกสามแห่งที่กล่าวมาแล้ว สำหรับรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลายค่อนข้างจะชัดเจนขึ้น โดยเฉพาะความสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนเพศเดียวกัน เป็นหลัก กิจกรรมมักจำกัดอยู่กับกิจกรรมของชุมชน กีฬา อ่านหนังสือ ดูภาพยนตร์และฟังเพลงทั่วไป แต่วัยรุ่นตอนปลายในกลุ่มที่มีการศึกษาสูงขึ้น ในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย วัยรุ่นตอนปลายมีโอกาสจะได้ร่วมกิจกรรมทางสังคม

กว้างขวางขึ้น และอาจกว้างขวางกว่าวัยรุ่นที่ทำงานแต่ทำงานแต่เพียงอย่างเดียว วัยรุ่นที่กำลังศึกษาในสถาบันการศึกษามักมีโอกาสดำเนินกิจกรรมกับเพศตรงข้ามมากขึ้นด้วยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางสังคม มีลักษณะใกล้เคียงกับกิจกรรมทางสังคมในชีวิตจริงแบบผู้ใหญ่มากขึ้น โดยทั่วไปแล้ว วัยรุ่นที่ห่างเหินกิจกรรมทางสังคม หรือไม่ค่อยประสบความสำเร็จในกิจกรรมทางสังคมเหล่านั้น มักไม่ค่อยประสบความสำเร็จในการเรียนและการงานในโอกาสต่อไปด้วยเช่นกัน

กล่าวได้ว่า วัยรุ่นตอนปลาย เป็นช่วงที่ใกล้ชิดเข้ามามีส่วนร่วมในความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจะเริ่มหันมาสนใจอนาคตของตน มีความสนิทแน่นแฟ้นกับเพศตรงข้าม สามารถยอมรับขอบเขตและยอมรับคำแนะนำจากผู้อื่น ความพยายามจะปรับตัวให้เข้ากับสังคม พยายามหัดคิดและตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง แก้ปัญหาด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้นที่จะแสดงให้เห็นว่าตนไม่ใช่เด็กอีกต่อไป มีความต้องการในการสร้างความประทับใจในเรื่องต่างๆ และพิสูจน์ให้เห็นความสามารถ ดังนั้นถ้าวัยรุ่นได้ทำกิจกรรมหรือได้รับการส่งเสริมที่ถูกทางก็จะทำให้วัยรุ่นประสบความสำเร็จในทางสังคมได้

1.4 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม (2527: 45) กล่าวว่า เรื่องเพศเป็นเรื่องละเอียดลึกซึ้ง เป็นผลสืบเนื่องที่ต้องสร้างความเข้าใจนับแต่วัยเด็กทารก แต่ความสนใจของผู้ใหญ่มักมีมากในช่วงวัยรุ่น เพราะเป็นระยะที่จะแสดงพฤติกรรมสนใจจริงจังกับเพศตรงข้าม พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอาจสรุป มีดังนี้

1. การรักสนใจเพศตรงข้าม วัยรุ่นจะสนใจเพศตรงข้ามรุ่นเดียวกันกับตน
2. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ทำให้เกิดความพอใจทางเพศด้วยการกระตุ้นจับต้องอวัยวะเพศจนเกิดความสุขความพอใจ พฤติกรรมนี้เป็นเรื่องธรรมดาอย่างหนึ่งของพัฒนาการทางเพศในมนุษย์
3. การสนใจเรื่องเพศ เด็กในวัยหนุ่มสาวจะสนใจทางเรื่องเพศ เพราะเป็นระยะที่ตนจะมีความรู้สึกทางเพศ ความสนใจเริ่มแสดงให้เห็นจากการพิถีพิถันในการแต่งกาย การแสดงแต่งกายเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม การสนใจซื้อหาหนังสือเรื่องรักมาอ่าน บางทีแสดงความสนใจแอบดูเพศตรงข้ามในเวลาหรือสถานที่ลับเฉพาะ ที่เรียกว่า ถ้ำมอง (Peeping Tom)
4. รักร่วมเพศ (homosexuality หรือ lesbian) ระยะวัยรุ่นเป็นระยะการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่างๆ ความรู้สึกทางเพศที่ยังเขินอายหรือไม่แน่ใจตนเองที่จะแสดงความรักสนใจเพศตรงข้าม จึงหันมาระบายความสนใจกับเพื่อนเพศเดียวกันกับตน บางทีปัญหารักร่วมเพศมีสาเหตุมาจากความกลัว ความกดดันทางจิตใจที่ทำให้ไม่ชอบไม่ไว้วางใจเพศตรงข้าม รักร่วมเพศมักเกิดในสังคมที่มีเพศเดียวกันอยู่ปนกันมากๆ เช่น ในโรงเรียนชาย หญิงล้วน หรือในกองทหาร

พรรณพิไล ศรีอารมณ์ (2537: 40-41) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นโดยทั่วไปจะเริ่มจากความพึงพอใจกันระหว่างเพศตรงข้าม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. การสร้างมิตรภาพ
2. การเกิดความรัก
3. การมีความสัมพันธ์ทางเพศ

ผู้หญิงและผู้ชายมีข้อแตกต่างกันในเรื่องนี้ คือ ผู้ชายอาจมีการสร้างมิตรภาพแล้วข้ามขึ้นไปมีความสัมพันธ์ทางเพศได้ โดยไม่มีความรักเข้ามาเกี่ยวข้องเลยก็ได้ แต่ผู้หญิงต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน ผู้หญิงต้องก้าวจากการสร้างมิตรภาพไปสู่การเกิดความรัก สนใจที่จะมีความสัมพันธ์เพื่อความรักอันยั่งยืน แต่งงานก่อนจะมีความสัมพันธ์ทางเพศ การที่วัยรุ่นชายหญิงมีความสัมพันธ์กัน เช่น ไปเที่ยวด้วยกัน กอด จูบ ถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์กัน มักจะเป็นเพราะฝ่ายหญิงคิดว่ามีความรักซึ่งกันและกันจึงยอมสละให้ได้ แต่แท้จริงแล้วฝ่ายชายอาจทำไปเพียงเพื่อต้องการความพอใจ ถูกใจเท่านั้นโดยไม่ได้มีความรักหรือไม่ต้องการรับผิดชอบเลย

จากการศึกษา จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นปัจจุบัน มีการแสดงออกมากกว่าแต่ก่อน ทั้งนี้เนื่องมาจากการได้รับข่าวสาร การศึกษาและการรับเอาวัฒนธรรมจากชาติต่างๆ ประกอบกับวัยรุ่นมีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ทางด้านร่างกาย จึงทำให้พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นปัจจุบันเห็นเด่นชัดมากขึ้น

1.5 สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น

วันทนี วาสิกะสิน (2527: 27) การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นพฤติกรรมที่ได้รับ การกล่าวขวัญกันมากในวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนและนักศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องจากการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามาก การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างหนุ่มสาวกระทำกันโดยเปิดเผยมากขึ้น จึงอาจมีแนวโน้มนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยวัยรุ่นชายบางคนคิดว่า การร่วมเพศเป็นการครอบครอง เป็นการเอาชนะและมีความภาคภูมิใจในตนเอง และสาเหตุของการที่คนเรานิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเนื่องมาจาก

1. เป็นการสนองเพื่อความปรารถนาทางเพศและสนองความพอใจทางด้านร่างกาย และจิตใจเพื่อความสนุกสนาน
2. เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศไม่เป็นผู้ผิดปกติในเรื่องเพศ
3. เป็นการเตรียมตัวก่อนการเข้าสู่ภาวะการสมรสหรือเป็นการปรับความต้องการทางเพศของทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้
4. เป็นการผูกมัดฝ่ายตรงข้ามหรือสำหรับผู้หญิงบางครั้งเป็นเพราะความรักต่อเพศตรงข้าม
5. เป็นการทำตามความนิยมของสังคมปัจจุบัน

วิทยา นาควัชระ (2544: 33-34) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นชอบทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ดังนั้นจึงมีพฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

2. วัยรุ่นทนการอดอ้อนของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายจะเป็นฝ่ายอดอ้อน ฝ่ายหญิงก็ใจอ่อน

3. วัยรุ่นคิดว่าเป็นแฟน เมื่อคบกันเป็นแฟนก็ต้องมีได้เสียกัน แถมบางคนบอกด้วยว่า “ไม่เห็นเสียหายอะไร ”

4. วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน ซึ่งเกิดได้ทั้งชายและหญิง แต่หลังจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแล้ว ความรู้สึกว่าจะเป็นเจ้าของซึ่งกันและกันไม่ได้จริงหรือไม่

5. วัยรุ่นรู้สึกว่าตนเองมีค่าเป็นที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง

6. วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากฮอร์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

จันทรวิภา ดิลกสัมพันธ์ (2543: 69-77) กล่าวว่า สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเนื่องมาจาก

1. เด็กขาดความรักความอบอุ่นใจจากครอบครัว

2. เด็กขาดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง ไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียน แสวงหาการยอมรับ หาดความสุขและความพึงพอใจจากแฟน เพศสัมพันธ์ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่างๆ

3. เด็กขาดความรู้และความเข้าใจทางเพศ ความตระหนักต่อปัญหาที่ตามมาหลังการมีเพศสัมพันธ์ การป้องกันตัวของเด็ก ขาดทักษะในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ ขาดทักษะในการจัดการกับอารมณ์ทางเพศ

4. ความรู้และทัศนคติทางเพศของพ่อแม่ที่ไม่เข้าใจ ปิดกั้นการเรียนรู้เรื่องเพศ ทำให้เด็กแสวงหาเองจากเพื่อน

5. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน รับรู้ทัศนคติที่ไม่ควบคุมเรื่องเพศ เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ไม่เกิดปัญหาหรือความเสี่ยง

6. มีการกระตุ้นทางเพศ ได้แก่ ตัวอย่างจากพ่อแม่ ภายในครอบครัว เพื่อน สื่อต่างๆทางเพศประเภทต่างๆ ที่เป็นแบบอย่างไม่ดีทางเพศ

จากการศึกษาถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้ได้ทราบเหตุผลต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีในพฤติกรรมดังกล่าวและเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ช่วยกันแนะนำและให้คำปรึกษาแก่วัยรุ่น เพื่อวัยรุ่นจะได้ประพฤติในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นมีมากมายที่อาจจะทำให้วัยรุ่นเสียโอกาสดี ๆ ในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

2. เอกสารและทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

2.1 ความหมายของเจตคติ (Attitude)

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2531: 1) ทัศนคติ (Attitude) มาจากคำว่า “Apt us” ในภาษาลาติน ซึ่งตรงกับคำว่าความเหมาะสม (Fitness) หรือการปรุ่่งแต่ง (Adaptedness) ทัศนคติเป็นพฤติกรรม

การเตรียมพร้อมทางสมองในการที่จะกระทำซึ่งจะบ่งบอกถึงหน้าที่ของสภาวะจิตใจ หรือสภาพของอารมณ์ที่สลับซับซ้อน ก่อนที่คนเราจะตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหา โดยส่วนใหญ่แล้วจะขึ้นอยู่กับทัศนคติที่จะคงไว้ซึ่งสิ่งที่ตนเองมีประสบการณ์มา เพื่อที่จะรักษาทัศนคติที่ถูกต้องไว้จากประสบการณ์ที่ผ่านมาว่า ความถูกต้องหรือไม่ถูกต้องเป็นอย่างไร ตามระดับความเชื่อถือหรือระดับความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเห็นได้ว่าทัศนคติเป็นนามธรรมที่เป็นพฤติกรรมภายในของคนเรา

ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 53) ให้นิยามเจตคติว่าเป็นอารมณ์ความรู้สึกอันบังเกิดจากการได้สัมผัสรับรู้ต่อสิ่งนั้น โดยแสดงความโน้มเอียงอย่างใดอย่างหนึ่งในรูปของการประเมินว่าชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ

เทอร์สโตน (Thurstone. 1970: 8) มองเจตคติว่าเป็นระดับความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกหรือลบที่มีต่อสิ่งหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้ เป็นต้นว่าสิ่งของบุคคล บทความ องค์การ ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้แสดงให้เห็นความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ฟิชไบน์ (สุรศักดิ์ เอื้อมณี. 2541: 10; อ้างอิงมาจาก Fishbein. 1967: 8) ทัศนคติ หมายถึงสภาพความพร้อมของสมองและประสาท การจัดระบบมวลประสบการณ์ อิทธิพลภายนอกหรือภายในที่มีต่อบุคคลในการที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อสภาวะการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งนั้นๆ

สรุปความหมายของเจตคติ คือ ความคิดเห็น ความโน้มเอียง ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นต่อบุคคลหรือสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งอาจจะเป็นกลาง บวก หรือลบก็ได้

2.2 ลักษณะของเจตคติ

ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543: 54) ได้รวบรวมลักษณะทั่วไปหรือมิติของเจตคติที่มีลักษณะดังนี้

1. เจตคติขึ้นอยู่กับการประเมินโนภาพของเจตคติ แล้วเกิดเป็นพฤติกรรมแรงจูงใจ เจตคติเป็นเพียงความรู้สึกโน้มเอียงจากการประเมินยังไม่ใช่พฤติกรรม ตัวเจตคติเองไม่ใช่แรงจูงใจ แต่เป็นตัวการทำให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม แต่ถ้าแสดงออกเป็นพฤติกรรมแล้วจะเป็นลักษณะ 4 กลุ่ม คือ

- Positive approach ตัวอย่างเช่น ความเป็นเพื่อน ความรัก
- Negative approach ตัวอย่างเช่น การโจมตี คำว่า
- Negative voidance ตัวอย่างเช่น ความกลัว ความเกลียด ประเภทนี้เป็น

เจตคติที่ไม่ดีแบบไม่ยอมพบเห็นหน้า คือ อยากหลีกเลี่ยงให้ไกลนั่นเอง

- Positive voidance เป็นเจตคติที่ดีทางบวกแต่ก็อยากจะหลบหลีกหรือไม่รบกวน ตัวอย่างเช่น การปล่อยให้เขาอยู่เงียบๆ เมื่อเขามีทุกข์ เป็นต้น

2. เจตคติเปลี่ยนแปรความเข้มข้นตามแนวของทิศทาง ตั้งแต่บวกจนถึงลบ นั่นคือเป็นการแสดงความรู้สึกว่าไปทางบวกมากหรือน้อย ไปทางลบมากหรือน้อย

3. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้มากกว่ามีมาแต่กำเนิด

4. เจตคติขึ้นอยู่กับเป้าเจตคติหรือกลุ่มสิ่งเร้าเฉพาะอย่าง สิ่งเร้าทั้งหลายอาจเป็นคน สัตว์ สิ่งของ สถาบัน มโนภาพ อุดมการณ์ อาชีพหรือสิ่งอื่นๆ ก็ได้

5. เจตคติมีค่าสหสัมพันธ์ภายในเปลี่ยนแปลงไปตามกลุ่ม นั่นคือ กลุ่มที่มีลักษณะ เดียวกัน เจตคติจะมีความสัมพันธ์กันสูง กลุ่มที่มีลักษณะต่างกันเจตคติจะมีความสัมพันธ์กันต่ำ

6. เจตคติมีลักษณะมั่นคงและทนทานเปลี่ยนแปลงยาก นั่นคือ ถ้าเป็นเจตคติจริงๆ แล้ว การเปลี่ยนแปลงจะช้าและทำได้ยาก เช่น เรารักใครคนหนึ่ง เมื่อรักแล้วก็ยังรักอยู่ไม่ว่าใครจะ ให้ข้อมูลไม่ดีอย่างไรหรือแม้แต่คนที่เรารักมีความผิดพลาดเรื่องใด เราก็มักยังรักอยู่ แต่ถ้าพฤติกรรม ของคนที่เรารักเบี่ยงเบนไปบ่อยๆ นานๆ เข้า เจตคติก็เปลี่ยนแปลงจากรักไปเป็นเกลียดได้

ส่วนแนวความคิดของ แซกส์ (สุรศักดิ์ เอื้อมณี. 2541: 21; อ้างอิงจาก Sax. 1980) มองคุณลักษณะของเจตคติแปรเปลี่ยนไป 5 ประการ ดังนี้

1. มีทิศทาง (Direction) เจตคติมีทิศทาง เพราะความรู้สึกของคนที่มีต่อเป้าเจตคติเป็น บวกและลบ หรือชอบและไม่ชอบ

2. มีความเข้มข้น (Intensity) เจตคติเป็นความรู้สึกต่อเนื่องตั้งแต่บวกถึงลบ เนื่องจาก เจตคติเป็นความรู้สึกต่อเนื่อง ถ้าไปทางบวกก็จะมีตั้งแต่บวกน้อยๆ จนถึงบวกมากๆ ถ้าลบก็จะมี ตั้งแต่ลบมากๆ จนถึงลบน้อยๆ

3. มีการแผ่ซ่าน (Pervasiveness) เจตคติมีลักษณะแพร่กระจายหรือแผ่ซ่านจากกลุ่ม หนึ่งไปสู่อีกกลุ่มหนึ่งได้ เช่น กลุ่มเล็กๆ มีเจตคติไม่ดีต่อการสร้างเขื่อน เจตคติไม่ดีลักษณะนี้อาจ แพร่กระจายไปสู่คนหมู่มากได้

4. มีความคงเส้นคงวา (Consistency) เจตคติเป็นความรู้สึกที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง ง่าย ๆ เป็นความรู้สึกค่อนข้างคงที่ เจตคติของบุคคลในระยะสั้นๆ จะเหมือนๆ เดิม เจตคติจึงมี ลักษณะฝังแน่นตรึงในแบบใดแบบหนึ่งนานพอสมควร

5. มีความพร้อมที่จะแสดงออกเด่นชัด (Salience) หมายถึง ระดับขั้นของความเต็มใจ หรือความพร้อมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของเจตคติ ความจริงเป็นเรื่องของ ความตรึงตรึงใจนั่นเอง

ดังนั้นจึงสามารถสรุปลักษณะของเจตคติได้ว่า เจตคติเป็นสภาวะทางจิตใจที่ทำให้เกิดการ กระทำ เกิดจากการเรียนรู้ มีทิศทางและมีความคงที่

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528: 231) อธิบายลักษณะของเจตคติไว้ ดังนี้

1. เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือการได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมา แต่กำเนิด

2. เจตคติเป็นดัชนีที่จะชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีเจตคติที่ดีก็มี แนวโน้มที่เข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้ามีเจตคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่นั้นๆ จะไม่ เข้าหาโดยถอยหนีหรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรม

3. เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้รับรู้จากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์เปลี่ยนไปเจตคติดีย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

4. เจตคติสามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งได้

จากการศึกษาเรื่องลักษณะของเจตคติ สรุปได้ว่า ลักษณะของเจตคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ สามารถชี้ให้เห็นถึงแนวทางในการแสดงพฤติกรรม สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้และเปลี่ยนแปลงได้

2.3 องค์ประกอบของเจตคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523: 34) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของเจตคติว่า มี 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความคิด (The Cognitive Component) หมายถึง เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะต้องประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรกและความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งนั้นในด้านที่ว่า สิ่งนั้นมีคุณหรือโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อถือที่ใช้ประเมินสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (The Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ความรู้สึกนั้นจะเกิดโดยอัตโนมัติเมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว

3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อมที่จะกระทำ (Action-Tendency Component) หมายถึง ความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลนั้นจะปฏิบัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่าและมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบในสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่ตามมาก็คือ ความพร้อมในการกระทำการที่สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้น

นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม (2525: 118-119) กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะมีองค์ประกอบอยู่ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นเพียงความรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเรื่องหนึ่งเท่านั้น อาจเป็นความรู้เกี่ยวกับวัตถุสิ่งของ บุคคล หรือเป็นเพียงเหตุการณ์ต่างๆ

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก หรือ อารมณ์ (Affective Component) เป็นส่วนประกอบที่เข้ากับความรู้ กล่าวคือ เมื่อมีความรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วจะทำให้เกิดความรู้สึกในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้ามีความรู้สึกสิ่งหนึ่งในทางที่ดีก็จะชอบหรือพอใจในสิ่งนั้น จึงมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ถ้ารู้สึกต่อสิ่งหนึ่งในทางที่ไม่ดีก็จะมีเจตคติไม่ดีต่อสิ่งนั้นด้วย และถ้าไม่มีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นเลยเจตคติก็ไม่เกิดขึ้น

3. องค์ประกอบด้านการกระทำ หรือองค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Action-Tendency Component) เมื่อมีความรู้พอประมาณ มีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบพอประมาณ ก็มีความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะปฏิบัติต่อสิ่งนั้นๆ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 34) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้เกิดเจตคติ มีอยู่ 3 องค์ประกอบด้วยกัน คือ

1. ความรู้ (Cognitive Component) บุคคลใดจะมีเจตคติต่อสิ่งใด ๆ ได้นั้นบุคคลนั้นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งนั้นก่อน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสรุปเป็นความเชื่อ
2. ความรู้สึก (Feeling Component) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวกับความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หลังจากรู้และเข้าใจสิ่งนั้นแล้วก็สรุปเป็นความเห็นในรูปการประเมินผลว่า พอใจ สำคัญ ดี เลวเท่ากับเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกต่อสิ่งนั้น

3. ความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติ (Action Tendency Component) เป็นองค์ประกอบท้ายสุดที่รวมตัวมาจากความรู้และความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งนั้น ในทางสนับสนุน คล้อยตามหรือขัดแย้งตามความรู้หรือความรู้สึกที่เป็นพื้นฐาน

ชิมบาร์โด (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2528: 183-184; อ้างอิงจาก Zimbardo and Ebbesen. 1979) กล่าวว่า เจตคติ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (The Cognitive Component)
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (The Affective Component)
3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component)

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความคิด

คือ การที่บุคคลมีความรู้สึกนึกคิด หรือมีมโนคติ (Concept) เกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ซึ่งอาจเป็นจริงหรือไม่เป็นจริง รวมทั้งความเชื่อต่างๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเช่น นักเรียนได้รับข่าวว่าครูประจำชั้นคนใหม่ใจดีมาก ฉะนั้นเมื่อเห็นหน้าครูประจำชั้นครั้งแรกก็คิดในใจว่าครูคนนี้ต้องใจดี ซึ่งอาจจะใจดีจริงตามคำเล่าลือหรืออาจไม่ใจดีจริงก็ได้หรือชายหนุ่มรับทราบจากเพื่อนๆ ว่าหญิงสาวที่เขาสนใจเป็นคนหยิ่ง ฉะนั้นเมื่อเขาคิดจะเข้าไปพูดคุยด้วยอาจจะไม่กล้าเข้าไป เพราะคิดว่าหญิงสาวผู้นั้นคงหยิ่งและไม่พูดกับเขา เป็นต้น

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก

คือ การที่บุคคลมีการประเมินค่า ประเมินความรู้สึกความชอบหรือการสนองตอบทางอารมณ์ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น นักเรียนที่คิดว่าครูใจดีจะเริ่มมีความรู้สึกชอบครู ก่อนที่ครูจะแสดงใจดี หรือชายหนุ่มที่คิดว่าหญิงสาวคนนั้นหยิ่ง ทำให้เขาเกิดความรู้สึกหมั่นไส้หรือเกรงกลัวที่จะเสียหน้าถ้าเข้าไปจีบ เป็นต้น

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม

คือ การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น เด็กที่คิดว่าครูใจดี จึงเกิดความชอบและในที่สุดจะแสดงพฤติกรรมโดยการเข้าไปหาครูคนนั้นหรือยิ้มทักทายหรือทำความเคารพอย่างนอบน้อม หรือชายหนุ่มที่คิดว่าหญิงสาวหยิ่งจะเกิดความเกรงกลัวจะเสียหน้าเมื่อเข้าไปจีบ ในที่สุดจะไม่จีบหญิงสาวคนนั้นและอาจแสดงท่าทางไม่สนใจหญิงสาวนั้นอีกต่อไป จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบด้านพฤติกรรมเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้หรือความคิด

และด้านความรู้สึก กล่าวคือ ถ้าบุคคลหนึ่งมีเจตคติทางด้านความรู้และความรู้สึกอย่างใดก็จะแสดงพฤติกรรมอย่างนั้นด้วย เช่น คิดว่าสิ่งหนึ่งดีเกิดความชอบจึงแสดงความสนใจเข้าไปหา แต่ถ้าคิดว่าสิ่งหนึ่งไม่ดีจะไม่ชอบและพยายามหลีกเลี่ยงหรือไม่ยอมเข้าไปใกล้

เชดคิกดี โฆวาสน์ (2520 :40) กล่าวว่า เจตคติมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. Cognitive Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า (object) นั้นๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินผลสิ่งเร้านั้น

2. Feeling Component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้านั้นแล้วว่า พอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว อย่างไร

3. Action tendency component เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

เจตคติจะมีองค์ประกอบอะไรบ้าง จำนวนเท่าไร นักจิตวิทยามีความเชื่อแตกต่างกันยังไม่มีบทสรุปแน่นอนเพราะแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่ม พยายามศึกษาค้นคว้าไปเรื่อย ๆ

ออสแคมป์ (ลัวน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2543: 59-60; อ้างอิงจาก Oskamp. 1977) กล่าวว่า ปัจจุบันมีแนวความคิดเห็นแตกต่างกัน อยู่ 3 กลุ่ม

ก. เจตคติมีองค์ประกอบเดียว ตามความคิดหรือแนวความเชื่อนี้พิจารณาได้จากนิยามเจตคตินั้นเอง กลุ่มนี้จะมองเจตคติเกิดจากการประเมินค่าของเจตคติว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบ นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ ได้แก่ เทอร์สโตน (Thurstone. 1931) แอลพอร์ต (Allport. 1935) และคนอื่นๆ อีกหลายคน

ข. เจตคติมีสององค์ประกอบ ตามแนวคิดนี้มองเจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบด้านสติปัญญา (Cognitive) และด้านความรู้สึก (Affective) นักจิตวิทยาที่สนับสนุนการแบ่งเจตคติเป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ แคทซ์ (Katz. 1960)

ค. เจตคติมีสามองค์ประกอบ แนวความคิดนี้เชื่อว่าเจตคติมี 3 องค์ประกอบ หรือ 3 ส่วน (Three Components) ได้แก่

1. ด้านสติปัญญา (Cognitive component) ประกอบไปด้วยความรู้ ความคิดและความเชื่อที่ผู้นั้นมีต่อเป้าเจตคติ ถ้าสมมติให้รัสเซียเป็นเป้าเจตคติ คำกล่าวที่ว่า “ รัสเซียเป็นประเทศเผด็จการ” ถือเป็นความเชื่อต่อประเทศรัสเซีย ดังนั้นข้อคิดเห็นต่อเป้าใดเป้าหนึ่งถือเป็นความเชื่อ ตัวอย่าง ความเชื่อต่างๆ เช่น “คนไทยรักสงบ” “ครูทำให้ชาติเจริญ” “วัดผลไม้ประโยชน์ต่อสังคม” ฯลฯ ความเชื่อที่กล่าวมาแล้วเป็นเพียงด้านสติปัญญาเท่านั้น

2. ด้านความรู้สึก (Affective component) หมายถึง ความรู้สึกหรืออารมณ์ ของคนใดคนหนึ่ง ที่มีต่อเป้าเจตคติ ว่ารู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น พอใจหรือไม่พอใจ หลังจากการสัมผัส

หรือรับรู้เป้าเจตคติ แล้วสามารถแสดงความรู้สึกโดยการประเมินสิ่งนั้นว่าดีหรือไม่ดี ตัวอย่าง เช่น “ข้าพเจ้าไม่ชอบประเทศเผด็จการ” “ข้าพเจ้าชอบนิสยคนไทย” “ข้าพเจ้าชอบวัดผล” “ครูเป็นอาชีพที่ดี” ฯลฯ ความรู้สึกเป็นการแสดงอยู่ในใจของคนๆนั้น

3. ด้านพฤติกรรม (Behavioral component) บางที่เรียกว่า Action component เป็นด้านแนวโน้มของการจะกระทำหรือจะแสดงพฤติกรรมเจตคติ เป็นพฤติกรรมซ่อนเร้น ในขั้นนี้เป็น การแสดงแนวโน้มของการกระทำต่อเป้าเจตคติเท่านั้นยังไม่แสดงออกจริง ดังตัวอย่าง “ถ้าใครพูดถึงประเทศเผด็จการข้าพเจ้าจะเดินหนี” “ถ้าเห็นคนไทยที่ไหนข้าพเจ้าจะเข้าไปคบหา” “ถ้ามีการอภิปรายทางวัดผล ข้าพเจ้าจะไปฟัง” ในขั้นนี้เป็นแนวโน้มที่จะกระทำอยู่ในใจ

จากการศึกษาเรื่ององค์ประกอบของเจตคติสรุปได้ว่า เจตคติมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ความรู้หรือความคิด ความรู้สึกและการกระทำ ซึ่งสอดคล้องกันทุกด้าน เมื่อมีด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนไปเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็จะเปลี่ยนไปด้วย

2.4 มิติของเจตคติ

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531: 6) กล่าวว่า โดยทั่วไปแล้ว “เจตคติ” มีคุณสมบัติมากมายหลายอย่าง ถ้าเรามองเจตคติในแง่ของมิติต่างๆ จะสามารถมองเจตคติได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น กรมองเจตคติในแง่ต่างๆนั้นทำได้หลายวิธี มิติที่น่าสนใจและสมควรกล่าวถึงมี 7 ประการ คือ

1. ด้านความเข้มข้น (Intensity) คือ ลักษณะอื่นๆ ของเจตคติเข้ามาประกอบทำให้เกิดความเข้มข้น เช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของจุดมุ่งหมายที่มีต่อเจตคติ เช่น เจตคติที่มีต่อบิดามารดาของเราย่อมเข้มข้นกว่าเจตคติต่อบิดา มารดาของคนอื่น

2. ด้านขนาดและปริมาณ (Magnitude) คือ ประมาณการชอบหรือไม่ชอบว่ารุนแรงเพียงใด คือ ชอบมาก ชอบน้อยหรือไม่ชอบเลย

3. ด้านความเด่น (Salience) คือ ความพร้อมที่จะแสดงเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เราเป็นคนไทย นับถือศาสนาพุทธ เมื่อมีคนมาว่าพุทธศาสนาไม่ดีเราก็พร้อมที่จะโต้ตอบได้

4. ด้านความเป็นแกนสำคัญของชีวิต (Centrality) เจตคติบางอย่างมีสภาพที่สูงมาก การที่บุคคลมองโลกมองชีวิตจะใช้เจตคติเป็นหลักในการมอง

5. ด้านมิติทั้งสามขององค์ประกอบเจตคติ คือ ด้านความรู้-ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก ด้านการกระทำ การมองเจตคติทั้ง 3 ด้านนี้ เป็นการมองในด้านความเชื่อเกี่ยวกับ ความคิดเห็น ความรู้สึกและการกระทำนั่นเอง

6. ด้านจิตสำนึก (Consciousness) ตามมิตินี้เจตคติจะถูกมองว่า เจตคตินั้นอยู่ในสภาวะจิตสำนึกหรือจิตไร้สำนึก หรืออยู่ในสำนึกเพียงบางส่วนหรือไม่ อย่างไร

7. ด้านความมั่นคง (Stability) การพิจารณาเจตคติตามมิตินี้ก็ดูได้จากว่าเจตคตินั้นๆ มีความทนทานยืดหยุ่น หรือยากง่ายต่อการเปลี่ยนแปลงมาก-น้อยเพียงไร

จากการศึกษาเรื่องมิติของเจตคติ สรุปได้ว่า มิติทั้ง 7 ดังกล่าว ทำให้เข้าใจเกี่ยวกับเจตคติมากขึ้น สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางวิเคราะห์ต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวัดเจตคติ

2.5 การเกิดเจตคติ

ฟอสเตอร์ (สฤตศักดิ์ เอี่ยมเก็บ. 2541: 14; อ้างอิงจาก Foster. 1952) ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับการเกิดทัศนคติว่า ขึ้นอยู่กับสาเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อบุคคล หรือสถานการณ์ ทัศนคติจึงเกิดจากการได้พบเห็นคุ้นเคย สัมผัส ได้ทดลอง เป็นต้น ถือเป็นประสบการณ์ตรง (Direct Experience) และการได้ยินได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรือได้อ่านจากสิ่งต่างๆ แต่ไม่ได้พบเห็นหรือสัมผัสโดยตรงด้วยตัวเองถือเป็นประสบการณ์อ้อม (Indirect Experience)

2. ค่านิยมและการตัดสินค่านิยม เนื่องจากกลุ่มคนแต่ละกลุ่มมีพื้นฐานแตกต่างกัน ค่านิยมและการตัดสินค่านิยมจึงไม่เหมือนกัน ค่านิยมของกลุ่มต่อสิ่งเดียวกันอาจแตกต่างกัน

ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคนเกิดขึ้นได้ ตามเงื่อนไข 4 ประการ คือ

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและบูรณาการของการตอบสนองแนวความคิดต่างๆ เช่น ทัศนคติจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอน และอื่นๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่ต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมขึ้นเรื่อยๆ แล้วยังทำให้มีกระสวนเป็นของตนเองด้วย

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดทัศนคติของคนบางคนได้มาจากการเลียนแบบทัศนคติของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ-แม่ พี่น้อง และบุคคลอื่นๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีทัศนคติคล้ายตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ทัศนคติต่อศาสนา สถาบันต่างๆ เป็นต้น

2.5.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเกิดเจตคติ

ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543: 63-65) กล่าวว่า เจตคติเป็นลักษณะนิสัยชนิดหนึ่ง เมื่อลักษณะนิสัยเกิดจากการเรียนรู้เลยเชื่อว่าเจตคติเกิดจากการเรียนรู้ได้เช่นกัน ซึ่งแปลว่า เจตคตินำมาสอนทำให้เกิดขึ้นได้เหมือนบทเรียนนั่นเองและเกิดขึ้นโดย

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) ขอบตกลงของทฤษฎีนี้ก็คือ เจตคติสามารถเรียนรู้ได้เหมือนกับลักษณะอื่นๆ ของคน คนแสวงหาข้อมูลและข้อเท็จจริงเพื่อสร้างสมการเรียนรู้ ความรู้สึกและค่านิยมต่างๆ ได้จากข้อเท็จจริง เด็กเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความรู้สึกทางเจตคติ ซึ่งอาศัยกระบวนการที่ควบคุมการเรียนรู้ นั่นคือ กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเกิดเจตคติได้ แต่ละคนแสวงหาข้อมูลและความรู้สึกโดยกระบวนการเชื่อมสัมพันธ์ การเชื่อมสัมพันธ์จะเกิดขึ้นเมื่อสิ่งเร้าปรากฏในเวลาเดียวกันและสถานที่เดียวกัน

เจตคติเกิดจากความรู้อย่างต่าง ๆ บวกความเชื่อมโยงกับด้านการประเมินคุณลักษณะนั้น ๆ นั่นคือการเรียนรู้เกิดผ่านการเสริมแรง เจตตินอกจากจะเกิดจากการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสัมพันธ์และวิธีเสริมแรงแล้ว ยังจะเกิดขึ้นจากกระบวนการเลียนแบบ การเลียนแบบเป็นการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง การเลียนแบบต้องมีตัวแบบไว้ให้ ตัวแบบสำคัญ คือ สถาบันครอบครัว เด็กจะเลียนแบบเจตคติของพ่อแม่ วัยรุ่นจะเลียนแบบเจตคติของกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ยังเลียนแบบได้จากครูและความคิดจากหนังสือ

2. ทฤษฎีแรงจูงใจ (Incentive Theory) ทฤษฎีนี้ให้แนวคิด การเกิดเจตคติว่าเป็นกระบวนการให้หน้าหนักจากคุณและโทษของเป้าเจตคติแล้วพิจารณาตัดสินใจเลือกที่เหมาะสมที่สุด ลองพิจารณาดูว่าที่เรารักหรือชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นอยู่ ๆ เกิดรักและชอบขึ้นมาเป็นไปไม่ได้ สิ่งที่เรารักหรือชอบจะต้องมีคุณประโยชน์ต่อเราแน่อาจจะมีสิ่งไม่ดีอยู่บ้างแต่เมื่อชั่งดูคุณกับโทษแล้วเห็นว่าน้ำหนักไปทางให้คุณมากกว่าเราก็จะชอบสิ่งนั้น จากการพิจารณาตัดสินใจโดยกระบวนการแบบนี้จึงทำให้เกิดเจตคติทางบวกหรือทางลบขึ้นได้

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531: 8-12) กล่าวว่า เจตคติไม่ได้เกิดขึ้นโดยกำเนิด หรือ พันธุกรรม แต่เจตคติ เกิดขึ้นภายหลัง อาจเกิดจากการเรียนรู้ การเลียนแบบหรือเกิดจากการได้รับแรงเสริมก็ได้ ทฤษฎีเจตคติมีหลายทฤษฎี ซึ่งพอจะแบ่งออกเป็น 3 ทฤษฎีใหญ่ ๆ คือ

1. ทฤษฎีการวางเงื่อนไขและการเสริมแรง (Conditioning and Reinforcement Theories) เป็นทฤษฎีเจตคติที่ใช้หลักการเรียนรู้ที่มีเงื่อนไขและแรงเสริม คือ จะให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดก็นำสิ่งนั้นมาเป็นเงื่อนไขหรือนำไปเกี่ยวโยง (Association) กับอีกสิ่งหนึ่งที่ชอบหรือสิ่งที่เขามีเจตคติที่ดีอยู่ก่อนแล้วจะเชื่อมโยงของสองสิ่งดังกล่าวและจะชอบในสิ่งที่เป็นเงื่อนไขนั้นด้วย

2. ทฤษฎีเครื่องล่อใจ (Incentive Theories) สิ่งจูงใจต่าง ๆ จะทำให้คนเรามีเจตคติต่อสิ่งนั้น ๆ ในทางใดทางหนึ่ง เช่น ผีน เป็นสิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อใจอย่างหนึ่ง เจตคติของคนทั่วไปจะมีเจตคติต่างจากพวกชาวเขาที่ปลูกฝิ่น บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งต่าง ๆ ในทางที่ดีต่อสิ่งที่เป็นประโยชน์หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจ ชาวเขาที่ปลูกฝิ่นจะมีเจตคติที่ดีต่อฝิ่น เพราะว่า ฝิ่นทำให้พวกเขาได้รับประโยชน์มากมายจากการปลูกฝิ่น บุคคลจะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใด ต้องเชื่อแล้วว่าสิ่งนั้นจะมีประโยชน์หรือสร้างความพอใจแก่ตนได้

3. ทฤษฎีการสอดคล้องของการเรียนรู้ (Cognitive Consistency Approach) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคิดหรือการรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งทำให้เกิดความรู้หลาย ๆ ด้านหรือมีส่วนประกอบของการรู้ (Cognitive Element) หลายอย่าง รู้ในทางที่ดีหรือไม่ดี ถ้าเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดีก็จะเกิดความสอดคล้องของการรู้ขึ้นทำให้เราเกิดเจตคติที่ดีในสิ่งนั้นหรือถ้าเรารู้ในทางที่ไม่ดีมากกว่าในทางที่ดีก็จะเกิดความไม่สอดคล้องของการรู้ขึ้น (Cognitive Dissonance) ดังนั้นเราจะต้องรู้ในทางที่ดีมากกว่าในทางที่ไม่ดี เราจึงมีเจตคติในทางที่ดีมากกว่า

2.6 เจตคติทางเพศ

เจตคติทางเพศของบุคคลแต่ละสังคมย่อมแตกต่างกันออกไป พฤติกรรมทางเพศอาจเป็นที่ยอมรับในสังคมหนึ่ง แต่เป็นสิ่งที่ผิดปกติและน่ารังเกียจในอีกสังคมหนึ่ง นอกจากนี้ในทุกๆ สังคมจะมีข้อจำกัดบางอย่างในการแสดงออกทางเพศ โดยความจริงแล้วมนุษย์มีความต้องการและความรู้สึกทางเพศด้วยกันทุกคนทั้งในจิตสำนึกและจิตไร้สำนึก ถ้าอารมณ์เพศไม่สามารถแสดงออกในทางหนึ่งได้ ก็จะแสดงออกในทางอื่นโดยการทดแทน อาจจะแสดงออกโดยการให้ความสนใจในเรื่องเพศ หาความสำราญทางเพศ ขณะเดียวกันจะกล่าวโทษพฤติกรรมดังกล่าว เพื่อหลีกเลี่ยงความสำนึกผิดทางเพศของตน อย่างไรก็ตามการยับยั้งหรือการแสดงออกซึ่งอารมณ์ทางเพศ จำเป็นต้องให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ แมค คารีย์ (Macary, 1978: 243-259) ยังได้กล่าวถึง อิทธิพลที่ส่งผลต่อเจตคติในเรื่องเพศไว้หลายประการ ดังนี้

1. ศาสนาและเชื้อชาติ มีผลต่อเจตคติทางเพศ นอกจากศาสนาจะมีผลต่อเจตคติทางเพศของประชาชน คำสอนและประสบการณ์ทางศาสนายังมีผลต่อความสำนึกผิดทางเพศอีกด้วย ผู้หญิงที่เคร่งศาสนาจะมีอัตราของความเป็นพรหมจรรย์สูงกว่า

2. รูปแบบของเจตคติทางเพศในวัยหนุ่มสาว สังคมในปัจจุบันต้องการบุคคลที่ใช้เวลาในการเตรียมตัวในโรงเรียนเพื่อประกอบอาชีพยาวนานกว่าแต่ก่อนและหนุ่มสาวในปัจจุบันก็มีวุฒิภาวะทางร่างกายเร็วกว่าในอดีต ตลอดระยะเวลาของการเตรียมตัวเพื่ออาชีพนี้ จึงทำให้เจตคติทางเพศในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแพร่หลายออกไป เพราะหนุ่มสาวเหล่านี้มีแรงผลักดันทางเพศเป็นธรรมชาติอยู่แล้ว

3. เจตคติและประสบการณ์ทางเพศของพ่อ แม่ จะถ่ายทอดความเชื่อถือและการปฏิบัติตัวต่อบุตรของตน เด็กชายจะเลียนแบบทางเพศแห่งความเป็นชายจากพ่อ ขณะเดียวกันเด็กหญิงจะเลียนแบบทางเพศแห่งความเป็นหญิงจากแม่

4. ความรู้สึกผิดทางเพศ (Sexual guilt) สิ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตคติทางเพศอย่างมากที่สุด ได้แก่ ความรู้สึกผิดทางเพศซึ่งเป็นตัวยับยั้งและจำกัดอิสระทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ เช่น เมื่อมีพฤติกรรมทางเพศในระยะเริ่มแรกโดยการจูบ ชาย-หญิงทั้งคู่จะรู้สึกผิด และต่อมาทั้งคู่ก็จะทำพฤติกรรมนี้ซ้ำอีกหลายๆ ครั้ง จนกว่าความรู้สึกผิดจะหมดไปก่อนจะเริ่มเข้าสู่พฤติกรรมทางเพศที่ใกล้ชิดมากขึ้น หรือเมื่อสามีไปรักหญิงอื่นเขาจะรู้สึกผิดขณะเดียวกัน ถ้าเขายังไม่แต่งงานจะไม่รู้สึกผิดเกิดขึ้นเลย

5. เจตคติทางเพศขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของบุคคล ชาย-หญิงที่มีความภูมิใจในตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองจะมีเจตคติทางเพศที่ดี และพอใจต่อเรื่องเพศด้วยความจริงใจและมีพฤติกรรมทางเพศด้วยความเชื่อมั่น เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การอาสาในการศึกษาเรื่องเพศ และในกลุ่มสมรสที่มีความภาคภูมิใจในตนเองและกล้าพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างธรรมดาและมีการทดลองกระทำพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างไปจากเดิมในทางเพศ

วรัญญู กุลติล (2541: 55-56) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ เจตคติในเรื่องเพศ จึงหมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อของบุคคลในเรื่องเพศ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูของครอบครัว การอบรม การสั่งสอน ตลอดจนการเลียนแบบจากการกระทำต่อกัน ตั้งแต่วัยเด็กจะมีส่วนช่วยให้พฤติกรรมนั้นสมบูรณ์ขึ้นได้ เพราะการปรับตัวของมนุษย์ได้ดีในช่วงระยะเวลาต่างของวัย มีความต่อเนื่องกัน บุคคลมีความสามารถปรับตัวได้ดีในช่วงระยะเวลาต่างๆ ของวัยมักจะเป็นผลมาจากการมีชีวิตที่ดีหรือมีประสบการณ์ที่ดีในวัยเด็ก

การปรับตัว ในเรื่องเพศ ก็เช่นกัน จะเป็นไปตามระยะต่างๆ ตามลำดับของช่วงชีวิตเจตคติ ค่านิยมต่างๆ ที่ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่เด็กนั้นก็เปลี่ยนแปลงไป เมื่อระยะเวลาผ่านไปเนื่องจากบุคคลมีการเรียนรู้ มีประสบการณ์เพิ่มขึ้น เจตคติ ค่านิยม ความเชื่อ ชนิดใดที่คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีงามก็ควรเก็บเอาไว้ส่วนเจตคติที่ไม่เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคมก็ควรยกเลิกหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไป พฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นแบบดั้งเดิมนั้นถูกกำหนดโดยศีลธรรมและค่านิยมของสังคม ในขณะที่เดิวก่อนปัจจัยทางชีวภาพและเศรษฐกิจสังคมได้มีส่วนเปลี่ยนแปลงจริยธรรม ค่านิยม ระบบสื่อสารมวลชนรวมถึงกลไกการควบคุมทางสังคมด้วย จะเห็นได้ว่าแนวคิดนี้ ให้ความสำคัญแก่สภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมของสมาชิกในสังคมโดยเฉพาะในเรื่องจริยธรรม และค่านิยมซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดอื่นๆ เกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศ ซึ่งกล่าวว่า การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมทางเพศอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับการรักษาชื่อเสียงของตนเอง จากการเชื่อฟังคำสั่งสอนตามประเพณีเกี่ยวกับเรื่องเพศ ตลอดจนการยอมรับปทัสถานทางสังคมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่

Hurlock (Hurlock.1974: 48) กล่าวว่า ภาวะหรือเงื่อนไขที่มีผลต่อเจตคติและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่

1. ลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศอย่างเพียงพอ อย่างตรงไปตรงมาจากพ่อแม่ ครู หรือผู้ปกครอง มักก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ การที่พ่อแม่ห้ามเด็กหรือไม่เปิดโอกาสให้เรียนรู้เรื่องเพศนั้น อาจนำไปสู่การมีเจตคติไม่ดีในเรื่องเพศ การให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะที่เป็นเรื่องลามาก่อนอาจารย์ หรือขัดต่อศีลธรรม มักทำให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

2. เจตคติของบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ เจตคติที่พัฒนาในวัยเด็กจึงเป็นการเรียนรู้ที่จะพัฒนาดตนเองให้เหมือนกับเจตคติของบุคคลที่ตนเคารพรัก เช่น พ่อแม่ ถ้าบุคคลนั้นมีความสำคัญต่อเขาและมีเจตคติไปในแนวใด เด็กก็จะมีเจตคติไปในแนวนั้น

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก ถ้าบุคคลมีความรู้สึกเรื่องเพศในทางลบตั้งแต่ในวัยเด็ก เมื่อโตขึ้นความรู้สึกนั้นจะพัฒนาเป็นเจตคติและค่านิยมที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เจตคติทางเพศของบุคคลจะเป็นไปแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับเชื้อชาติ ศาสนา พฤติกรรมส่วนใหญ่ของคนในสังคมนั้น บุคลิกภาพเฉพาะของแต่ละบุคคล รวมทั้งเจตคติและประสบการณ์ทางเพศของพ่อ-แม่ ที่จะถ่ายทอดความเชื่อ การปฏิบัติตน ความรู้สึกผิด นอกจากภาวะหรือเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว ก็ยังมีปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเจตคติในเรื่องเพศอีกด้วย ได้แก่ ผลสะท้อนจากวัฒนธรรมและแนวคิดทางตะวันตก ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพัฒนาการศึกษา สังคมและเศรษฐกิจ เป็นต้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

3.1 ลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง

การเสริมสร้างลักษณะความสามารถของลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง โดยการพัฒนาจิตลักษณะที่สำคัญ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ “ลักษณะมุ่งอนาคต” และ “ความสามารถในการควบคุมตนเอง” ซึ่งการพัฒนาจิตลักษณะทั้งสอง พบว่า มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันตามแนวทางการศึกษาและทฤษฎีที่ได้จากข้อสรุป ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองตามทฤษฎีและหลักการที่ได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่ค้นพบ ซึ่ง ดวงเดือน พันธมนาวิน และ เพ็ญแข ประจันปัจฉิก (2538: 30) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึงความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของอนาคตสามารถตัดสินใจเลือกกระทำและหาทางแก้ไขปัญหาวางแผนดำเนินการเพื่อผลในอนาคต และการควบคุมตนเองเป็นวิธีการปรับพฤติกรรมวิธีหนึ่งของบุคคลในอันที่จะเปลี่ยนแปลงหรือควบคุมพฤติกรรม ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมด้วยตนเอง

ดังนั้นการมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน คือ บุคคลจะต้องมีความต้องการผลในอนาคตมากกว่าผลในปัจจุบันแล้วจึงดำเนินการปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายในอนาคตนั้น เช่น การอดใจรอได้ มีกระบวนการสองขั้นตอน คือ ตอนแรกคือ สาเหตุที่จะทำให้บุคคลเลือกที่จะรับผลที่ดี มากกว่าที่จะมีมาในอนาคตแทนการรับผลในปัจจุบันนั้น เป็นลักษณะมุ่งอนาคต ตอนที่สองของการอดใจรอได้คือ การกระทำที่เป็นขั้นตอนเพื่อนำไปสู่ผลที่ปรารถนาที่จะมาในอนาคต ซึ่งอาจจะต้องปฏิบัติเป็นระยะเวลานาน หรือต้องรอคอยผลนาน ความสามารถส่วนนี้จึงเป็นการควบคุมตนเอง ดังนั้นผู้ที่เน้นสาเหตุของการตัดสินใจเลือกกระทำและการเล็งเห็นผลที่จะเกิดขึ้นในการปฏิบัติเพื่อรอรับผลที่ต้องการจะเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “การควบคุมตนเอง” ในการวัดจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์นี้อาจวัดส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือทั้งสองส่วนไปพร้อมกัน เครื่องมือวัดอาจเน้นเรื่องอนาคตหรือเน้นการเลือกปฏิบัติซึ่งแสดงถึงปริมาณการอดใจรอได้ อย่างเหมาะสมต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนาและไม่พึงปรารถนา ดังเช่น งานวิจัยของ ผ่องพรรณ แววิเศษ (2534: 84) พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาที่มีความสามารถส่วนหลังนี้เกี่ยวกับการควบคุมตนเอง ให้กระทำการหรือเว้นที่จะกระทำการบางอย่างในช่วงระยะหนึ่ง จนกว่าจะได้ผลตามต้องการ โดยลักษณะมุ่งอนาคตต่ำและมีเจตคติต่อการทะเลาะวิวาทมากมักมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท สูงกว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงและมีเจตคติต่อการทะเลาะวิวาทต่ำ

การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะบังคับตนเองโดยใช้ความอดทน เสียสละ และสามารถกระทำพฤติกรรมนั้นได้อย่างเหมาะสมเป็นเวลานานพอที่จะนำไปสู่ผลที่ต้องการในอนาคต ซึ่งเป็นการกระทำพฤติกรรมใหม่เปลี่ยนจากพฤติกรรมเดิม เพิ่มหรือลดพฤติกรรมบางชนิดของตนเองโดยพัฒนาความสามารถในการควบคุมตนเองและสภาพสิ่งแวดล้อมของบุคคลโดยไม่ต้องการให้ผู้อื่นหรือสิ่งอื่นมาควบคุม ซึ่งเป็นการแสดงถึงความมีศักดิ์ศรีของตนเอง

โดยสรุปลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะคิด การคาดการณ์ไกลและสามารถเลือกตัดสินใจ โดยเล็งเห็นความสำคัญของผลดีและผลเสียที่จะ

เกิดขึ้นในอนาคตจากการกระทำในปัจจุบัน สามารถวางแผนเพื่อรองรับผลดีและป้องกันผลเสียที่จะเกิดในอนาคตได้และสามารถที่จะควบคุมตนเองให้กระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะเล็งเห็นถึงผลที่จะเกิดตามมาในภายหลัง ทั้งในด้านส่วนตัว ด้านการศึกษา ด้านครอบครัว และด้านสังคม

ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง

จิตลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน กล่าวคือ บุคคลจะต้องมีความต้องการผลในอนาคตมากกว่าปัจจุบัน แล้วต่อมาจึงดำเนินการปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายในอนาคตนั้น ทรรศนะความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองจากท่านต่อไปนี้ คือ มิซเชล (Mischel.1975: 249-293) กล่าวว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองสูง สามารถระงับหรือชะลอความต้องการต่าง ๆ ของตนได้ ฉะนั้นผู้ที่มีลักษณะดังกล่าวนี้สูง คือ ผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนา และกฎหมาย จึงเห็นว่าบุคคลดังกล่าวจัดเป็นผู้มีจริยธรรมสูงด้วย นอกจากนี้ ไรท์ (Wright.1975: 298) กล่าวถึงความสัมพันธ์ของลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองไว้ว่า ผู้ที่มีลักษณะนี้สูง จะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ ไม่ฝ่าฝืนกฎระเบียบของศาสนาและกฎหมายและเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง สำหรับ จรรยา สุวรรณทัต (2531: 50) กล่าวว่า ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง ไว้ว่าเป็นลักษณะทางจิตใจที่สำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่ง และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลในตัวบุคคลและสังคม ซึ่งลักษณะนี้ยังสัมพันธ์กับจิตลักษณะอื่นๆ ของบุคคลด้วย

บุญรับ ศักดิ์มณี (2532: 7-8) กล่าวว่า ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองไว้ว่า เป็นการคำนึงถึงอนาคตและควบคุมพฤติกรรมไปสู่แนวทางนั้นๆ ทำให้บุคคลสามารถปรับวิธีการและเป้าหมายให้ถูกต้องและสัมพันธ์กันจากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าลักษณะลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองมีความสำคัญต่อพฤติกรรมต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมก่อวินาศกรรมในชั้นเรียน พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมเสพยาเสพติด พฤติกรรมชู้สาวของวัยรุ่น เป็นต้น ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง จึงเกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้

นอกจากนี้ยังพบว่า การมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองมีความสำคัญยิ่งต่อบุคคลในลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ 1) ลดหรือขจัดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้น้อยลงหรือไม่ต้องการให้หมดไป และ 2) สร้างพฤติกรรมหรือเสริมจิตลักษณะหรือบุคลิกภาพที่ดีงาม ซึ่งยังขาดอยู่ให้มีมากขึ้นจะเห็นว่า จิตลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเองนี้ เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน กล่าวคือ บุคคลจะต้องมีความต้องการผลในอนาคตมากกว่าปัจจุบัน แล้วต่อมาจึงดำเนินการปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายในอนาคตนั้น เช่น การอดได้ รอได้ มีกระบวนการสองขั้นตอน ขั้นตอนแรก

คือ สาเหตุที่ทำให้บุคคลเลือกที่จะรับผลที่ดีกว่าที่จะมาถึงในอนาคตมากกว่ารับผลเล็กน้อยในปัจจุบัน ความสามารถที่จะคาดการณ์ไกลและความรู้สึกว่าจะระยะเวลาที่ต้องรอคอยไม่บั่นทอนคุณค่าของผลที่จะได้รับ จึงเป็นลักษณะมุ่งอนาคตส่วนขั้นที่สองของการอดได้ รอได้ คือ การกระทำการเป็นขั้นตอน เพื่อนำไปสู่ผลที่ปรารถนาที่จะมีมาในอนาคต ซึ่งจะต้องมีการปฏิบัติเป็นระยะเวลานาน และจากการที่นักจิตวิทยาที่ศึกษาปรากฏการณ์นี้ ผู้ที่เน้นต่อส่วนของปรากฏการณ์นี้จะเรียกชื่อปรากฏการณ์เดียวกันที่แตกต่างกันไป ผู้ที่เน้นสาเหตุของการตัดสินใจเลือกกระทำและเล็งเห็นผลที่จะเกิดขึ้นจากผลการกระทำในอนาคต จะเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “การมุ่งอนาคต” ส่วนผู้ที่เน้นความสามารถในการปฏิบัติ หรือการละเว้นการปฏิบัติเพื่อรอรับผลที่ต้องการจะเรียกปรากฏการณ์นี้ว่า “การควบคุมตนเอง” ในการวัดจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับปรากฏการณ์นี้อาจวัดส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งสองส่วนไปพร้อมกัน โดยเครื่องมือวัดอาจเน้น อนาคตหรือเน้นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งแสดงถึงปริมาณการอดได้ รอได้ เป็นต้น

3.2 วิถีชีวิตแบบพุทธ

จรรยา เศรษฐบุตร (2536: 49) กล่าวว่า ยังไม่มีงานวิจัยของไทยโดยตรงที่ศึกษาถึงอิทธิพลของศาสนาต่อทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น แต่เนื่องจากมีงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในต่างประเทศที่เพียงพอสำหรับการอ้างอิง ธรรมะมีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหา ขณะนี้มีพระสงฆ์ผู้นำทางศาสนาหลายองค์ได้ตื่นตัวในเรื่องนี้และพยายามในการแก้ปัญหาของวัยรุ่น เช่น พระพยอม กัลยาโณ แห่งวัดสวนแก้วที่ประยุกต์ธรรมะมาสั่งสอนวัยรุ่น ดังนั้น การศึกษาตัวแปรด้านศาสนาที่มีอิทธิพลต่อค่านิยมความเชื่อของวัยรุ่นจะเป็นประโยชน์ในการช่วยแก้ปัญหาวัยรุ่นได้อีกทางหนึ่ง

เนื่องจากในต่างประเทศมีการแสดงออกด้านบทบาทของสถาบันศาสนาอย่างชัดเจน ตั้งแต่ยุคประวัติศาสตร์และเชื่อกันว่าศาสนามีอิทธิพลต่อการกำหนดมาตรฐานของความประพฤติทางเพศที่เหมาะสมมาเป็นเวลานานแล้วในอดีตมีการสร้างระบบการคว่ำบาตร (Sanction) เพื่อบังคับให้ศาสนิกชนกระทำตามหลักการของศาสนา ตัวอย่างเช่น ศาสนาคริสต์ มีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติของชาวอเมริกัน เพราะจุดประสงค์ของกิจกรรมทางเพศของคริสเตียน คือ การสืบทอดพันธุ์ (Reproduction) ฉะนั้นความพอใจทางร่างกายด้านอื่นๆ ถือว่าเป็นบาป ความเชื่อพื้นฐานเหล่านี้ได้กลายเป็นบรรทัดฐานหรือข้อห้ามหลายอย่าง เช่น การห้ามการมีรักร่วมเพศ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการยุ่งเกี่ยวทางเพศกับเด็ก เนื่องจากการกระทำดังกล่าวไม่มีศักยภาพในการสืบทอดพันธุ์งานวิจัย

ดีลามาเตอร์ (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536: 49; อ้างอิงจาก Delamater. 1981) บรรยายถึงกลไกที่สถาบันศาสนามีใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของปัจเจกชน คือ

1. ศาสนาให้แนวทางความประพฤติทางเพศ อุดมการณ์ และบรรทัดฐานชุดหนึ่ง เพื่อมีค่านิยมร่วมกัน

2. ผู้มีตำแหน่งในสถาบันทางศาสนา สนับสนุนอุดมการณ์และความประพฤติที่เหมาะสม โดยกระทำตัวเป็นแบบอย่างและกระจายอุดมการณ์ออกไป
3. ใช้ระบบลงโทษ เช่น คำว่าบาตรผู้ที่ฝ่าฝืนบรรทัดฐานที่ฝังรากลึกแล้วด้วยกลไกทางศาสนาทำให้คริสต์ศาสนิกชนเห็นความสำคัญของศาสนามากขึ้น

3.3 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

กมลลา แสงสีทอง (2526: 8) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ตามบทบาทที่คนเรามีต่อสมาชิกอื่นในครอบครัวถ้าความสัมพันธ์เป็นการปรองดองรักใคร่กลมเกลียวในครอบครัวนับว่าเป็นลักษณะสัมพันธภาพที่ดี แต่ถ้าเป็นความขัดแย้งหรือมีความรู้สึกที่เป็นอริต่อกันถือว่าเป็นลักษณะของสัมพันธภาพที่ไม่ดีภายในครอบครัว

กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ (2526: 7) ระบุรายละเอียดของสัมพันธภาพในครอบครัวซึ่งเป็นลักษณะพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อลูก พฤติกรรมที่ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่และพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติ ต่อกันในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การพักผ่อนร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่และลูกได้มีกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง
2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวต่างๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เกี่ยวกับทุกขสขความลับในเรื่องต่างๆ ของพ่อแม่ เช่น ปัญหาการเงิน ปัญหาการงาน
3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการตัดสินใจกระทำการสิ่งต่างๆ ภายในบ้าน เช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน
4. การเห็นชอบของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงออกต่อลูกในลักษณะของการเห็นด้วยกับการกระทำความคิดเห็นของลูก เช่น การไม่ปฏิเสธข้อเสนอนะข้อคิดเห็น หรือการกระทำต่างๆ ของบุตร
5. ความห่วงใยของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ลูกรับรู้ว่าเป็นพฤติกรรมแสดงถึงความรักความห่วงใยที่มีต่อลูก เช่น การช่วยเหลือคลายปัญหาต่างๆ การให้ความเป็นกันเองกับลูก
6. ความไว้วางใจของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงความไว้วางใจในตัวลูกว่าสามารถปฏิบัติตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง
7. การที่พ่อแม่เห็นด้วยกับกิจกรรมของเพื่อนๆ ของลูก หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการเห็นด้วยกับการที่ลูกไปมีกิจกรรมกับเพื่อนๆ โดยที่ไม่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคหรือแสดงออกถึงความไม่ไว้วางใจในการไปร่วมกิจกรรม
8. การที่ลูกยอมรับเกณฑ์มาตรฐานของพ่อแม่ หมายถึง การที่ลูกแสดงพฤติกรรมยอมรับ

มาตรฐานพฤติกรรมต่างๆ มาตรฐานการดำรงชีวิตของพ่อแม่ เช่น เห็นด้วยกับความคิดเห็นของพ่อแม่ในด้านการเรียน การทำงาน ค่านิยม ทศนคติ และยินยอมกระทำตามเกณฑ์ที่พ่อแม่กำหนดด้วยความยินดี

9. ความรักและเคารพของลูกที่มีต่อพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของลูกที่แสดงพ่อแม่ ซึ่งเป็นการแสดงถึง ความรัก ความเคารพพ่อแม่ โดยการเชื่อฟัง ไม่ขัดใจ ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ

10. การไม่มีข้อกำหนดมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงพฤติกรรมที่เป็นการกำหนดหรือจำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป

11. การไม่เข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับระเบียบวินัยมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดงการกระทำใดๆ ที่สื่อแสดงถึงความเข้มงวดในระเบียบวินัย เช่น การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ยืดหยุ่นกับระเบียบวินัย การบังคับให้ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่คำนึงถึงความพร้อม

12. การไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกอย่างไม่ปกป้อง หรือคุ้มครองมากเกินไป หรือไม่แสดงพฤติกรรมต่างๆ เหมือนหนึ่งลูกไม่มีความสามารถในการดูแลตนเองได้หรือเพื่อนลูกเป็นเด็กเล็กๆ

13. การที่พ่อแม่ไม่คอยย้าเตือนถึงความสำเร็จมากเกินไป หมายถึง พ่อแม่ไม่คอยย้าเตือนหรือรบเร้าให้บุตรได้รับความสำเร็จในการทำงาน หรือการเรียนมากเกินไป

14. การยินดีให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จ หมายถึง การที่พ่อแม่ให้กำลังใจ ส่งเสริม หรือกระตุ้นให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำและคำพูด

15. ความกลมเกลียวของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่กระทำต่อกันในลักษณะที่ไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน

สุธีรา นุ้ยจันทร์ (2530: 19) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวช่วยสร้างความผาสุก ความราบรื่น ความมั่นคงและความเป็นปึกแผ่นให้แก่ประเทศชาติได้ ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวดังกล่าว ถ้าเป็นไปได้อย่างดีความขัดแย้งในครอบครัวก็จะไม่เกิดขึ้น หรือถ้าเกิดขึ้นก็จะไม่มีความรุนแรงเหมือนกับสมาชิกในครอบครัวที่ขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

สุพัทธรา สุภาพ (2536: 58) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญมากต่อระบบพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็ก และ อัญมณี สมตัว (2544: 28) กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างสมาชิกในครอบครัวนั้นจะต้องเป็นสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นระหว่างพ่อ – แม่ ลูก หรือผู้ปกครอง โดยความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างสมาชิกในครอบครัวนั้นจะต้องเป็นสัมพันธภาพที่ดี มีความเชื่อใจกันรักใคร่ผูกพันกัน มีเวลาให้แก่งาน ทำกิจกรรมร่วมกัน ตลอดจนรวมทั้งการอบรมสั่งสอน ขัดเกลาลูกหลานให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ และประพฤติตนเป็นคนดี เหมาะสม

นอกจากครอบครัวจะมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้เจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจจนถึงวัยรุ่นซึ่งเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตแล้ว สภาพความสัมพันธ์ในครอบครัวยังมี

ความสำคัญและสัมพันธ์กับพฤติกรรมของวัยรุ่นมาก ถ้าหากความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นไปอย่างราบรื่น ปราศจากความขัดแย้ง วัยรุ่นอยู่อย่างมีความสุขในครอบครัว เชื่อได้ว่าสิ่งนี้สามารถป้องกันการกระทำผิดของเยาวชนได้

ในช่วงวัยรุ่น เด็กเริ่มมีความคิดที่จะแยกตัวเป็นอิสระจากครอบครัวทั้งด้านความคิดและการกระทำ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นในครอบครัว และความยุ่งยากปรับความเข้าใจซึ่งกันและกันมีผลต่อการปฏิบัติตนทั้งของวัยรุ่นและของบิดา-มารดาของวัยรุ่น ซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้งดังกล่าวนั้น โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนปลายมักขัดแย้งกับพ่อ-แม่มากกว่าวัยรุ่นตอนต้น

ประมวล ดิคคินสัน (2520: 113-114) กล่าวถึง ภูมิหลังทางจิตเริ่มสร้างขึ้นมาตั้งแต่เรายังเป็นทารกแรกเกิด และต้องการมีพัฒนาการมาเป็นระยะๆ ถ้าขาดตอนใดตอนหนึ่ง ทำให้บุคลิกภาพไม่สมบูรณ์ วัยเด็ก เด็กต้องการความไว้วางใจ วัยต่อมาต้องได้ความรู้สึกว่าตนควบคุมตนเองได้ เหล่านี้ เป็นต้น ถ้าขาดไปเสียโดยมิได้รับความรักก็ตาม หรือเกิดความรู้สึกอับอายก็ตาม พออย่างสู่วัยรุ่นจะให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จราวกับปาฏิหาริย์ย่อมเป็นไปได้ ผู้ที่ขาดการทะนุบำรุงน้ำใจมาตั้งแต่เล็ก พอขึ้นสู่วัยรุ่นก็ต้องรีบคว้าอะไรที่ผ่านมาเป็นเอาทั้งนั้น เพราะตนมีความบกพร่องทางอารมณ์ ทางความคิด กำหนดรู้และทางสังคมอยู่แล้ว ยากที่จะสร้าง identity โดยเผชิญต่อความจริงได้ เลยเห็นทางผิดได้ง่าย เรื่องนี้ ครอบครัวช่วยได้มากที่สุด เพราะแม้วัยรุ่นจะเป็นวัยที่ “ตามเพื่อน” แต่ที่ยึดจริงๆ คือครอบครัว นอกจากช่วยไม่ได้จริงๆ วัยรุ่นจึงตัดตนออกจากครอบครัว ถ้าพ่อ-แม่คอยสอดส่องดูว่าเกิดอะไรขึ้น สังเกตอาการผิดปกติโดยเร็ว แล้วจะได้แก้ไขเป็นการ “ตัดไฟแต่ต้นลม” ย่อมได้ผลแน่นอนกว่าจะปล่อยไว้นาน

สรุปแล้ว พ่อ-แม่ มีความสำคัญในการเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับวัยรุ่น และต้องให้ความรักความอบอุ่นแก่ลูก ปรับปรุงสภาพครอบครัวให้น่าอยู่อาศัย สร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอย่างมีคุณภาพ ในขณะที่โรงเรียนก็ต้องมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นกว่าการให้ความรู้เพียงอย่างเดียว คือ ต้องมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ สร้างทักษะทางสังคมและความสามารถในการปรับตัวให้กับวัยรุ่น เพื่อให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมและประเทศชาติต่อไป

3.4 อิทธิพลจากเพื่อน

จำเนียร ช่วงโชติ (252: 71-73) กล่าวว่า เพื่อนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญและมีความหมายอย่างยิ่งสำหรับเด็ก ประสบการณ์ที่เด็กได้จากการเล่น การทำงานกับเพื่อนจะทำให้เด็กได้เรียนรู้ การอยู่ร่วมกันในสังคมและสร้างทักษะในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม รู้จักให้ความร่วมมือ เชื่อฟังกฎเกณฑ์ ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของวัฒนธรรมในสังคมนั้น

ความต้องการเป็นอิสระ ก็เป็นเหตุผลอีกประการหนึ่ง ที่ทำให้เด็กต้องการความสำเร็จในการรวมกลุ่มเพื่อนวัยเดียวกัน ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่วัยเด็กตอนต้นและเจริญเติบโตมาจนถึงวัยรุ่น เด็กพยายามดิ้นรนต้องการเป็นอิสระจากพ่อ-แม่ เด็กจะไม่ชอบการบังคับแต่ชอบให้แนะนำความต้องการเป็นอิสระ จึงนับว่าเป็นแรงผลักดันให้เด็กรวมกลุ่มกันและเอาอย่างกัน การเอาอย่าง

เพื่อนของเด็ก จะมีทั้งให้คุณและโทษ คือ มีทั้งดีและไม่ดี ถ้าเด็กเอาอย่างเพื่อนที่มีนิสัยและประพฤติไม่ดี ก็อาจทำให้เด็กเกิดปัญหาขึ้นได้ เช่น ชักชวนกันเสพยาเสพติด ประกอบอาชญากรรม การปล้น การลักทรัพย์ ประพฤติตนเป็นอันธพาล หนีโรงเรียน เล่นการพนัน การคบเพื่อนต่างเพศ

ไรส์แมน (สุพัตรา สุภาพ. 2536: 69; อ้างอิงจาก Riesman. 1977: 81) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับวัยรุ่นโดยเฉพาะสังคมปัจจุบันวัยรุ่นมักจะยึดเอาแบบอย่างจากกลุ่มเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพล ดังนี้

1. สอนให้วัยรุ่นรู้จักอำนาจที่ไม่ใช่เป็นแบบส่วนตัวในกลุ่มเพื่อน วัยรุ่นจะเรียนรู้กฎ

เกณฑ์ต่างๆ จากการมีส่วนร่วมเล่นด้วย เช่น การเล่นฟุตบอล ถ้าฝ่าฝืนก็จะถูกกีดกันออกจากกลุ่ม ซึ่งในที่สุดบุคคลนั้นก็จะกลายเป็นคนรักษากฎหมายเหมือนคนอื่นๆ

2. กลุ่มเพื่อนช่วยให้วัยรุ่นได้ทดลองข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์ของผู้ใหญ่ปกติของวัยรุ่น เมื่ออยู่ในกลุ่มมักจะกล้าทำอะไรที่ขัดแย้งหรือลองดีผู้ใหญ่มากกว่าทำโดยลำพังคนเดียว แต่ในขณะเดียวกันก็จะทดสอบว่ากลุ่มจะขัดแย้งหรือต้อดถึงกับผู้ใหญ่ได้แค่ไหน และพอจะเชื่อถือฟังพาได้แค่ไหน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับกำลังใจ

3. กลุ่มเพื่อนอาจจะถ่ายทอดระเบียบวิธีและคุณค่าที่ผู้ใหญ่ต้องการหรืออาจเป็นไปในรูปตรงข้าม ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นตัวแทนถ่ายทอดคุณค่าที่ผู้ใหญ่ต้องการอย่างได้ผลดีที่สุด หากกลุ่มสนับสนุนระเบียบและคุณค่านั้น

รวีวรรณ ฐมชัย (2536: 90) กล่าวว่า นักเรียนวัยรุ่นจะเรียนรู้ ปรัชญาหรือและเชื่อถือเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่และญาติพี่น้อง เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดีนักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายจิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

สุชา จันทรเฒ (2542: 153-154) ได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนไว้ว่า วัยรุ่นพยายามที่จะหาเพื่อนที่อยู่ในรุ่นราวคราวเดียวกัน มีรสนิยมเหมือนกัน เพื่อจะได้เอาไว้อวดหาสมาคม พูดคุยสังสรรค์ กลุ่มของเพื่อนมีอิทธิพลอย่างมากต่อความประพฤติ การแต่งกาย กิริยาท่าทาง มีการพยายามเลียนแบบกัน เพื่อให้เกิดสัญลักษณ์ประจำกลุ่มขึ้น แม้ว่าการกระทำบางอย่างจะทำความโก้เก๋และเพื่อให้เกิดเป็นจุดเด่นขึ้นนั้นจะขัดต่อสายตาผู้ใหญ่ก็ตาม ดังนั้น การคบเพื่อนก็มีอิทธิพลที่จะชักจูงนักเรียนไปสู่การมีพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้

จันทรวิภา ดิลกสัมพันธ์ (2543: 69-77) กล่าวว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนเป็นสาเหตุหนึ่งของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น เนื่องจาก ได้รับรู้ทัศนคติที่ไม่ควบคุมเรื่องเพศ และเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ไม่เกิดปัญหาหรือความเสี่ยง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ในระยะวัยรุ่น เพื่อนถือได้ว่ามีอิทธิพลมากต่อความประพฤติ การแต่งกาย กิริยาท่าทาง มีการพยายามเลียนแบบกัน เพื่อให้เกิดสัญลักษณ์ประจำกลุ่มขึ้น ถ้ากลุ่มเพื่อนดีนักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนในสิ่งดีตามไปด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดี นิสัยและประพฤติไม่ดี ก็อาจทำให้นักเรียนเกิดปัญหาขึ้นได้

3.5 อิทธิพลจากสื่อ

กรมอนามัย (2531: 61) ได้พูดถึงสื่อมวลชนว่าเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญสถาบันหนึ่งในโลก สื่อมวลชนถูกจัดว่าเป็นเครื่องมือสำคัญของกระบวนการขัดเกลาทางสังคม และมีบทบาทสำคัญ 3 ประการ คือ การให้ข่าวสาร ให้การศึกษาและเสนอความคิดเห็นต่างๆ ในสภาพที่สังคมยุคข่าวสารนี้ สื่อมวลชนได้เพิ่มบทบาทมากขึ้นทั้ง 3 ด้าน จนมีผู้สงสัยว่าสื่อมวลชนอาจมีบทบาทเท่าเทียมหรือมากกว่าบทบาทของครอบครัว และกลุ่มเพื่อนสำหรับวัยรุ่น ในปัจจุบันสื่อมวลชนจัดเป็นสื่อสำคัญในการสอนเรื่องเพศศึกษาและเป็นสื่อที่มีความสำคัญมากที่สุดก็ว่าได้ ตัวอย่างสื่อมวลชนที่มีการเข้าถึงวัยรุ่น ในปัจจุบัน เช่น หนังสือพิมพ์ เป็นแหล่งให้ข้อมูลข่าวสารแก่วัยรุ่นทั้งทางดีและเลว วัยรุ่นมักหาความรู้เรื่องเพศจากหน้าหนังสือพิมพ์ จากการเสนอข่าว ลงภาพข่าวตลอดจนลงแจ้งความที่เกี่ยวข้องกับทางเพศ ล้วนมีอิทธิพลต่อการรับรู้ของวัยรุ่นทั้งสิ้น และหนังสือพิมพ์จำนวนไม่น้อยที่ได้แสดงถึงความไม่รับผิดชอบต่อสังคม โดยการลงรูปเปลือย บรรยายข้อความที่เป็นการยั่วยุอารมณ์ทางเพศ

หนังสือบันเทิงเริงรมย์ ประเภทหนังสืออ่านเล่น การ์ตูนตลกบางส่วนเป็นหนังสือยั่วยุ กามารมณ์ การ์ตูนบางเล่มบนหน้าปกแสดงออกในรูปตลกกลามก ไม่ได้ให้ความรู้เรื่องเพศอย่างถูกต้อง หนังสือเหล่านี้มีวางขายตามแผงหนังสือทั่วไป โดยไม่มีมาตรการที่สามารถจัดแบ่งกลุ่ม ผู้ซื้อหรือผู้อ่าน ทำให้เยาวชนและวัยรุ่นสามารถพบเห็นหรือซื้อหาอย่างง่ายดาย

โทรทัศน์ นักวิชาการโดยทั่วไปเชื่อว่า โทรทัศน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลมากระดับหนึ่ง เนื่องจากเด็กสามารถเห็นภาพและเสียงไปพร้อมกันจึงสามารถประทับตราตรึงในความทรงจำได้ดีกว่าสื่อประเภทอื่น การเสนอความบันเทิงในรูปภาพยนตร์ ละคร การแสดงคอนเสิร์ต บางส่วนได้สะท้อนค่านิยมและแบบแผนความประพฤติทางเพศแบบตะวันตกให้แก่วัยรุ่นหนุ่มสาว ซึ่งชักจูงให้วัยรุ่นประพฤติปฏิบัติตามด้วยความไม่รู้สึกลึกผิดแต่อย่างไร ในปัจจุบันละครโทรทัศน์ไม่น้อยที่ตัวเอกของเรื่องแสดงออกถึงการปล่อยตัวทางเพศอย่างเปิดเผย และรวมถึงการแต่งกายที่ไม่เหมาะสมและยกย่องว่าเป็นการกระทำที่ถูกต้องและกล้าหาญ

อินเทอร์เน็ต ในยุคปัจจุบันคงต้องยอมรับว่า คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเข้ามา มีบทบาทกับทุกหน่วยงาน แทบทุกบ้านมักจะมีคอมพิวเตอร์และติดตั้งอินเทอร์เน็ตไว้ นักวิชาการโดยทั่วไปเชื่อว่า อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่มีประโยชน์และโทษมากพอๆ กัน เราสามารถใช้อินเทอร์เน็ต ค้นหาความรู้ หาข้อมูลด้านวิชาการ บันทึกลงหรือเนื้อหาที่ดีมีสาระได้อย่างไม่จำกัด แต่เนื่องจากเว็บไซต์หลายเว็บไซต์มีการเสนอข้อมูลหรือเรื่องราวเกี่ยวกับทางเพศอย่างเปิดเผยทั้งภาพ และเสียง การนำเสนอภาพโป๊ เปลือย การมีเพศสัมพันธ์ของชาย – หญิง ตลอดจนถึงมีการบริการซื้อขายทางเพศผ่านอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมและประพฤติตนทางเพศตามแบบวัฒนธรรมตะวันตก และต้องยอมรับว่าเราไม่สามารถควบคุมวัยรุ่นถึงการเข้าไปดูหรือเข้าไปใช้บริการจากเว็บไซต์เหล่านี้ได้

จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์ (2543: 69-77) กล่าวว่า สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น เนื่องจาก มีการกระตุ้นทางเพศ ได้แก่ ตัวอย่างจากพ่อแม่ ภายในครอบครัว เพื่อน และสื่อที่นำเสนอเนื้อหาที่ยั่วเย้าก่อให้เกิดความต้องการทางเพศที่เป็นแบบอย่างไม่ดีทางเพศ

สรุปได้ว่า สื่อมวลชน เป็นสื่อสำคัญในการสอนเพศศึกษา ซึ่งเป็นสื่อที่มีความสำคัญมากที่สุดก็ว่าได้ ดังตัวอย่าง สื่อมวลชนที่เข้าถึงวัยรุ่นในปัจจุบัน ได้แก่ อินเทอร์เน็ต รายการโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯ ซึ่งที่เป็นแหล่งให้ความรู้ข่าวสารแก่วัยรุ่น ทั้งทางดีและทางร้าย โดยวัยรุ่นมักหาความรู้เรื่องเพศจากหน้าหนังสือพิมพ์ จากการนำเสนอข่าว ลงภาพ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง รายการโทรทัศน์บางรายการจะนำเสนอวิธีการหรือสอนเรื่องเพศศึกษาในทางที่เหมาะสมให้กับกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ และนำเสนอทางโทรทัศน์ ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ดังนั้นสื่อควรตระหนักถึงเนื้อหาที่จะนำเสนอให้มากขึ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

งานวิจัยในต่างประเทศ

พลาส และ ฮิลล์ (Plass, J.A. and Hill, K.T. 1972: 101-102) ได้ทำการศึกษานักศึกษาระดับวิทยาลัย พบว่า ทั้งนักศึกษาชายและหญิงมีเจตคติที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ในช่วงปี 1970 มากกว่าในช่วงปี 1965 ในกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาในปี 1965 พบว่า ร้อยละ 33 ของนักศึกษาชายและร้อยละ 70 ของนักศึกษาหญิงเชื่อว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสนั้น ผิดศีลธรรมจรรยา ส่วนในปี 1970 นั้นมีเพียงร้อยละ 14 ของนักศึกษาชายและร้อยละ 34 ของนักศึกษาหญิงที่รู้สึกว่าเป็นเรื่องขัดต่อศีลธรรม

ไรส์ (Macary. 1978: 244; citing Reiss. 1960) ได้ศึกษาเจตคติของผู้ใหญ่และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในอเมริกาต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสได้ผลของกลุ่มผู้เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน แตกต่างระหว่างผู้ใหญ่และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการศึกษาของไรส์ เห็นได้ว่าเจตคติของผู้ชายและผู้หญิงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส แตกต่างกันและยังมีความแตกต่างกันระหว่างวัยอีกด้วย และแสดงให้เห็นว่าชาวอเมริกามีเจตคติที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมากขึ้น

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นพอสรุปได้ว่า เพศและอายุมีความสัมพันธ์ต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนและนักศึกษาที่ศึกษา

งานวิจัยในประเทศ

เรณู เจริญศรี (2525: 47-48) ศึกษาเรื่องเจตคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง จำนวน 1,113 คนจาก 12 วิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่พักอยู่กับบิดามารดามีเจตคติที่ค่อนข้างไปในทางที่คัดค้านเกี่ยวกับการคบหาสมาคม

กับเพื่อนต่างเพศ การวางตัวต่อเพศตรงข้ามและการปฏิบัติตนต่อกันของชายและหญิงในฐานะต่างๆ เช่นเดียวกับนักเรียนที่พักอยู่กับบ้านญาติ และนักเรียนที่พักอยู่หอพักหรือบ้านเช่า ส่วนนักเรียนที่พักอยู่ที่อื่นๆ นั้น มีเจตคติที่ค่อนข้างไปในทางสนับสนุน ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากว่า นักเรียนที่พักอยู่ที่อื่นๆ นั้น มีอิสระในการปกครองของตนเอง จึงมีโอกาที่จะคบหาสมาคมกับเพื่อนต่างเพศได้มากกว่านักเรียนที่อยู่บ้านกับบิดามารดาหรือบ้านญาติซึ่งจะถูกควบคุมให้อยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ ไม่มีอิสระและโอกาสมากเท่ากับนักเรียนที่พักอยู่ที่อื่นๆ และจากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยเจตคติของนักเรียนในทุกกลุ่ม ตามลักษณะสถานที่พักอาศัยขณะเรียน สามารถสรุปได้ว่าลักษณะสถานที่พักอาศัยขณะเรียนมีอิทธิพลต่อเจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงของนักเรียน

ณัฐวดี วิจิตรธรรม (2539: 78-79) ได้ศึกษาเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีเจตคติโดยรวมและความเชื่อในผลของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน โดยเพศชายจะมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่าเพศหญิง

จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539: 125) ได้ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 150 คน และนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ถึง 3 จำนวน 284 คน รวม 434 คน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลางและมีเจตคติเป็นกลางต่อการมีเพศสัมพันธ์ โดยส่วนใหญ่เคยดื่มสุรา เคยดูวีดีโอและภาพยนตร์ที่ปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เคยอ่านหนังสือปลุกเร้าอารมณ์ทางเพศ เคยไปเที่ยวคลับ บาร์หรือสถานเริงรมย์อื่นๆ เคยไปอาบอบนวดและเคยมีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้ที่ได้รับ เจตคติ การดื่มสุราที่พักในปัจจุบัน การไปเที่ยวคลับ บาร์หรือสถานเริงรมย์

ชุตินา ศรีแก้วนวล (2540: 98) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมินบุรี จำนวน 447 คน ตามตัวแปรต่างๆ พบว่า

1. วัยผู้ใหญ่มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานไม่แตกต่างจากวัยรุ่น
2. เพศชายมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานสูงกว่าเพศหญิง
3. บุคคลที่มีการยอมรับในระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศสูง มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานต่ำกว่าบุคคลที่มีการยอมรับในระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ปานกลางและต่ำ
4. บุคคลที่มีการยอมรับในระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ปานกลาง มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานต่ำกว่าบุคคลที่มีการยอมรับในระเบียบประเพณีและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ (2541 : 80-81) ได้ศึกษา เรื่องเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะสมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาเพศชาย มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในทางเห็นด้วยมากกว่านักศึกษาเพศหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สิริพรรณ บุรี (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศชายและระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 6 ปัจจัย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูและสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิงและระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าว พอสรุปได้ว่า เพศและสภาพชุมชนมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนและนักศึกษา

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

4.2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง

มิสเชล (สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ. 2541: 58; อ้างอิงจาก Mischel. 1974) ได้ทำการทดลองพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต เกิดจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตและการเลียนแบบจากผู้อื่น นอกจากนี้มีความสัมพันธ์กับลักษณะอื่นของบุคคลอีก เช่น ความรับผิดชอบทางสังคม การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การปรับตัว ความฉลาดและสภาวะทางสังคม วัฒนธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตจะเพิ่มขึ้นตามอายุ ส่วนหลักฐานการวิจัยที่แสดงว่าลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์ยั่ววนใจมีหลายเรื่อง ไรท์ (สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ. 2541: 58; อ้างอิงจาก Wright. 1975) ได้รวบรวมผลการค้นคว้าซึ่งแสดงว่าเด็กที่มีความอดใต้อดได้นั้น จะไม่โกงในการเล่นเกมส์มากเท่าเด็กที่ขาดลักษณะนี้ นอกจากนี้เด็กที่ขโมยเงินจะแต่งเรื่องซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระยะเวลาที่สั้นกว่าในระยะเวลาในเรื่องซึ่งแต่งโดยเด็กที่ไม่ได้ขโมย มิสเชล และ มิลลิแกน (สุรศักดิ์ เอื้อมเก็บ. 2541: 58 อ้างอิงจาก Mischel and Gilligan. 1974) ได้ทำการวิจัย พบว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง จะโกงน้อยและถ้าเด็กประเภทนี้โกง ก็จะใช้เวลานานก่อนที่จะกระทำเช่นนั้น ส่วนการวิจัยอาชญากรวัยรุ่น พบว่า

เด็กเหล่านี้มีลักษณะมุ่งปัจจุบันมากและจะไม่ยอมรอคอยรางวัลใหญ่แต่ขอรับทันที นอกจากนี้ยังไม่สามารถชะลอการบำบัดความต้องการของตนได้

วัฒนา สารขวัญ (2545: 110) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเองทางเพศสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง

4.2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับวิถีชีวิตแบบพุทธ

สโคฟิลด์ (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536: 49; อ้างอิงจาก Schofield. 1965) ศึกษาพบว่าการไปโบสถ์สัมพันธ์กับการไม่มีประสบการณ์ทางเพศของเด็กชายและเด็กหญิงที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาแต่ไม่พบความสัมพันธ์ของการไปโบสถ์ของพ่อแม่กับประสบการณ์ทางเพศของลูก

เฮลท์สลีย์และโบรเดอร์ริก (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536: 49; อ้างอิงจาก Heltsley and Broderick. 1969) ศึกษาความเคร่งศาสนากับการปล่อยตัวทางเพศ ของนักศึกษาที่เรียนวิชาครอบครัวสัมพันธ์จากวิทยาลัย 13 แห่ง พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบระหว่างความเคร่งศาสนา (ซึ่งวัดจากการไปร่วมกิจกรรมทางศาสนาบ่อยๆ) กับการปล่อยตัวทางเพศของคนผิวขาว แต่ไม่พบความสัมพันธ์เช่นนี้กับคนผิวดำ และยังพบว่า ในการเข้ายุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสนาของเยาวชนในชนบทเป็นตัวชี้วัดว่าเป็นคนหัวเก่าและพบความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างการเข้าร่วมทางศาสนากับการปล่อยตัวทางเพศโดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนนิโกร

ฉลองรัฐ อินทรีย์ (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536: 47; อ้างอิงจาก ฉลองรัฐ อินทรีย์. 2527) ในการสำรวจความต้องการของวัยรุ่น ซึ่งเป็นนักเรียนมัธยมกว่า 10,000 คน พบว่า วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่าศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจวัยรุ่นทุกวัย มีจริยธรรมดีเป็นส่วนใหญ่แต่หย่อนด้านการปฏิบัติตัวประจำวันเกี่ยวกับศาสนา

กึ่งกาญจน์ กาบเครือ (2546: 82) ที่ศึกษาถึง ปัจจัยทางพุทธศาสนาต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร พบว่า การปฏิบัติตามหลักศีล 5 ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิถีชีวิตแบบพุทธ สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนได้ร้อยละ 11.30

4.2.3 งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

จรรยา เศรษฐบุตร (2536: 85) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัวและอิทธิพลภายนอกครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิง ในอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า วัยรุ่นที่มีมารดาเป็นผู้เชื่อมั่นในศาสนาสูง จะมีค่านิยมทางเพศไปในทางแบบประเพณีนิยม ส่วนวัยรุ่นที่มีมารดาเชื่อมั่นในศาสนาต่ำกว่า มีแนวโน้มจะมีค่านิยมทางเพศในแบบเสรีนิยม

วัฒนา สารขวัญ (2545: 110) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมือง และชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยภายในตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ ด้านประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ของ นักเรียนหญิงได้ดีกว่าการทำนายจากตัวแปรตัวใดเพียงตัวแปรเดียว นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัย ภายในตัวบุคคล ปัจจัยสนับสนุนทางสังคม และพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ ของนักเรียนหญิง ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเมืองมีมากกว่านักเรียนหญิงในเขตชนบท

นิศารัตน์ ทองอุปการ (2538: 82) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสาร ภายในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การสื่อสาร ภายในครอบครัวแบบเปิด คือ มีการพูดคุยสื่อสารกันมากระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์ กับการที่วัยรุ่นจะมีทัศนคติต่อเรื่องเพศในเชิงบวกและเป็นกลาง

อัญมณี สมตัว (2544: 74-76) ได้ศึกษา สัมพันธภาพในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ กับการอบรมเลี้ยงดูลูกเรื่องทางเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ : ศึกษาเฉพาะครอบครัวของนักเรียนหญิง ในโรงเรียนบางละมุง จังหวัดชลบุรี พบว่า

1. กลุ่มที่ผู้ปกครองนักเรียนมีสถานภาพสมรส เป็นสามีภรรยาและอยู่ด้วยกัน พบว่า การอบรมสั่งสอนมีความสัมพันธ์กับความรู้ ความเข้าใจเรื่องทางเพศและการปฏิบัติตนเรื่อง ทางเพศของนักเรียน และปัจจัยภายนอก ด้านวิถีชีวิต(บกพร่อง) คือ การมีเวลาให้ลูกน้อย มีความสัมพันธ์ กับความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศ

2. กลุ่มที่ผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพโสด หย่าร้างและแยกทางกัน ผลการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวและการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศมีความสัมพันธ์กับ ความรู้ความเข้าใจเรื่องทางเพศการปฏิบัติตนเรื่องทางเพศ

ทีวาน จูเนียร์ (จรรยา เศรษฐบุตร. 2536; อ้างอิงจาก Teevan Jr. 1972: 283-291) ศึกษาวิจัยเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ระบุว่า นักศึกษาที่เป็น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมองว่า บิดา-มารดาของตน ไม่ค่อยปล่อยตามใจในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ แต่เพื่อนจะยอมตามใจในเรื่องนี้มาก เพราะฉะนั้น นักศึกษาจึงโน้มเอียงไปตามเพื่อน และจัดวาง ตัวเองในระดับใกล้เคียงกับเพื่อน และยังพบว่า ผู้ที่รู้สึกว่าการคบของตัวเองเองไม่มีความสุข มักจะมี คะแนนการปล่อยตัวทางเพศสูง

4.2.4 งานวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

สิริพรรณ บุรี (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางลบกับ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนเป็นไปในทางที่ดี นักเรียนจะมีเจตคติในทางลบต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

หทัยรัตน์ กิจบำรุง (2546: 132) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนในระดับดี ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 89.13 เนื่องจาก เพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและการปฏิบัติตนของวัยรุ่น โดยวัยรุ่นพยายามที่จะยอมรับและคล้อยตามความคิดเห็น การกระทำทุกอย่างของเพื่อน เพื่อให้เพื่อนยอมรับ ซึ่งถ้าเพื่อนที่ดีก็จะให้กำลังใจและชักจูงไปในทางที่ดี ถูกต้อง เหมาะสม นักเรียนก็จะมีพฤติกรรมที่เหมาะสมเช่นกัน

จุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539: 135-139) ทำการศึกษาถึง พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นชาย ในเขตเทศบาลเมืองสุรินทร์ พบว่า การมีเพื่อนสนิท ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก และการมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 , .05 และ .001 ตามลำดับ และยังพบว่า การมีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ เป็นปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ได้ โดยเมื่อควบคุมปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ จะมีโอกาสเกิดการมีเพศสัมพันธ์มากกว่ากลุ่มที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ 1.95 เท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.5 งานวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ

นันทวัน สุชาโต (จรรยา เศรษฐบุตร. 2541: 71; อ้างอิงจาก นันทวัน สุชาโต) พบว่า ผลเสียจากการที่เด็กติดโทรทัศน์ว่าเด็กที่ดูรายการรุนแรงทางโทรทัศน์บ่อยครั้ง จะมีความสัมพันธ์อย่างมากับการแสดงออกในการยอมรับหรือใช้วิธีการรุนแรงในการแก้ปัญหาหรือมีประสบการณ์ในการต่อสู้กำลังมาก่อน

ธีระ ชัยยุทธบรรจง (จรรยา เศรษฐบุตร. 2541: 72; อ้างอิงจาก ธีระ ชัยยุทธบรรจง) พบว่า การที่เด็กติดโทรทัศน์ คือ ทำให้เด็กก้าวร้าว ก่ออาชญากรรม สุขภาพและสุขนิสัยไม่ดีขึ้น การเรียนบกพร่อง เป็นคนเห็นแก่ตัว เป็นต้น

กฤตยา อาชวนิจกุล (2546: 28) ได้ศึกษาวิเคราะห์ วิธีคิดวิทยาในงานวิจัยเรื่อง เพศภาวะและเพศวิถีกับเอดส์ศึกษา พบว่า สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการกำหนดค่านิยมทางเพศของวัยรุ่น

อุมาวัลย์ จันทะแก้ว (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา อิทธิพลของพฤติกรรมกาเปิดรับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต สามารถทำนายค่านิยมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานครได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 11 โรงเรียน นักเรียนทั้งหมดจำนวน 2,210 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. สืบหาข้อมูลประชากรของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 มีประชากรทั้งหมด 2,210 คน จาก 11 โรงเรียน
2. จำแนกโรงเรียนที่มีอยู่ 11 โรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่พิเศษ ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง (แบ่งขนาดโรงเรียน ตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ) จากการสำรวจ พบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมี 2 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่มี 7 โรงเรียน และโรงเรียนขนาดกลางมี 2 โรงเรียน

3. การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง มีขั้นตอน ดังนี้

3.1 กำหนดระดับความเชื่อมั่น (Level of Confidence: $1 - \alpha$) ที่ .95

3.2 กำหนดขนาดของความคลาดเคลื่อน ($e = Z_{.05/2} S_{\bar{X}}$) เท่ากับ 0.5 จากคะแนนเต็มของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าขนาดของความคลาดเคลื่อนดังกล่าว พอเพียงสำหรับการได้มาของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม

3.3 ค่าประมาณความแปรปรวนของประชากร (σ^2) ได้จากการนำแบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ไปทดลองใช้กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จำนวน 100 คน ผลการประมาณค่าความแปรปรวนของโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดกลาง มีค่าเท่ากับ 72.963 130.323 และ 70.264 ตามลำดับ จากนั้นผู้วิจัยนำค่าความแปรปรวนที่ได้ไปประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

4. สรรวจข้อมูลประชากรของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ทั้ง 11 โรงเรียน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551

โรงเรียน	ระดับชั้น			รวม
	ม.4	ม.5	ม.6	
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ				
โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 1	121	113	95	329
โรงเรียนอู่ทอง	150	152	141	443
โรงเรียนขนาดใหญ่				
โรงเรียนอู่ทองศึกษาลัย	68	63	54	185
โรงเรียนคอนคาวิทยา	60	44	26	130
โรงเรียนสระยาไสสมวิทยา	37	57	45	139
โรงเรียนสระกระโจมโสภณพิทยา	41	50	38	129
โรงเรียนบางลี่วิทยา	126	116	100	342
โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 5	73	57	56	186
โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา	88	72	56	216
โรงเรียนขนาดกลาง				
โรงเรียนหนองวัลย์เปரியงวิทยา	24	25	20	69
โรงเรียนบ่อสุพรรณวิทยา	12	27	9	48
รวม	800	776	640	2,216

หมายเหตุ	โรงเรียนขนาดเล็ก	จำนวนนักเรียน	น้อยกว่า 500 คน
	โรงเรียนขนาดกลาง	จำนวนนักเรียน	500 – 1,499 คน
	โรงเรียนขนาดใหญ่	จำนวนนักเรียน	1500 – 2000 คน
	โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ	จำนวนนักเรียน	มากกว่า 2000 คน

ขั้นที่ 1 ประมาณค่าขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้สูตรการสุ่มแบบแบ่งชั้น (มยุรี ศรีชัย . 2538 : 104 – 105) ดังนี้

$$n = \frac{\sum_{g=1}^K \frac{N_g^2 \sigma_g^2}{W_g}}{\frac{N^2 e^2}{Z^2} + \sum_{g=1}^K N_g \sigma_g^2}$$

โดย	e	=	.5	ความเชื่อมั่น 95%
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง	
	N_g	แทน	จำนวนนักเรียนหญิงในโรงเรียนในแต่ละขนาด	
	N	แทน	จำนวนนักเรียนหญิงทั้งหมด	

ขั้นที่ 2 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มโรงเรียนตามขนาดของโรงเรียนอย่างง่าย ขนาดละ 50% ซึ่งได้ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 4 โรงเรียนและโรงเรียนขนาดกลาง 1 โรงเรียน

ขั้นที่ 3

1. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน จากช่วงคะแนนของแบบสอบถามวัดเจตคติ ในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2551 ของนักเรียนหญิงในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ เท่ากับ 72.963 โรงเรียนขนาดใหญ่ เท่ากับ 130.323 โรงเรียนขนาดกลาง เท่ากับ 70.264 ค่าความแปรปรวนนี้ไปประมาณค่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

2. คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จากสูตร ได้ $n = 163$ คน ผู้วิจัยเพิ่มเป็น 270 คน

3. หาสัดส่วนแต่ละชั้นของความแปรปรวน โดยใช้สูตร (มยุรี ศรีชัย. 2538: 102)

$$W_g = \frac{N_g}{N}$$

W_g	แทน	สัดส่วนของแต่ละระดับชั้น
N_g	แทน	จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้น
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

หาค่าสัดส่วนแต่ละชั้นของประชากร ได้ดังนี้

$$W_1 = \frac{N_1}{N} = 800 / 2,216 = 0.361$$

$$W_2 = \frac{N_2}{N} = 776 / 2,216 = 0.350$$

$$W_3 = \frac{N_3}{N} = 640 / 2,216 = 0.289$$

4. นำขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้ คูณกับสัดส่วนของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น ดังนี้

$$\text{ระดับชั้น ม.4 } n_1 = 270 \times 0.361 = 99.09 \approx 99 \text{ คน}$$

$$\text{ระดับชั้น ม.5 } n_2 = 270 \times 0.350 = 92.88 \approx 93 \text{ คน}$$

$$\text{ระดับชั้น ม.6 } n_3 = 270 \times 0.289 = 78.03 \approx 78 \text{ คน}$$

$$\text{รวม} = 270 \text{ คน}$$

5. ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม โดยสุ่มห้องเรียนในแต่ละระดับชั้นมา 1 ห้องเรียน ได้จำนวนนักเรียนหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 2

ตาราง 2 รายชื่อโรงเรียนที่ได้จากการสุ่มและจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน	ระดับชั้น						รวม	
	ม.4		ม.5		ม.6			
	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่ม ตัวอย่าง
โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ								
โรงเรียนอู่ทอง	150	25	152	23	141	20	443	68
โรงเรียนขนาดใหญ่								
โรงเรียนอู่ทองศึกษาลัย	68	20	63	20	54	14	185	54
โรงเรียนบางลี่วิทยา	126	24	116	20	100	20	342	64
โรงเรียนบรรหารแจ่มใสวิทยา 5	73	18	57	20	56	15	186	53
โรงเรียนขนาดกลาง								
โรงเรียนบ่อสุพรรณวิทยา	12	12	27	10	9	9	48	31
รวม	489	99	459	93	386	78	1,334	270

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม มี 6 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามวัดวิถีชีวิตแบบพุทธ จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากสื่อ จำนวน 20 ข้อ

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม จำนวน 45 ข้อ ดังนี้

6.1 แบบสอบถามวัดความคิด จำนวน 15 ข้อ

6.2 แบบสอบถามวัดความรู้สึก จำนวน 15 ข้อ

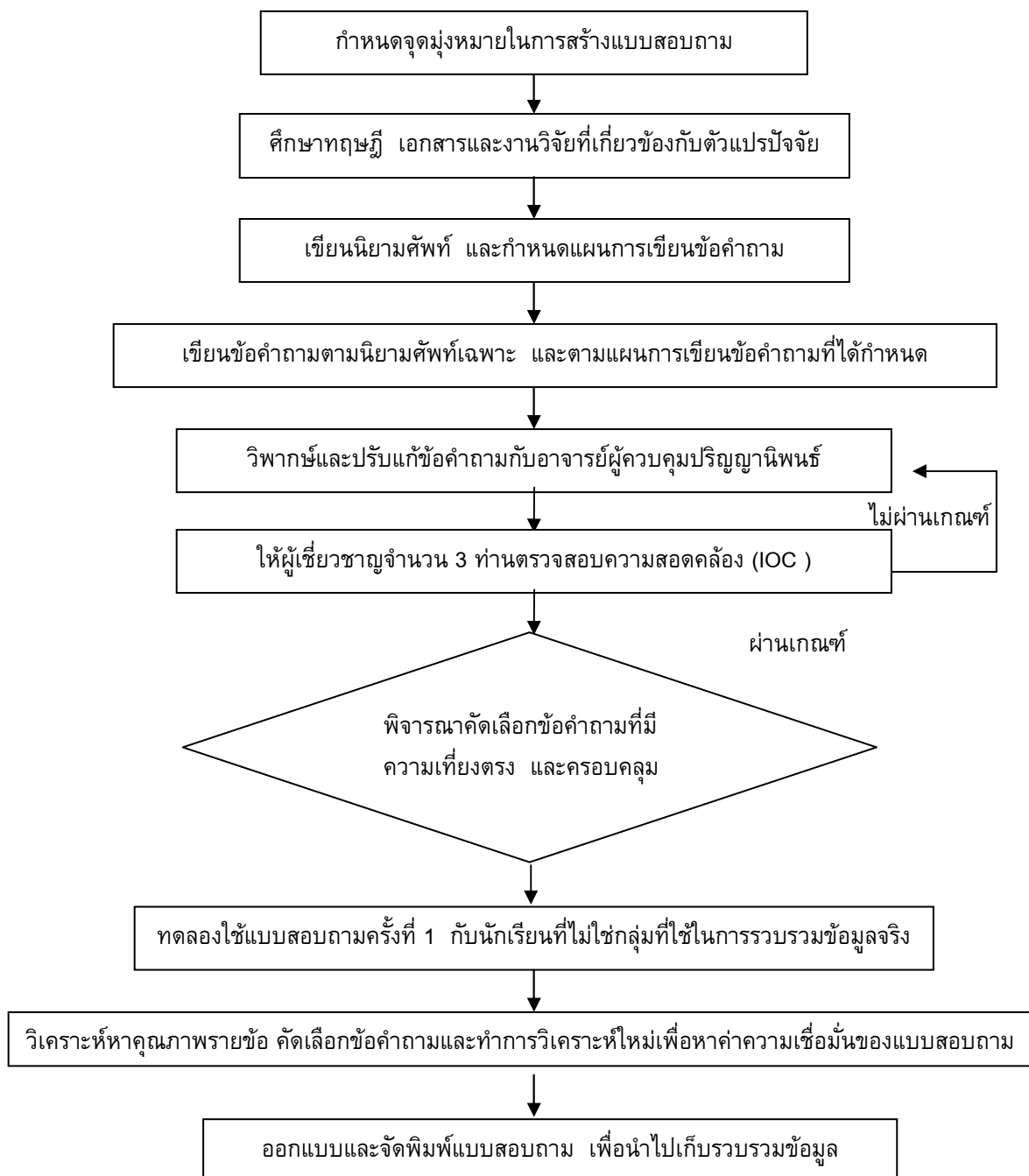
6.3 แบบสอบถามวัดแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม จำนวน 15 ข้อ

รวมทั้งฉบับ จำนวน 45 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 1 ฉบับ คือ แบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่วนฉบับที่ 1 – 5 ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบสอบถามที่มีผู้สร้างไว้แล้ว โดยมีขั้นตอนการสร้างและการพัฒนา ดังต่อไปนี้

2.2 วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยมีวิธีการสร้างดังนี้



ภาพประกอบ 2 ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียดตามขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม โดยมีมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

2. ศึกษาทฤษฎีการเกิดเจตคติ จากทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่าง ๆ ได้แก่ งานวิจัยของ เปรมฤทัย ขนนไทย (2548: 113) งานวิจัยของ ระวีวรรณ กันวี (2547: 93) และจากงานวิจัย ของ สุมาลี สวยสะอาด (2550: 126-167)

3. เขียนนิยามศัพท์เฉพาะและกำหนดแผนการเขียนข้อคำถามของเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

4. สร้างแบบสอบถามโดยเขียนข้อความตามนิยามที่กำหนด ได้แบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ดังนี้ ด้านความคิด ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่อนข้างเห็นด้วย ไม่แน่ใจ ค่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ด้านความรู้สึก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง ปานกลาง ไม่บ่อย ไม่เคยเลย ได้แบบสอบถามซึ่งมีจำนวนข้อความ

4.1 แบบสอบถามวัดความคิด จำนวน 20 ข้อ

4.2 แบบสอบถามวัดความรู้สึก จำนวน 20 ข้อ

4.3 แบบสอบถามวัดแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม จำนวน 20 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่สร้างมาตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้น โดยการหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ต้องการวัด พบว่า ข้อคำถามมีดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of consistency) อยู่ระหว่าง .33 -1.00 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .67 ขึ้นไป ได้แบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ด้านความคิด จำนวน 15 ข้อ ด้านความรู้สึก จำนวน 15 ข้อ ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมจำนวน 15 ข้อ

6. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 5 ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บรวบรวมจริง จำนวน 100 คน จากโรงเรียนสองพี่น้องวิทยา จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แล้วทำการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) ผลปรากฏได้จำนวนแบบสอบถาม ดังนี้

6.1 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .369 - .637

6.2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .332 - .863

6.3 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม จำนวน 15 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .273 - .798

7. หลังจากคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ใหม่ (Reanalysis) เฉพาะแบบสอบถามที่มีการตัดข้อคำถาม เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .921 แยกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

7.1 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด มีค่าความเชื่อมั่น .798

7.2 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก มีค่าความเชื่อมั่น .811

7.3 แบบสอบถามวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีค่าความเชื่อมั่น .890

8. จัดเตรียมแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้รวบรวมข้อมูลในการศึกษา

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
0	การมีคูรักในวัยเรียนทำให้เสียการเรียนได้ง่าย					
00	การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันถือว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล					

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้ คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 5 คะแนน
ค่อนข้างเห็นด้วย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 3 คะแนน
ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1	คะแนน
ค่อนข้างเห็นด้วย	ให้คะแนน	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3	คะแนน
ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนตั้งแต่	4.50-5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็น สิ่งที่ไม่ดี อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนตั้งแต่	3.50-4.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็น สิ่งที่ไม่ดี อยู่ในระดับมาก
คะแนนตั้งแต่	2.50-3.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็น สิ่งที่ไม่ดี อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	1.50-2.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็น สิ่งที่ไม่ดี อยู่ในระดับน้อย
คะแนนตั้งแต่	1.00-1.49	หมายถึง	มีความคิดเห็นว่าเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็น สิ่งที่ไม่ดี อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใด
ช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าอยากทดลองศึกษาเนื้อหาทางเพศตามสื่อต่างๆ					
00	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ชอบเมื่อได้ยินเพื่อนพูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างเปิดเผย					

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้ คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนตั้งแต่	4.50-5.00	หมายถึง	มีความรู้สึกว่าการเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิ่งไม่ดี อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนตั้งแต่	3.50-4.49	หมายถึง	มีความรู้สึกว่าการเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิ่งไม่ดี อยู่ในระดับมาก
คะแนนตั้งแต่	2.50-3.49	หมายถึง	มีความรู้สึกว่าการเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิ่งไม่ดี อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	1.50-2.49	หมายถึง	มีความรู้สึกว่าการเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิ่งไม่ดี อยู่ในระดับน้อย
คะแนนตั้งแต่	1.00-1.49	หมายถึง	มีความรู้สึกว่าการเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นสิ่งไม่ดี อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เป็น ประจำ	บ่อยครั้ง	ปาน กลาง	ไม่บ่อย	ไม่เคย เลย
0	ข้าพเจ้าเคยถูกเนื้อต้องตัวกับคนรัก ในที่ลับตาคน					
00	ข้าพเจ้าเคยนัดเจอหรือออกไปกับ คนรัก					

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้ คะแนนดังนี้

เป็นประจำ	ให้คะแนน 5 คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่บ่อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้คะแนนดังนี้

เป็นประจำ	ให้คะแนน 1 คะแนน
บ่อยครั้ง	ให้คะแนน 2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
ไม่บ่อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
ไม่เคยเลย	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนตั้งแต่ 4.50-5.00	หมายถึง	แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมเหมาะสมมากที่สุด
คะแนนตั้งแต่ 3.50-4.49	หมายถึง	แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมเหมาะสมมาก
คะแนนตั้งแต่ 2.50-3.49	หมายถึง	แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมเหมาะสม
		ปานกลาง
คะแนนตั้งแต่ 1.50-2.49	หมายถึง	แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมเหมาะสมน้อย
คะแนนตั้งแต่ 1.00-1.49	หมายถึง	แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมเหมาะสมน้อยที่สุด

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 5 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามวัดความมุ่งมั่นอนาคต – การควบคุมตนเอง

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามวัดวิถีพุทธ

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากสื่อ

โดยมีการปรับปรุงเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถาม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบสอบถาม ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามวัดความมุ่งมั่นอนาคต-การควบคุมตนเอง ได้ทำการศึกษาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของ แบนดูรา (ประสาธน์ อิศรปริดา. 2549: 280-289; อ้างอิงจาก Bandura 1986) และงานวิจัย ของ สุมาลี สวายสอาด (2550: 132-133)

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามวัดวิถีพุทธ ได้ศึกษาจากงานวิจัย ของ กิ่งกาญจน์ กาบเครือ (2546: 260-261)

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ได้ทำการศึกษาจากทฤษฎี Hurlock (ประสาธน์ อิศรปริดา. 2549: 45; อ้างอิงจาก Hurlock. 1974) และจากงานวิจัย ของ เปรมฤทัย ชนนไทย (2548: 104-105)

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ได้ทำการศึกษาจากทฤษฎีพัฒนาการแห่งบุคลิกภาพตามช่วงวัย ของ อีริกสัน (สุชา จันท์ธรม. 2542: 62; อ้างอิงจาก Erikson) และจากงานวิจัยของ วัฒนา สารระขวัญ (2545: 130-132)

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากสื่อ ได้ศึกษาจากงานวิจัย ของ สุมาลี สวายสอาด (2550: 130) และ งานวิจัย ของ วัฒนา สารระขวัญ (2545: 130-132)

2. เขียนนิยามเชิงปฏิบัติการของแบบสอบถามแต่ละฉบับ จากแนวทางการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยเขียนคุณลักษณะที่ต้องการวัด

3. นำแบบสอบถามที่ต้องการ มาปรับปรุงแก้ไขเรื่องภาษา และปรับปรุงสเกลของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนหญิงระดับช่วงชั้นที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บรวบรวมจริง จำนวน 100 คน จากโรงเรียนสองพี่น้องวิทยา จากนั้นนำผลการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

5. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อ 4 มาทำการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แต่ละฉบับมีรายละเอียดดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง

แบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ปรับปรุงมาจากแบบวัดแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ของ สุมาลี สวีสอาด (2550: 132-133) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด ก่อนข้างจริง ไม่แน่ใจ ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ซึ่งมีทั้งข้อคำถามเชิงลบและเชิงบวก ผู้วิจัยปรับภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง และปรับข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

จากการนำแบบสอบถามวัดลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ไปทดลองใช้ (Try out) พบว่า แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .405 ถึง .692 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .788 จากข้อคำถามซึ่งคัดเลือกไว้ 20 ข้อ

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความคิดหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	การหลีกเลี่ยงไม่ยุ่งเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นทางที่จะนำข้าพเจ้าไปสู่อนาคตที่ดี					
00	หากรู้ว่าวิชาใดอ่อน ข้าพเจ้าจะตั้งใจเพื่อให้ได้คะแนนที่ดีขึ้น					

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้ คะแนนดังนี้

มากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

มาก ให้คะแนน 4 คะแนน

ปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง อยู่ในระดับสูง
คะแนนตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง อยู่ในระดับค่อนข้างสูง
คะแนนตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
คะแนนตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง อยู่ในระดับต่ำ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามวัดวิถีชีวิตแบบพุทธ ปรับปรุงมาจากแบบวัดวิถีชีวิตแบบพุทธ

แบบสอบถามวัดวิถีชีวิตแบบพุทธ ปรับปรุงมาจากแบบวัดแบบสอบถามวิถีชีวิตแบบพุทธ ของ กิ่งกาญจน์ กาบเครือ (2546: 260-261) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด ค่อนข้างจริง ไม่แน่ใจ ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ซึ่งมีทั้งข้อคำถามเชิงลบและเชิงบวก ผู้วิจัยปรับภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง และปรับข้อคำถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

จากการนำแบบสอบถามวัดวิถีชีวิตแบบพุทธ ไปทดลองใช้ พบว่า แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .230 ถึง .678 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .840 จากข้อคำถาม ซึ่งคัดเลือกไว้ 20 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามวิถีชีวิตแบบพุทธ

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความคิดหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	การปฏิบัติตามคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนาจะทำให้ข้าพเจ้ามีความสุขอย่างแท้จริง					
00	ข้าพเจ้าเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องสนใจคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนา					

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้ คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนตั้งแต่	4.50-5.00	หมายถึง	มีวิถีชีวิตแบบพุทธอยู่ในระดับสูง
คะแนนตั้งแต่	3.50-4.49	หมายถึง	มีวิถีชีวิตแบบพุทธอยู่ในระดับค่อนข้างสูง
คะแนนตั้งแต่	2.50-3.49	หมายถึง	มีวิถีชีวิตแบบพุทธอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนตั้งแต่	1.50-2.49	หมายถึง	มีวิถีชีวิตแบบพุทธอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ
คะแนนตั้งแต่	1.00-1.49	หมายถึง	มีวิถีชีวิตแบบพุทธอยู่ในระดับต่ำ

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

แบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ปรับปรุงมาจากแบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จากงานวิจัย ของ เปรมฤทัย ขันนัไทย (2548: 104-105) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด ก่อนข้างจริง ไม่แน่ใจ ก่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ซึ่งมีทั้งข้อคำถามเชิงลบและเชิงบวก ผู้วิจัยปรับภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง และปรับข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

จากการนำแบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ไปทดลองใช้ พบว่า แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .310 ถึง .605 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .828 จากข้อคำถามซึ่งคัดเลือกไว้ 20 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	สมาชิกในครอบครัวเอาใจใส่ ทุกข์ – สุข และให้กำลังใจข้าพเจ้าเสมอ					
00	วันหนึ่งๆ ข้าพเจ้าแทบไม่ได้พูดคุยกับคนในครอบครัว					

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้ คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน

น้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับดี
คะแนนตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างดี
คะแนนตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับดีปานกลาง
คะแนนตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี
คะแนนตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวอยู่ในระดับไม่ดี

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ปรับปรุงมาจากปรับปรุงแบบสอบถามอิทธิพลจากครอบครัวและกลุ่มเพื่อนจากงานวิจัย ของ วัฒนา สารขวัญ (2545: 130-132) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ได้รับมากที่สุด ได้รับมาก ปานกลาง ได้รับน้อยที่สุด ไม่ได้รับเลย และจากงานวิจัย ของ เปรมฤทัย ขันนัไทย (2548: 110-111) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด ซึ่งมีทั้งข้อคำถามเชิงลบและเชิงบวก ผู้วิจัยปรับภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง และปรับข้อคำถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

จากการนำแบบสอบถามวัดอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ไปทดลองใช้ พบว่า แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .410 ถึง .933 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .796 จากข้อคำถามซึ่งคัดเลือกไว้ 20 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	เพื่อนแนะนำให้ข้าพเจ้าอ่านนิตยสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์					
00	เพื่อนของข้าพเจ้าจะคอยสนับสนุนให้ข้าพเจ้ามีแฟน					

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้ คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนตั้งแต่ 4.50-5.00 หมายถึง	ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนตั้งแต่ 3.50-4.49 หมายถึง	ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับมาก
คะแนนตั้งแต่ 2.50-3.49 หมายถึง	ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายถึง	ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับน้อย
คะแนนตั้งแต่ 1.00-1.49 หมายถึง	ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากสื่อ

แบบสอบถามวัดอิทธิพลจากสื่อ ปรับปรุงมาจากแบบสอบถาม อิทธิพลจากสื่อ จากงานวิจัยของ วัฒนา สารขวัญ (2545: 130-132) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ ได้รับมากที่สุด ได้รับมาก ปานกลาง ได้รับน้อยที่สุด ไม่ได้รับเลย และจากงานวิจัยของ สุมาลี สวยสะอาด (2550: 130) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 6 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย ซึ่งมีทั้งข้อคำถามเชิงลบและเชิงบวก ผู้วิจัยปรับภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างและปรับข้อคำถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

จากการนำแบบสอบถามวัดอิทธิพลจากสื่อ ไปทดลองใช้ พบว่า แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .261 ถึง .744 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .860 จากข้อคำถามซึ่งคัดเลือกไว้ 20 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถามอิทธิพลจากสื่อ

ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือช่องใดช่องหนึ่ง ที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ได้รับรู้เรื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์จากการอ่านนิตยสาร					
00	ข้าพเจ้าเข้าเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาทางเพศ					

วิธีการตรวจให้คะแนน

ถ้านักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้ คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 2 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 4 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนตั้งแต่ 4.50-5.00	หมายถึง ได้รับอิทธิพลจากสื่อในทางบวกอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนตั้งแต่ 3.50-4.49	หมายถึง ได้รับอิทธิพลจากสื่อในทางบวกอยู่ในระดับมาก
คะแนนตั้งแต่ 2.50-3.49	หมายถึง ได้รับอิทธิพลจากสื่อในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนตั้งแต่ 1.50-2.49	หมายถึง ได้รับอิทธิพลจากสื่อในทางบวกอยู่ในระดับน้อย
คะแนนตั้งแต่ 1.00-1.49	หมายถึง ได้รับอิทธิพลจากสื่อในทางบวกอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลมากกว่าที่คำนวณโดยทำการเก็บข้อมูลจริง 350 ชุด เพื่อคัดแบบสอบถามที่สมบูรณ์ มาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 270 คน โดยมีวิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ติดต่อโรงเรียนที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูล นัดหมายกับอาจารย์แนะแนว หรืออาจารย์ที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการโรงเรียน เกี่ยวกับ วันและเวลา ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 จัดเตรียมแบบสอบถามจำนวนมากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 20 เพื่อใช้ในการคัดเลือกแบบสอบถามที่นักเรียนตอบไม่สมบูรณ์ เมื่อถึงกำหนดเวลาที่นัดหมายกับโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยชี้แจงให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เข้าใจวัตถุประสงค์ในการตอบแบบสอบถาม และคำชี้แจงของแบบสอบถามอย่างชัดเจน ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง เดือนสิงหาคม พ.ศ.2551 ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2551 แล้วนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลกลับมา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วน คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ได้ 270 ฉบับ ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.4 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและรายงานผลการวิจัยต่อไป

4. การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม ตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนนที่ตั้งไว้

4.2 วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรง และค่าความเชื่อมั่น

4.3 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานและประมาณค่าสถิติ

4.4 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามหลายตัว วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test) วิเคราะห์ค่านำหนักความสำคัญของเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยการทดสอบค่าที (t-test)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

5.1.1) หาความเที่ยงตรงเชิงพื้นผิว (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยการพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (ยุกท ใภยวรรณ. 2545: 159)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง $+1$
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.1.2) วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อตรวจสอบค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Index) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) (ปราณิ ทองคำ. 2539: 247)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
 n แทน จำนวนข้อของคำถาม
 X แทน คะแนนของข้อคำถาม
 Y แทน คะแนนผลรวมของข้ออื่น ๆ ที่เหลือทุกข้อ

5.1.3) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (ยุกท ใภยวรรณ. 2545: 174)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$$\sum S_i^2 \quad \text{แทน} \quad \text{ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ}$$

$$S_t^2 \quad \text{แทน} \quad \text{คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือที่ทั้งฉบับ}$$

5.1.4) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement)
(วิรัช วรรณรัตน์. 2532: 94)

$$SE_M = S_X \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ SE_M แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
 S_X แทน คะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม
 r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

5.1.5) สัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation) (กัลยา วานิชย์บัญชา.
2546: 130)

$$C.V. = \frac{S.D.}{\bar{X}}$$

เมื่อ C.V. แทน สัมประสิทธิ์การกระจาย
 S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของข้อมูล

5.2 สถิติใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

5.2.1) ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)
และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่าเฉลี่ย (S_x)

5.2.2) การวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณแบบตัวแปรตามหลายตัว : MMR
ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2535 : 23 – 25)

$$\Lambda = \frac{|\hat{\Sigma}|}{|\hat{\Sigma}_0|}$$

เมื่อ	Λ	แทน	เกณฑ์อัตราส่วนไคลีฮูด (Wilks's Lambda)
	$\hat{\Sigma}_0$	แทน	ตัวประมาณค่าของเมตริกความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วม (Variance – Covariance Matrix) ของความผิดพลาด (Error) ภายใต้สมมติฐานปฏิเสธ (H_0)
	$\hat{\Sigma}$	แทน	ตัวประมาณค่าของเมตริกความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วม (Variance–Covariance Matrix) ของความผิดพลาด (Error) ภายใต้สมมติฐานแย้ง (H_1)

5.2.3) สถิติเอฟของราวี (Rao's F statistics) (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2535: 24)

$$F = \frac{1 - \Lambda^{1/s}}{\Lambda^{1/s}} \cdot \frac{ms + 1 - qp / 2}{qp}$$

เมื่อ	s	แทน	$\sqrt{(p^2 q^2 - 4)/(p^2 + q^2 - 5)}$
	m	แทน	$ ne - (p + 1 - q) / 2 $
	p	แทน	จำนวนตัวแปรตาม
	q	แทน	จำนวนตัวแปรปัจจัย
	ne	แทน	องศาความเป็นอิสระของค่าผิดพลาด

5.2.4) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation: r_{XY}) โดยใช้สูตรเดียวกันกับข้อ 5.1.2

5.2.5) ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตร t-test (Pedhazur. 1997: 55)

$$t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าจากการแจกแจงแบบที
	r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

5.2.6) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวแปรปัจจัยกับตัวแปรตาม โดยใช้สูตร (Pedhazur. 1997: 104)

$$R_{Y.12...k} = \sqrt{\beta_1 r_{y1} + \beta_2 r_{y2} + \dots + \beta_k r_{yk}}$$

เมื่อ	$R_{Y.12...k}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัย ตัวที่ 1 ถึง k กับตัวแปรตาม
	$\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐานของตัวแปรปัจจัย ตัวที่ 1 ถึง k
	$r_{y1}, r_{y2}, \dots, r_{yk}$	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรปัจจัย ตัวที่ 1 ถึง k
	k	แทน	จำนวนตัวแปรปัจจัย

5.2.7) ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้สูตรการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution) (Pedhazur. 1997: 105)

$$F = \frac{R^2 / k}{(1 - R^2) / (N - k - 1)}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าการแจกแจงแบบเอฟ (F – Distribution)
	R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
	k	แทน	จำนวนตัวแปรปัจจัย

5.2.8) ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรปัจจัย โดยใช้สูตร

1) หาค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ (Score Weight ; b) โดยใช้สูตร (Pedhazur. 1997: 103)

$$b_j = \beta_j \frac{S_y}{S_j}$$

เมื่อ	b_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัย ตัวที่ j ในรูปของคะแนนดิบ
	β_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัย ตัวที่ j ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
	S_y	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากตัวแปรตาม y
	S_j	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากตัวแปรปัจจัย ตัวที่ j
2) ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าน้ำหนักของความสำคัญ โดยใช้ t - test			

(Pedhazur. 1997: 29)

$$t_j = \frac{b_j}{SE_{b_j}}, \quad df = N - k - 1$$

เมื่อ	t_j	แทน	การแจกแจงแบบทีของค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวที่ j
	b_j	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยตัวที่ j ในรูปของคะแนนดิบ
	SE_{b_j}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัย ตัวที่ j
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง
	k	แทน	จำนวนตัวแปรปัจจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

Y_1	แทน	เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด
Y_2	แทน	เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก
Y_3	แทน	เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม
X_1	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง
X_2	แทน	วิถีชีวิตแบบพุทธ
X_3	แทน	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
X_4	แทน	อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน
X_5	แทน	อิทธิพลจากสื่อ
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามต่อฉบับ
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
SE_M	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่น
C.V.	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน
t	แทน	ค่าสถิติแจกแจงแบบที (t - distribution)
F	แทน	ค่าสถิติแจกแจงแบบเอฟ (F - distribution)
β	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนมาตรฐาน
b	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R_{adj}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบปรับแก้
R^2_{adj}	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบปรับแก้
R^2	แทน	กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
Λ	แทน	ค่าวิลค์แลมดา (Wilk's Lambda)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ กับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ความด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ กับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

3. ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัย ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ กับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยต่าง ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนแบบสอบถามเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (Y) ด้านความคิด (Y_1) ด้านความรู้สึก (Y_2) ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม (Y_3) ลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง (X_1) วิธีชีวิตแบบพุทธ (X_2) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X_3) อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน (X_4) และอิทธิพลจากสื่อ (X_5) มาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ค่าความเชื่อมั่น (r_t) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_M) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของปัจจัยแต่ละด้านกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ตัวแปร	$\bar{X}$ เฉลี่ย	SD. เฉลี่ย	C.V	r_{tt}	SE _M	แปล ความหมาย
ลักษณะมุงอนาคต - การควบคุมตนเอง	3.68	0.98	26.63	.788	.50	ค่อนข้างสูง
วิถีชีวิตแบบพุทธ	3.74	1.14	30.48	.840	.66	ค่อนข้างสูง
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	3.58	1.27	35.47	.828	.80	ค่อนข้างดี
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	3.57	1.28	35.16	.796	.74	ค่อนข้างมาก
อิทธิพลจากสื่อ	3.64	1.32	36.26	.860	1.01	ค่อนข้างมาก
เจตคติในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร						
- ด้านความคิด	3.58	1.29	36.03	.798	.65	มาก
- ด้านความรู้สึก	3.59	1.27	35.37	.811	.57	มาก
- ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม	3.71	1.38	37.19	.890	.78	มาก

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามตัวแปรปัจจัยทุกตัวแปร มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.58 - 3.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าระหว่าง 0.98 ถึง 1.32 มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 26.63 ถึง 36.26 และค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี ในด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม อยู่ในระดับมาก คือ มีค่าเท่ากับ 3.58, 3.59 และ 3.71 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 1.29, 1.27 และ 1.38 มีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายอยู่ระหว่าง 36.06, 35.37 และ 37.19 ตามลำดับ

นอกจากนั้น ยังพบว่าแบบสอบถามแต่ละฉบับ มีค่าความเชื่อมั่นระหว่าง .788 ถึง .890 แสดงว่า แบบสอบถามทุกฉบับ มีความเชื่อถือได้ค่อนข้างสูง และเมื่อพิจารณาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของแบบสอบถาม พบว่า มีค่าระหว่าง 0.50 ถึง 1.01 โดยอิทธิพลจากสื่อ มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดมากที่สุด รองลงมาคือ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ส่วนลักษณะมุงอนาคต-การควบคุมตนเอง มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดน้อยที่สุด

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างปัจจัยแต่ละตัวกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (Y) ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำตัวแปรปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุงอนาคต-การควบคุมตนเอง (X_1) วิถีชีวิตแบบพุทธ (X_2) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X_3) อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน (X_4)

และอิทธิพลจากสื่อ (X_5) กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด (Y_1) ด้านความรู้สึก (Y_2) ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม (Y_3) มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (r) โดยใช้สูตรของเพียร์สัน ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	Y	Y_1	Y_2	Y_3
X_1	1.000	.426**	.418**	.352**	.277**	.384**	.369**	.450**	.210**
X_2		1.000	.512**	.416**	.347**	.408**	.355**	.416**	.301**
X_3			1.000	.578**	.507**	.574**	.581**	.550**	.380**
X_4				1.000	.736**	.599**	.559**	.468**	.513**
X_5					1.000	.672**	.623**	.491**	.602**
Y						1.000	.878**	.822**	.871**
Y_1							1.000	.541**	.626**
Y_2								1.000	.541**
Y_3									1.000

$P^{**} \leq .01$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 พบว่า ตัวแปรปัจจัยทุกตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 และพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนื่องจากตัวแปรปัจจัยสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรปัจจัยมาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วม (Multicollinearity) โดยการทดสอบจากค่า Tolerance ซึ่งถ้าพบว่าค่า Tolerance ของตัวแปรปัจจัยตัวใดมีค่าน้อยจนเข้าใกล้ศูนย์ แสดงว่าตัวแปรปัจจัยตัวนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรปัจจัยตัวอื่นมาก (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2546: 370) และทดสอบค่า VIF (Variance Inflation Factor) ซึ่งหากพบว่าค่า VIF มีค่าเกิน 10 ถือว่าตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กัน หรือเกิดปัญหาความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วม (พัชรินทร์ ศรีสุวพันธุ์. 2550: 73; อ้างอิงจาก Neter Wasserman & Kutner. 1990: 409) ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ค่า Tolerance และ VIF เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัย

ตัวแปรปัจจัย	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
ลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง	.76	1.32
วิถีชีวิตแบบพุทธ	.67	1.49
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	.55	1.83
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	.39	2.55
อิทธิพลจากสื่อ	.45	2.23

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 พบว่า ค่า Tolerance ของตัวแปรปัจจัยมีค่าตั้งแต่ .39 - .76 ซึ่งมีค่าสูงแสดงว่าตัวแปรปัจจัยแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันน้อยและเมื่อพิจารณาค่า VIF มีค่าตั้งแต่ 1.32 – 2.55 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 10 แสดงว่าตัวแปรปัจจัยแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย ผลที่ได้จาก Tolerance และค่า VIF ให้ผลสอดคล้องกัน จึงสรุปได้ว่าตัวแปรที่ศึกษาไม่เกิดปัญหาความเป็นพหุสัมพันธ์ร่วม ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ในขั้นตอนต่อไป

2.2 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามหลายตัว (MMR) ระหว่างปัจจัยแต่ละด้าน กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามทั้งสามในตาราง 6 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีความแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรตามทั้งสามมีความสัมพันธ์กัน จึงเลือกวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรหลายตัว

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ Wilk's Lambda (Λ) เพื่อหาว่า กลุ่มตัวแปรอิสระกับกลุ่มตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วยสถิติเอฟ (F-test) เมื่อพบความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวแปรปัจจัยกับตัวแปรตาม มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว จึงทำการวิเคราะห์ต่อเนื่องด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยแยกวิเคราะห์ทีละตัวแปรตาม ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณแบบตัวแปรตามหลายตัวของตัวแปรแต่ละด้าน ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณที่วิเคราะห์แบบตัวแปรตามหลายตัว						
Multivariate test of Significant (S = 3 , M = ½ , N = 130)						
ตัวสถิติ	ค่า	Approx. F	df _{hy}	df _{err}	p-value	
Pillais	.717	16.583**	15	792.000	.000	
Hotellings	1.452	25.238**	15	782.000	.000	
Wilk's Lambda (Λ)	.372	20.778**	15	723.670	.000	
การทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณที่วิเคราะห์แบบตัวแปรตามตัวเดียว						
ตัวแปรตาม	R	R ²	R ² _{adj}	MS	Error MS	F
ด้านความคิด (Y ₁)	0.704	.495	.485	3030.828	58.564	51.752**
ด้านความรู้สึก (Y ₂)	0.646	.418	.406	1941.690	51.304	37.847**
ด้านแนวโน้มในการแสดง						
พฤติกรรม (Y ₃)	0.616	.379	.367	3361.757	104.307	32.229**

P** ≤ .01

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 เป็นดังนี้ ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบตัวแปรหลายตัวของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรตามสามตัว (Wilk's Lambda Λ) เท่ากับ .372 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (F = 20.78 , P < .01) แสดงว่ากลุ่มตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรตาม

เนื่องจาก พบว่า กลุ่มตัวแปรปัจจัยกับกลุ่มตัวแปรตาม สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงต้องทำการวิเคราะห์ต่อ ว่ากลุ่มตัวแปรปัจจัยมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในแต่ละชั้นอย่างไร โดยทำการทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณที่วิเคราะห์แบบตัวแปรตามตัวเดียว

พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างกลุ่มตัวแปรปัจจัยทั้ง 5 ตัวแปร กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีค่า เท่ากับ .704 .646 และ .616 ตามลำดับ และตัวแปรปัจจัยทั้ง 5 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายตัวแปรตาม ได้ร้อยละ 48.50 , 40.60 และ 36.70 ตามลำดับ

3. คำนำน้าหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้าน กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ต่อจากตาราง 6 โดยทำการวิเคราะห์หาค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยแต่ละด้าน ทั้งค่า b , β และ SE_b ที่ส่งผลต่อ

เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม และทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่า t -test ดังตาราง 7 , 8 และ 9 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด

ตัวแปรปัจจัย	β	b	SE _b	t
ลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง	.118	.154	.066	2.343**
วิถีชีวิตแบบพุทธ	-.012	-.012	-.052	-.229
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	.304	.248	.048	5.147**
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	.050	.044	.061	.720
อิทธิพลจากสื่อ	.403	.260	.042	6.172**
R = .704 R ² = .495 R ² _{adj} = .485 F = 51.752**				
P** ≤ .01				

จากตาราง 7 พบว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อ ($\beta = .403$) ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ($\beta = .304$) และลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ($\beta = .118$) โดยส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรวิถีชีวิตแบบพุทธ และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยแต่ละด้าน กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด มีค่า .704 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 51.752$, $P < .01$) มีความผันแปรร่วมกัน 49.5 % แสดงว่า ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิถีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ ส่งผลร่วมกันต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด 49.5 %

ตาราง 8 ค่านำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ด้านความรู้สึก

ตัวแปรปัจจัย	β	b	SE _b	t
ลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง	.223	.254	.062	4.132**
วิถีชีวิตแบบพุทธ	.087	.074	.049	1.512
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	.281	.199	.045	4.427**
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	.004	.003	.057	.048
อิทธิพลจากสื่อ	.254	.143	.039	3.624**
R = .646 R ² = .418 R ² _{adj} = .406 F = 37.847**				

$$P^{**} \leq .01$$

จากตาราง 8 พบว่า ค่านำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก ได้แก่ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ($\beta = .281$) อิทธิพลจากสื่อ ($\beta = .254$) และลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ($\beta = .223$) โดยส่งผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรวิถีชีวิตแบบพุทธและตัวแปรอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก มีค่า .646 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 37.847$, $P < .01$) มีความผันแปรร่วมกัน 41.8 % แสดงว่า ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิถีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน อิทธิพลจากสื่อ ส่งผลร่วมกันต่อตัวแปรตามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก 41.8 %

ตาราง 9 ค่านำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ด้านความแน่วแน่ในการแสดงพฤติกรรม

ตัวแปรปัจจัย	β	b	SE _b	t
ลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง	-.009	-.014	.088	-.164
วิถีชีวิตแบบพุทธ	.072	.085	.070	1.215
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	.041	.041	.064	.631
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	.112	.119	.082	1.449
อิทธิพลจากสื่อ	.476	.369	.056	6.566**
R = .616 R ² = .379 R ² _{adj} = .367 F = 32.229**				

$$P^{**} \leq .01$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 9 พบว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม คือ อิทธิพลจากสื่อ ($\beta = .476$) โดยส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัย ด้านลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยแต่ละด้าน กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีค่า .616 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 32.229$, $P < .01$) มีความผันแปรร่วมกัน 37.9 % แสดงว่า ตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ ส่งผลร่วมกันต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม 37.9 %

ตาราง 10 สรุปค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ตัวแปรปัจจัย	ความคิด		ความรู้สึก		แนวโน้มการแสดงพฤติกรรม	
	β	t	β	t	β	t
ลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง	.118	2.343**	.223	4.132**	-.009	-.164
วิธีชีวิตแบบพุทธ	-.012	-.229	.087	1.512	.072	1.215
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	.304	5.147**	.281	4.427**	.041	.631
อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน	.050	.720	.004	.048	.112	1.449
อิทธิพลจากสื่อ	.403	6.172**	.254	3.624**	.476	6.566**

$P^{**} \leq .01$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 10 พบว่า ตัวแปรปัจจัย ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ได้แก่ อิทธิพลจากสื่อ โดยส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรทั้ง 3 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลักษณะการมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ส่งผลต่อการเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด และด้านความรู้สึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ส่วนปัจจัยด้านวิธีชีวิตแบบพุทธ และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขป วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม พร้อมทั้งศึกษาค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการ ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในแต่ละด้าน จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 จำนวน 270 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม จำนวน 6 ฉบับ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ แบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มี 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ด้านละ 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .798, .811, และ .890 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .921 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง จำนวน 20 ข้อ วิธีชีวิตแบบพุทธ จำนวน 20 ข้อ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว จำนวน 20 ข้อ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน จำนวน 20 ข้อ และอิทธิพลจากสื่อ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .788, .840, .828, .796 และ .860 ตามลำดับ

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน โดยเพิ่มจากกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ หลังจากทำการคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์และตั้งใจในการตอบแล้วได้แบบสอบถามจำนวน 270 ฉบับ จากนั้นนำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้านและวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยบางประการกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างปัจจัยแต่ละตัว กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

พบว่า ตัวแปรปัจจัยทุกตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 และพบว่า ปัจจัยลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ มีความสัมพันธ์กับระหว่างเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์การถดถอยแบบตัวแปรหลายตัว ของนักเรียนหญิงช่วงชั้นที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรตามสามตัว (Wilk's Lambda, Λ) เท่ากับ .372 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 20.78, P < .01$) แสดงว่า กลุ่มตัวแปรปัจจัย มีความสัมพันธ์กับกลุ่มตัวแปรตาม และจากการทดสอบนัยสำคัญของสหสัมพันธ์พหุคูณที่วิเคราะห์แบบตัวแปรตามตัวเดียว พบว่า ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปร กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึกและด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีค่าเท่ากับ .704 , .646 และ .616 ตามลำดับ และตัวแปรปัจจัยทั้ง 5 ตัวแปร ร่วมกันอธิบายตัวแปรตามได้ร้อยละ 48.50 40.60 และ 36.70 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์หาค่านำหนักความสำคัญสัมพันธ์ของปัจจัยแต่ละด้านกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด และด้านความรู้สึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อิทธิพลจากสื่อ ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรปัจจัย ด้านวิธีชีวิตแบบพุทธ และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน พบว่า ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้อภิปรายได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบตัวแปรตามหลายตัว พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง วิธีชีวิตแบบพุทธ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และอิทธิพลจากสื่อ กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

ลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ถ้าบุคคลมีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะไปให้ถึงจุดหมายที่ต้องการ

และการควบคุมตนเอง เป็นความสามารถในการกำหนดตนเอง ในด้านความคิด อารมณ์-ความรู้สึก และการกระทำ ให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ไม่ว่าจะเผชิญปัญหาหรืออุปสรรคใดๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาหรือความขัดแย้งในใจ ได้แก่ ความสามารถในการเลือกกระทำ การควบคุมอารมณ์ การควบคุมความคิด การยับยั้งในสิ่งยั่วชวน ก็จะมีการควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมเรื่องเพศในทางที่ถูกต้องได้ (ประสาธ อิศรปรีดา. 2549: 280-289; อ้างอิงจาก Bandura. 1986)

วิถีชีวิตแบบพุทธ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้งนี้เนื่องจาก ความเชื่อทางพุทธศาสนาเป็นการปลูกฝังค่านิยมแบบไทยให้เกิดขึ้น เป็นศูนย์กลางทางจิตใจ เป็นแกนนำในการสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีและสั่งสอนจริยธรรมตามแนวพระพุทธศาสนา เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยพัฒนาสำนึกความเป็นไทยของนักเรียน (ประภาศรี สีหะอำไพ. 2539: 38-39) และการอบรมเลี้ยงดูด้วยบิดามารดาที่ใช้เหตุผลและมีความเชื่อทางศาสนาเป็นแนวในการอบรมสั่งสอนบุตรหลาน ก็จะเลือกวิธีการลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย เป็นทางช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางจิตใจได้อย่างดี ที่สุดเด็กจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมสูงกว่าเด็กกลุ่มราวคราวเดียวกัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจณปัจจนิก. 2520: 32-33) และยังสอดคล้องกับ Macary (1978: 243) ที่ได้กล่าวถึงอิทธิพลของศาสนาที่ส่งผลต่อเจตคติในเรื่องเพศว่าศาสนาและเชื้อชาติ มีผลต่อเจตคติทางเพศ นอกจากศาสนาจะมีผลต่อเจตคติทางเพศของประชาชน คำสอนและประสบการณ์ทางศาสนายังมีผลต่อความสำนึกผิดทางเพศอีกด้วย ผู้หญิงที่เคร่งศาสนาจะมีอัตราความเป็นพรหมจรรย์สูงกว่า

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เพราะ บิดา-มารดา ผู้ปกครองหรือสมาชิกในครอบครัวของนักเรียนให้ความเอาใจใส่ดูแล ให้ความรัก ความห่วงใยใกล้ชิด คำปรึกษาแนะนำและกำลังใจ ความไว้วางใจ และประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ทำให้เมื่อนักเรียนมีปัญหาหรือข้อสงสัยก็จะขอคำแนะนำซักถาม แสดงความรักและเคารพ เชื่อฟังคำสั่ง เมื่อนักเรียนได้รับการเอาใจใส่และได้รับความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนและอยู่ในครอบครัวที่ดี จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางลบต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อติรัตน์ วัฒนไพลิน (2527: 83) ได้ศึกษา พบว่านักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน กับนักเรียนที่ไม่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีความสัมพันธ์กับครอบครัวที่ต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางเพศในวัยเรียนมีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครอบครัว นอกจากนั้นยังพบว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครอบครัวเห็นห่างกัน

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 แสดงว่า การมีแบบอย่างจากเพื่อนเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเนื่องจากนักเรียนได้เห็นหรือรับรู้แบบอย่างจากเพื่อนว่าเพื่อนมีการคบเพื่อนต่างเพศและมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ย่อมมีโอกาสสูงที่นักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า (2528: 121) ที่ได้ศึกษา เรื่องการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัย ได้ใช้แนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของบุคคลที่มีความสำคัญต่อนักศึกษา ได้แก่ บิดา มารดา และเพื่อนสนิท ว่าจะมี

อิทธิพลต่อการยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาอย่างไร การศึกษาครั้งนี้ พบว่า เพื่อนสนิทเป็นกลุ่มอ้างอิง ที่นักศึกษาหญิงยึดถือมากที่สุด รองลงมา คือ มารดาและบิดา ตามลำดับ

อิทธิพลจากสื่อเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4 เพราะ สื่อมีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบต่อนักเรียนวัยรุ่น กล่าวคือ ถ้าเนื้อหาเสนอเรื่องที่มีประโยชน์ ให้ความรู้ สื่อนั้นก็จะมีอิทธิพลทางบวก ในทางตรงกันข้าม ถ้าเนื้อหาและคุณภาพของสื่อมวลชนนำเสนอเรื่องที่เป็นแบบอย่างในทางก้าวร้าว การแสดงออกทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง สื่อนั้นก็จะมีอิทธิพลทางลบ (ประดินันท์ อุปรมัย. 2545: 276) สื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ ภาพยนตร์ การ์ตูน โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตฯ เป็นแหล่งให้ข่าวสารความรู้ แก่วัยรุ่น วัยรุ่นมีการการเรียนรู้และรับเอาสิ่งต่างๆ ที่เห็นมาเป็นรูปแบบของพฤติกรรมของตนไม่มากนัก นอกจากนี้ยังสื่อให้เห็นค่านิยมของสังคมในเรื่องบทบาททางเพศ ซึ่งมีทั้งบวกและลบโดยการรับรู้ข่าวสารในด้านไหนมากก็จะมีแนวโน้มทางด้านความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมไปทางนั้นได้ และในที่สุดก็จะรับไว้เป็นเอกลักษณ์และบทบาททางเพศของตน (รัชนิ ลาซโรจน์. 2538: 294)

นักเรียนได้รับรู้เรื่องเพศสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ ที่ยั่วยุการมรณจึงทำให้นักเรียนเกิดความอยากรู้ อยากเห็น อยากทดลองหรือเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ตามวัยของนักเรียนที่เข้าสู่ช่วงวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอูมาวัลย์ จันทะแก้ว (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาอิทธิพลของพฤติกรรม的开รับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ของ พบว่า พฤติกรรม的开รับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถทำนายค่านิยมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับการวิจัยของกรมณามัย (2531: 61) ที่ได้ศึกษาสภาพการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามักเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ จากสื่อต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์และหนังสือต่างๆ ดังนั้น สื่อจึงมีผลต่อเจตคติและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของนักศึกษา

2. จากผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยแต่ละด้านส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิดและด้านความรู้สึก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครอบครัวเป็นสถาบันแรก ที่ปลูกฝังทัศนคติและบทบาททางเพศ การที่นักเรียนจะแสดงบทบาททางเพศที่เหมาะสมหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการดูแลของพ่อแม่และผู้ปกครองซึ่งจะส่งผลต่อการความคิด ทัศนคติและการประพฤติปฏิบัติในเรื่องเพศให้เหมาะสมของบุตร การอบรมขัดเกลาทางสังคมของบิดามารดาเป็นตัวแบบในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศจึงมีส่วนสำคัญต่อพฤติกรรมทางเพศของบุตรเป็นอย่างมาก (Nielsen. 1991: 181-182) ความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว ช่วยสร้างความผาสุก ความราบรื่น ความมั่นคง และความเป็นปึกแผ่นให้แก่ประเทศชาติได้ ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวดังกล่าว ถ้าเป็นไปได้ด้วยดี ความขัดแย้งในครอบครัวก็จะไม่เกิดขึ้น หรือถ้าเกิดขึ้นก็จะมี ความรุนแรงเหมือนกับสมาชิกในครอบครัวที่ขาดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (สุธีรา นุ้ยจันทร์. 2530: 19)

และนอกจากนั้น ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญมากต่อระบบพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็ก ดังเช่น อัญมณี สมตัว (2544: 28) ที่ได้กล่าวว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างสมาชิกในครอบครัวนั้นจะต้องเป็นสัมพันธภาพที่ราบรื่นระหว่างบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นระหว่าง พ่อ-แม่ ลูก หรือผู้ปกครอง โดยความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างสมาชิกในครอบครัวนั้นจะต้องเป็นสัมพันธภาพที่ดี มีความเชื่อใจกันรักใคร่ผูกพันกัน มีเวลาให้แกกัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ตลอดจนรวมทั้งการอบรมสั่งสอน ชดเชยลูกหลานให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ และประพฤติตนเป็นคนดี เหมาะสม นอกจากครอบครัวจะมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้เจริญเติบโต ทางร่างกายและจิตใจจนถึงวัยรุ่นซึ่งเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตแล้ว สภาพความสัมพันธ์ ในครอบครัวยังมีความสำคัญและสัมพันธ์กับพฤติกรรมของวัยรุ่นมาก ถ้าหากความสัมพันธ์ ในครอบครัวเป็นไปอย่างราบรื่น ปราศจากความขัดแย้ง วัยรุ่นอยู่อย่างมีความสุขในครอบครัว เชื่อได้ว่าสิ่งนี้สามารถป้องกันการกระทำผิดของเยาวชนได้

ปัจจัยด้านลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในด้านความคิด และด้านความรู้สึก ทั้งนี้อาจเนื่องจากถ้าบุคคลมีความตั้งใจมุ่งมั่นที่จะไปถึงจุดหมายที่ต้องการและการควบคุมตนเองเป็นความสามารถในการกำหนดตนเองในด้านความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และการกระทำ ให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการ ไม่ว่าจะเป็นเผชิญปัญหาหรืออุปสรรคใดๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาหรือความขัดแย้งในใจ ได้แก่ ความสามารถในการเลือกกระทำการควบคุมอารมณ์ การควบคุมความคิด การยับยั้งในสิ่งยั่วชวน ก็จะมีการควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมเรื่องเพศในทางที่ถูกต้องได้ (ประสาธน์ อิศรปริตตา, 2549: 280-289; อ้างอิงจาก Bandura, 1986) ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน คือ บุคคลจะต้องมีความต้องการผลในอนาคตมากกว่าผลในปัจจุบัน แล้วจึงดำเนินการปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายในอนาคตนั้นๆ ซึ่งนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 เป็นนักเรียนในชั้น ม.4-ม.6 มีความมุ่งหวังที่จะเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยหรือระดับที่สูงขึ้น อยากที่จะมีงานทำที่ดี จึงมีการวางแผนเพื่อรอรับผลดีและป้องกันผลเสียที่จะเกิดกับการกระทำ ถ้านักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง รู้จักข่มใจตนเอง เช่น การมุ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง สติปัญญาและการรับรู้สถานการณ์ทางสังคม ก็จะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศเป็นไปอย่างถูกต้องเหมาะสม (สุมาลี สวยสะอาด, 2550: 38 อ้างอิงจาก Mischel & Miisclel, 1976: 253) ซึ่ง จรรยา สุวรรณทัต (2531: 50) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนเอง ไว้ว่า เป็นลักษณะทางจิตใจที่สำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่ง และเกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผลในตัวบุคคลและสังคม ซึ่งลักษณะนี้ยังสัมพันธ์กับจิตลักษณะอื่นๆ ของบุคคลด้วย นอกจากนี้ บุญรับ ศักดิ์มณี (2532: 7-8) ยังกล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง ไว้ว่า เป็นการคำนึงถึงอนาคตและควบคุมพฤติกรรมไปสู่แนวทางนั้นๆ ทำให้บุคคลสามารถปรับวิธีการและเป้าหมายให้ถูกต้องและสัมพันธ์กัน ดังนั้น ลักษณะลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง จึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรมต่างๆ มากมาย โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมการกวนในชั้นเรียน พฤติกรรมการสูบบุหรี่ - เสพยาเสพติด และพฤติกรรมชู้สาวของวัยรุ่น เป็นต้น ดังนั้นลักษณะ

มุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง จึงมีความเกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้

2.2 ปัจจัยด้านอิทธิพลจากสื่อส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบัน สื่อมวลชนจัดเป็นสื่อสำคัญในการสอนเพศศึกษา ซึ่งเป็นสื่อที่มีความสำคัญมากที่สุดก็ว่าได้ ดังตัวอย่าง สื่อมวลชนที่เข้าถึงวัยรุ่นในปัจจุบัน ได้แก่ อินเทอร์เน็ต รายการโทรทัศน์หนังสือพิมพ์ ฯ ซึ่งที่เป็นแหล่งให้ความข้อมูลข่าวสารแก่วัยรุ่น ทั้งทางดีและทางร้าย โดยวัยรุ่นมักหาความรู้เรื่องเพศจากหน้าหนังสือพิมพ์ จากการนำเสนอข่าว ลงภาพ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ถูกต้อง รายการโทรทัศน์บางรายการจะนำเสนอวิธีการหรือสอนเรื่องเพศศึกษาในทางที่เหมาะสมให้กับกลุ่มนักเรียนในโรงเรียนต่างๆและนำเสนอทางโทรทัศน์ ซึ่งนักเรียนได้รับความรู้ที่ถูกต้อง จึงทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกทางลบมากกว่าทางบวกต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (กรมอนามัย. 2531: 61)

2.3 ปัจจัยด้านวิถีชีวิตแบบพุทธ ด้านอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน อธิบายได้ดังนี้

วิถีชีวิตแบบพุทธ ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า 1. จากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบันทำให้ประชาชนต้องตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากิน ไม่มีเวลาสนใจกับเรื่องอื่นๆ ประชาชนต้องทำมาหากินทำให้ไม่มีเวลาไปทำบุญ 2. การรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามามากเกินไป ทำให้คนไทยยึดติดกับวัตถุนิยมมาก คนส่วนใหญ่ยึดติดกับวัตถุ เงินทองมากกว่า 3. ความเลื่อมใส ศรัทธาของคนไทยที่มีต่อพระพุทธศาสนาลดน้อยลง เพราะมีข่าวพระสงฆ์ที่ประพฤติปฏิบัติในทางไม่ดีมีมากขึ้น ทำให้ศาสนามัวหมอง คนไทยจึงให้ความสำคัญกับเทศกาลงานรื่นเริงมากกว่า (สวนดุสิตโพล. 2552: <http://www.valuba.com/go/view/557136.html>) จากสภาพการห่างไกลศาสนา ทำให้การปลูกฝังวัฒนธรรมอันดีงามไม่เกิดขึ้นกับวัยรุ่น เมื่อพ่อ-แม่หรือผู้ปกครอง ไม่มีเวลาเข้าวัด จึงทำให้วัยรุ่นห่างวัดด้วยเช่นกัน จึงทำให้ปัจจัยวิถีชีวิตแบบพุทธ ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ไม่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ภูมิหลังทางจิตของคนเริ่มสร้างขึ้นมาตั้งแต่เรายังเป็นทารกแรกเกิด และต้องการมีพัฒนาการมาเป็นระยะๆ ถ้าขาดตอนใดตอนหนึ่ง ทำให้บุคลิกภาพไม่สมบูรณ์ วัยเด็กต้องการความรักความไว้วางใจ วัยต่อมาต้องได้ความรู้สึกว่าตนควบคุมตนเองได้ เหล่านี้ เป็นต้น ถ้าขาดไปเสียโดยมิได้รับความรักก็ตาม หรือเกิดความรู้สึกอับอายก็ตาม พออย่างสู่วัยรุ่นจะให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จราวกับปาฏิหาริย์ย่อมเป็นไปได้ ผู้ที่ขาดการทะนุบำรุงน้ำใจมาตั้งแต่เล็ก พอขึ้นสู่วัยรุ่นก็ต้องรีบคว้าอะไรที่ผ่านมาเป็นเอาทั้งนั้น เพราะตนมีความบกพร่องทางอารมณ์ ทางความคิด กำหนดรู้และทางสังคมอยู่แล้ว ยากที่จะสร้างเอกภาพแห่งตน (identity) โดยเผชิญต่อความจริงได้ เลยเห็นทางผิดได้ง่าย เรื่องนี้ ครอบครัวช่วยได้มากที่สุด เพราะแม้วัยรุ่นจะเป็นวัยที่ “ตามเพื่อน” แต่ที่ยึดจริง ๆ คือครอบครัว ถ้าพ่อ-แม่ คอยสอดส่องดูว่าเกิดอะไรขึ้น สังเกตอาการผิดปกติโดยเร็วแล้วจะได้แก้ไข ย่อมได้ผลแน่นอนกว่าจะปล่อยไว้จนสาย (ประมวล ดิฉินสัน. 2520: 113-114) นอกจากนี้

สุพัตรา สุภาพ (2536: 58) กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญมากต่อระบบพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูเด็กให้เจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจจนถึงวัยรุ่น ซึ่งเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตแล้ว สภาพความสัมพันธ์ในครอบครัวยังมีความสำคัญ และสัมพันธ์กับพฤติกรรมของวัยรุ่นมาก ถ้าหากความสัมพันธ์ในครอบครัวเป็นไปอย่างราบรื่น ปราศจากความขัดแย้ง วัยรุ่นอยู่อย่างมีความสุขในครอบครัว เชื่อได้ว่าสิ่งนี้สามารถป้องกันการกระทำผิดของเยาวชนได้ เช่นเดียวกับที่ อัญมณี สมตัว (2544: 28) ได้กล่าวไว้ว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างสมาชิกในครอบครัวนั้นจะต้องเป็นสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างบุคคลในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นระหว่าง พ่อ-แม่ ลูก หรือผู้ปกครอง โดยความสัมพันธ์ที่ราบรื่นระหว่างสมาชิกในครอบครัวนั้นจะต้องเป็นสัมพันธภาพที่ดี มีความเชื่อใจกันรักใคร่ผูกพันกัน มีเวลาให้แก่กัน ทำกิจกรรมร่วมกัน ตลอดจนรวมทั้งการอบรมสั่งสอน ชัดเจนลูกหลานให้ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ และประพฤติตนเป็นคนดี เหมาะสม จึงเป็นไปได้ว่าการที่เด็กมีภูมิหลังทางจิตและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดีนั้น จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เด็กไม่หลงกระทำตามกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เนื่องจากปัจจัยอิทธิพลจากสื่อ มีผลเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทั้ง 3 ด้าน ดังนั้นสื่อมวลชนควรตระหนักถึงเนื้อหาการนำเสนอข่าวหรือข้อมูลในทางสร้างสรรค์ พยายามเซ็นเซอร์ภาพที่สื่อไปในทางลามก หรือไม่ลงภาพดังกล่าว ร้านค้าไม่ควรขายหนังสือ VCD DVD หรือเกมลามกให้แก่เด็กและเยาวชน กฎหมายควบคุมสื่อลามก เช่น พระราชบัญญัติภาพยนตร์ พระราชบัญญัติสิ่งพิมพ์ พระราชบัญญัติโทรทัศน์ ฯลฯ ควรมีการบังคับอย่างเข้มงวดและเกิดประสิทธิภาพ

1.2 ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรด้านความคิดด้านความรู้สึก ดังนั้น ผู้ปกครอง ควรให้ความใกล้ชิด ความอบอุ่น หาเวลาให้ลูกทำกิจกรรมต่างๆ ที่มีประโยชน์ให้เด็กทำพร้อมทั้งให้คำแนะนำ ปรึกษาที่ถูกต้องในทุกเรื่องรวม โดยเฉพาะเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ และเรื่องเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ไม่ปล่อยให้เด็กอยู่บ้านคนเดียว ตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในห้องรับแขก อย่าไว้ในห้องนอนของเด็ก พร้อมทั้งเก็บสื่อลามกที่ผู้ปกครองบริโภค (ถ้ามี) ไว้ในที่มิดชิด

1.3 สถานศึกษาควรจัดกิจกรรม อบรม สัมมนา ให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ และเรื่องสัมพันธภาพระหว่างชาย-หญิง ที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนทราบถึงข้อเสียของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและรู้จักการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน และโรงเรียนควรเป็นศูนย์กลางในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้ทำร่วมกันเพื่อสร้างความอบอุ่นให้กับนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างอื่น หรือนักเรียนระดับอื่นๆ เช่น นักเรียนช่วงชั้นที่ 3

2.2 ควรจัดโครงการพัฒนาหรือส่งเสริมผู้เรียน ให้เป็นผู้มีความมุ่งมั่นอนาคต และพัฒนาโครงการวิถีพุทธ ให้ความต่อเนื่อง และทำวิจัย ติดตามเกี่ยวกับเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุลวรรณ วิทยาวงศ์รุจิ.(2526). ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัวและการปรับตัว. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลลา แสงสีทอง. (2526). จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เอกมัยการพิมพ์.
- กรมอนามัย. (2531). รายงานการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย.
- กรรณิการ์ จันทระพาน. (2544). พฤติกรรมทางเพศของนักศึกษา : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาประยุกต์). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน. ถ่ายเอกสาร
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2546). วิเคราะห์วิถีชีวิตวิทยาในงานวิจัยเรื่องเพศภาวะและเพศวิถีกับเอดส์ศึกษา. แผนงานสร้างเสริมสุขภาพทางเพศ มูลนิธิสร้างเสริมสุขภาพผู้หญิง กรุงเทพฯ.
- กัลยา วาณิชบัญชา. (2546). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กึ่งกาญจน์ กาเบื้อ. (2546). ปัจจัยทางพุทธศาสนาต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กิตติกร มีทรัพย์. (2527). วัยรุ่นกับกลุ่มเพื่อน. เอกสารประกอบการสอนวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. (2545). พัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2531). ประมวลบทความทางวิชาการระหว่างปี พ.ศ.2526 – 2531 ฉบับอภินันทนาการครบรอบ 33 ปี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรรยา เศรษฐบุตร. (2536). ความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลภายในครอบครัวและอิทธิพลภายนอกครอบครัวต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นหญิงในอำเภอนางรองจังหวัดบุรีรัมย์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ. (2543). *เพศศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาคาร.
- จุฑามาศ นุชนารถ. (2531). *การมีเพศสัมพันธ์และการคุมกำเนิดของกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในจังหวัดสุพรรณบุรี*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬารัตน์ ห้าวหาญ. (2539). *พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (การเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จำเนียร ช่างโชติ. (2521). *จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. (2527). *พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: มิตรนราการพิมพ์. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์; และ คณะ. (2524). *เพศศึกษาแผนใหม่*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชาย โพธิ์สีตา; และ คณะ. (2537). *วัยรุ่นปัจจุบันในประเทศไทย*. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชุดิมา ศรีแก้วนวล. (2540). *การศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตมโนบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชลีพร อินทรไพบูลย์. (2536). *ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมในเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. นครปฐม: วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร) มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- เชิดศักดิ์ โฆวาลินธุ์. (2520). *การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ณัฐวดี วิจิธรรม. (2539). *ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพ มหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงพร เตชะรัตนกุล. (2533). *การศึกษาความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติที่มีต่อเพศศึกษาและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนปากน้ำวิทยาคม กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2523). *การวัดทัศนคติ*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และ เพ็ญแข ประจันปัจจนึก. (2520). *จริยธรรมไทย*. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และ เพ็ญแข ประจันปัจจนึก. (2538). *ต้นไมจริยธรรมสำหรับคนไทย*. การวิจัยและประยุกต์. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงเดือน ศาสตรภักดิ์. (2535). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชา จิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จิตยา สุวรรณะชฎ. (2546). *การพัฒนาบุคลากรเพื่อการจัดการพัฒนาสังคมยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ.
- นิตยสารแม่และเด็ก. (2529). *ปัญหาเรื่องเพศของลูกวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- นิพนธ์ แจ้งเอี่ยม. (2525). *จิตวิทยาสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เอกมัยการพิมพ์.
- นิศารัตน์ ทองอุปการ. (2538). *ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและทัศนคติต่อเรื่องเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ (วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บุญรับ ศักดิ์มณี. (2532). *การเสริมสร้างจิตลักษณะเพื่อพัฒนาพฤติกรรมการทำงานของครู*. วิทยานิพนธ์ พศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (2545). *รายงานฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การวัดประเมินการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประดินันท์ อุปรมัย. (2545). *ครอบครัวและชุมชนกับนักเรียนวัยรุ่น*. ใน เอกสารการสอนวิชา พฤติกรรมวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 8. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ประภาศรี สีหะอำไพ. (2539). *อิทธิพลของพระพุทธศาสนาในการพัฒนาสำนึกความเป็นไทยของนักเรียนโรงเรียนวัดไทยในสหรัฐอเมริกา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ประมวล ดิฉินสัน. (2520). *วัยวัฒนา จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แพร่พิทยา.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2549). *สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา*. สายส่งสุขภาพใจ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ประสาร ทิพย์ธารา. (2521). *พัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แพร่พิทยา อินเตอร์เนชั่นแนล.

- ปราณี ทองคำ. (2539). เครื่องมือวัดผลทางการศึกษา. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปานทิพย์ ทองมั่ง. (2547). ผลการสร้างความตระหนักในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ที่มีต่อทัศนคติทางเพศในการรักษาวลสงวนตัวของวัยรุ่นหญิงที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2535). การวิเคราะห์ข้อมูลระดับมัลติแวลูเอทในทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ.
- เปรมฤทัย ขนนไทย. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนปทุมพิทยาคมจังหวัดอุบลราชธานี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ แววิเศษ. (2534). ลักษณะจิตสังคมเพื่อการป้องกันพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของวัยรุ่น. ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (พฤติกรรมศาสตร์). สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พรทิพย์ วงศ์เพชรสง่า. (2528). การยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยวิทยานิพนธ์ สม.ม. (สังคมวิทยา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ดันอ้อการพิมพ์
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2538). จิตวิทยาครอบครัว. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรรณพิไล ศรีอาภรณ์. (2537). การตั้งครมภ์ในวัยรุ่น. ภาควิชาการพยาบาลสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชรินทร์ ศรีสุวพันธุ์. (2551). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับการปฏิบัติตามหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พิมลพรรณ อิศรภักดี. (2545). วัยรุ่นพฤติกรรมทางเพศและเพศศึกษา. ใน วารสารประชากรและการพัฒนา. 22(4). 4 เมษายน – พฤษภาคม 2545. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- มยุรี ศรีชัย. (2538). เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง. กรุงเทพฯ: วีเจพริ้นติ้ง
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2545). พื้นฐานการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- ยุวดี เทียรฆประสิทธิ์. (2536). จิตวิทยาวัยรุ่น. ใน เอกสารประกอบการสอนวิชา จต.323. หน้า 14-30. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- รัชนี้ ลาซโรจน์. (2538). การพัฒนาบุคลิกภาพของวัยรุ่น. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพัฒนาการวัยรุ่นและการอบรม. พิมพ์ครั้งที่ 5. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- รวีวรรณ ฐมชัย. (2536). เอกสารคำสอนวิชามัธยม 311 การมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ระวีวรรณ กันวี. (2547). ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและด้านจิตลักษณะที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เรณู เจริญศรี. (2525). ทศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สาขารณสุศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.
- วรัญญู กุลดิลก. (2544). ทศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สค.ม. (สังคมวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา สารขวัญ. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตเมืองและชนบท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุศึกษา). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน. ถ่ายเอกสาร.
- วันทนี วาสิกะสิน. (2527). ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์ กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัลลภ ปิยมโนธรรม. (2540). วัยรุ่นวุ่นเซ็กส์. นิตยสารแม่และเด็ก. 21(309).
- วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์. (2543). ชีวิตเด็กไทยยุค 2000 ยังมีความหวัง – ทางออก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สารคดี.
- วิทยา นาควัชระ. (2544). รู้จักชีวิต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ส่งเสริมพัฒนา.
- วิรัช วรรณรัตน์. (2532). การตรวจคุณภาพเครื่องมือในการวัดผลและการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิสุทธิ บุญเกษมสันติ. (2534). นรีเวชวิทยา. ภาควิชาสูติศาสตร์ – นรีเวชวิทยา คณะแพทยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทรีโอแอด จำกัด.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.

- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (เล่ม2): วัยรุ่น – วัยสูงอายุ
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2
- สกล วรเจริญศรี. (2545). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สมพงษ์ จิตระดับ. (2544, 15 กุมภาพันธ์). วัยรุ่นกับความรัก. ลิขั. 2(6): หน้า 13.
- สวนดุสิตโพล. (2552, 29 มิถุนายน – 2 กรกฎาคม). สำรวจความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับ
ความสำคัญของวันสำคัญทางศาสนาของคนไทย. สืบค้นเมื่อ 30 กรกฎาคม 2552, จาก
<http://www.valuba.com/go/view/557136.html>.
- สายสุณีย์ อุดมณา. (2541). ค่านิยมต่อพฤติกรรมทางเพศของนิสิตปริญญาตรี. ปริญญาณิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ถ่ายเอกสาร.
- สิริพรรณ บุรี. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันท์เอม. (2542). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรบริการ.
- สุชาติ โสมประยูร. (2531). เพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุธีรา นัยจันทร์. (2530). การศึกษาบทบาทของครอบครัวในการดูแลผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์
สส.ม. คณะสังคมสงเคราะห์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพัตรา สุภาพ. (2536). สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 8. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุมาลี สวยสะอาด. (2550). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการมีพฤติกรรมเสี่ยง
ทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. (วิจัย
พฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ เอี่ยมเกิบ. (2541). ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสกับบุคคลที่คาดหวังจะ
สมรสด้วยของนักศึกษามหาวิทยาลัย. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- โสภา ชีปลัมน์. (2542). การพัฒนาตนเองทางเลือกในสังคมที่วิกฤต. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโสภา
ธารน้ำใจเพื่อพัฒนาสังคมไทย.
- หทัยรัตน์ กิจบำรุง. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน
อาชีวศึกษาหญิง สังกัดอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.
(สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- อดิรัตน์ วัฒนไพลิน. (2527). *การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี คติอนุรักษ์. (2535). *พฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ของนักศึกษาชายวิทยาลัยอาชีวศึกษาแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิจัยประชากรศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- อัญมณี สมด้ว. (2544). *การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมสั่งสอนลูกเรื่องเพศและการคบเพื่อนต่างเพศ : ศึกษาเฉพาะครอบครัวของนักเรียนหญิงในโรงเรียนบางละมุงจังหวัดชลบุรี*. สารนิพนธ์ สส.ม. สมุทรปราการ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ถ่ายเอกสาร.
- อารี ตัญเจริญรัตน์. (2522.). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม; และ สุวรรณ ววรรณ. (2530). *คู่มือการสอนเรื่องครอบครัวศึกษา*. กรุงเทพฯ: หจก.สไตล์.
- อุมาวัลย์ จันทะแก้ว. (2547). *อิทธิพลของพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- Bandura, Albert. (1986). *Social Foundations of Thought and Action*. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Horlock, E.B. (1974). *Personality Development*. ed. New York: McGraw Hill Book.
- Macary, Lee C. (1978). *Sex Education*. Boston: Little. Brown and Company, Landis, Judson T. and Mary G. Landdis. (1952). *Personnal Adjustment Marriage and Family Living*. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Mischel, W. (1975). "Processes in Delay of Gratification," in L. Berkowitz ed. *Advance in Experimental Social Psychology*. Vol.7. New York: Academic Press.
- Nielsen , Linda. (1991). *Adolescence: A Contemporary View*. 2nd ed. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Pedhazur, Elazar J. (1997). *Multiple Regression in Behavioral Research: Explanation and Prediction*. 3rd ed. Orlando: Harcourt Brace Colleague Publishers.
- Plass , J.A.; & Hill, K.T. (1986). "Childrens Achievement Strategies and Test Performance: The Role of Time Pressure, Evaluation Anxiety and Sex" *Developmental Psychology*. 22(1): 31-36: January.

- Roger, Dorothy. (1972). *Issue in Adolescents Psychology*. New York: Meridith Corporation.
- Sears , Robert R. , Leonor E. Maccoby; & Harry Levin. (1957). *Pattern or Rearing*. Evenston , Illinosi: Row, Peterson.
- Thurstone , Louis Lean (1970). *Attitude and Attitude Change*; Chicago: Rand McNally and Company.
- Wright, D. (1975). *The Psychology of Moral Behavior*. Middleses , England: Penquin Book.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 11 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร
ด้านความคิด

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
5	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
6	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
7	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
8	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
9	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
12	0	+1	0	0.33	คัดออก
13	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
14	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
15	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
16	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	0	0	0.33	คัดออก
18	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 12 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ด้านความรู้สึก

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
5	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
6	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
7	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
8	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
9	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
13	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
14	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
15	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
16	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
18	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 13 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
5	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
6	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
7	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
8	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
9	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
13	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
14	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
15	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
16	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
18	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 14 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
5	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
6	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
7	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
8	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
9	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
13	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
14	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
15	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
16	+1	0	0	0.33	คัดออก
17	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
18	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
19	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
20	+1	0	0	0.33	คัดออก
21	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
22	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
23	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
24	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
25	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
26	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
27	+1	0	+1	0.67	คัดเลือกไว้
28	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 15 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามวิถีชีวิตแบบพุทธ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
5	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
6	+1	0	+1	0.67	คัดเลือกไว้
7	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
8	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
9	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
13	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
14	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
15	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
16	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
18	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
19	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
20	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
21	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
22	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
23	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
24	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
25	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 16 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	-1	+1	0.33	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
3	0	+1	+1	0.67	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
5	+1	-1	+1	0.67	คัดเลือกไว้
6	+1	-1	+1	0.67	คัดเลือกไว้
7	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
8	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
9	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
13	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
14	+1	-1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
15	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
16	+1	-1	+1	0.33	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
18	+1	-1	+1	0.33	คัดเลือกไว้
19	+1	0	+1	0.67	คัดเลือกไว้
20	+1	0	+1	0.67	คัดเลือกไว้
21	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
22	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
23	+1	0	+1	0.67	คัดเลือกไว้
24	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
25	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 17 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
4	-1	-1	0	-0.67	คัดออก
5	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
6	+1	-1	+1	0.67	คัดเลือกไว้
7	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
8	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
9	0	+1	0	0.33	คัดออก
10	0	+1	+1	0.67	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
13	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
14	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
15	-1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
16	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
18	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
19	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
20	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
21	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
22	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
23	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
24	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
25	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 18 ค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามอิทธิพลจากสื่อ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
5	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
6	0	0	0	0	คัดออก
7	0	0	+1	0.33	คัดออก
8	0	+1	+1	0.67	คัดเลือกไว้
9	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
10	+1	0	+1	0.67	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
12	0	0	+1	0.33	คัดออก
13	+1	0	+1	0.67	คัดเลือกไว้
14	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
15	-1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
16	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
18	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
19	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
20	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
21	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
22	+1	+1	0	0.67	คัดเลือกไว้
23	0	+1	+1	0.67	คัดเลือกไว้
24	+1	+1	+1	1.00	คัดเลือกไว้
25	+1	0	+1	0.67	คัดเลือกไว้

ตาราง 19 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด			เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก		
ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
1	.572	คัดเลือกไว้	1	.532	คัดเลือกไว้
2	.632	คัดเลือกไว้	2	.332	คัดเลือกไว้
3	.603	คัดเลือกไว้	3	.230	คัดออก
4	.542	คัดเลือกไว้	4	.493	คัดเลือกไว้
5	.637	คัดเลือกไว้	5	.456	คัดเลือกไว้
6	.369	คัดเลือกไว้	6	.575	คัดเลือกไว้
7	.550	คัดเลือกไว้	7	.242	คัดออก
8	.556	คัดเลือกไว้	8	.586	คัดเลือกไว้
9	.543	คัดเลือกไว้	9	.389	คัดเลือกไว้
10	.381	คัดเลือกไว้	10	.382	คัดเลือกไว้
11	.482	คัดเลือกไว้	11	.281	คัดออก
12	.504	คัดเลือกไว้	12	.434	คัดเลือกไว้
13	.479	คัดเลือกไว้	13	.422	คัดเลือกไว้
14	.536	คัดเลือกไว้	14	.334	คัดเลือกไว้
15	.281	คัดออก	15	.355	คัดเลือกไว้
16	.391	คัดเลือกไว้	16	.863	คัดเลือกไว้
			17	.337	คัดเลือกไว้
			18	.826	คัดเลือกไว้

ตาราง 19 (ต่อ)

เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม		
ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
1	.416	คัดเลือกไว้
2	.736	คัดเลือกไว้
3	.757	คัดเลือกไว้
4	.798	คัดเลือกไว้
5	.783	คัดเลือกไว้
6	.665	คัดเลือกไว้
7	.661	คัดเลือกไว้
8	.212	คัดออก
9	.788	คัดเลือกไว้
10	.681	คัดเลือกไว้
11	.747	คัดเลือกไว้
12	.183	คัดออก
13	.618	คัดเลือกไว้
14	.321	คัดเลือกไว้
15	.210	คัดออก
16	.281	คัดเลือกไว้
17	.481	คัดเลือกไว้
18	.227	คัดเลือกไว้

ตาราง 20 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง

ลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง					
ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
1	.482	คัดเลือกไว้	14	.321	คัดออก
2	.508	คัดเลือกไว้	15	.601	คัดเลือกไว้
3	.497	คัดเลือกไว้	16	.341	คัดเลือกไว้
4	.254	คัดออก	17	.460	คัดเลือกไว้
5	.504	คัดเลือกไว้	18	.577	คัดเลือกไว้
6	.431	คัดเลือกไว้	19	.321	คัดออก
7	.601	คัดเลือกไว้	20	.321	คัดออก
8	.582	คัดเลือกไว้	21	.212	คัดออก
9	.492	คัดเลือกไว้	22	.678	คัดเลือกไว้
10	.672	คัดเลือกไว้	23	.344	คัดเลือกไว้
11	.567	คัดเลือกไว้	24	.230	คัดออก
12	.498	คัดเลือกไว้	25	.692	คัดเลือกไว้
13	.460	คัดเลือกไว้	26	.405	คัดเลือกไว้

ตาราง 21 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามวิธีชีวิตแบบพุทธ

วิธีชีวิตแบบพุทธ					
ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
1	.594	คัดเลือกไว้	14	.184	คัดออก
2	.230	คัดเลือกไว้	15	.678	คัดเลือกไว้
3	.373	คัดเลือกไว้	16	.661	คัดเลือกไว้
4	.184	คัดออก	17	.203	คัดออก
5	.549	คัดเลือกไว้	18	.500	คัดเลือกไว้
6	.344	คัดเลือกไว้	19	.420	คัดเลือกไว้
7	.504	คัดเลือกไว้	20	.258	คัดเลือกไว้
8	.407	คัดเลือกไว้	21	.485	คัดเลือกไว้
9	.524	คัดเลือกไว้	22	.466	คัดเลือกไว้
10	.534	คัดเลือกไว้	23	.184	คัดออก
11	.656	คัดเลือกไว้	24	.204	คัดออก
12	.506	คัดเลือกไว้	25	.267	คัดเลือกไว้
13	.431	คัดเลือกไว้			

ตาราง 22 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว					
ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
1	.280	คัดออก	14	.212	คัดออก
2	.548	คัดเลือกไว้	15	.383	คัดเลือกไว้
3	.575	คัดเลือกไว้	16	.503	คัดเลือกไว้
4	.375	คัดเลือกไว้	17	.563	คัดเลือกไว้
5	.28	คัดออก	18	.230	คัดออก
6	.369	คัดเลือกไว้	19	.310	คัดเลือกไว้
7	.380	คัดเลือกไว้	20	.184	คัดออก
8	.314	คัดเลือกไว้	21	.565	คัดเลือกไว้
9	.324	คัดเลือกไว้	22	.605	คัดเลือกไว้
10	.471	คัดเลือกไว้	23	.341	คัดเลือกไว้
11	.387	คัดเลือกไว้	24	.381	คัดเลือกไว้
12	.501	คัดเลือกไว้	25	.392	คัดเลือกไว้
13	.404	คัดเลือกไว้			

ตาราง 23 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน					
ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
1	.487	คัดเลือกไว้	13	.485	คัดเลือกไว้
2	.579	คัดเลือกไว้	14	.693	คัดเลือกไว้
3	.597	คัดเลือกไว้	15	.548	คัดเลือกไว้
4	.460	คัดเลือกไว้	16	.280	คัดออก
5	.410	คัดเลือกไว้	17	.547	คัดเลือกไว้
6	.736	คัดเลือกไว้	18	.788	คัดเลือกไว้
7	.877	คัดเลือกไว้	19	.651	คัดเลือกไว้
8	.716	คัดเลือกไว้	20	.881	คัดเลือกไว้
9	.934	คัดเลือกไว้	21	.898	คัดเลือกไว้
10	.312	คัดออก	22	.467	คัดเลือกไว้
11	.541	คัดเลือกไว้	23	.310	คัดออก
12	.740	คัดเลือกไว้			

ตาราง 24 ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบถามอิทธิพลจากสื่อ

อิทธิพลจากสื่อ					
ข้อ	r	ผลการคัดเลือก	ข้อ	r	ผลการคัดเลือก
1	.372	คัดเลือกไว้	12	.242	คัดออก
2	.621	คัดเลือกไว้	13	.725	คัดเลือกไว้
3	.384	คัดเลือกไว้	14	.554	คัดเลือกไว้
4	.426	คัดเลือกไว้	15	.261	คัดเลือกไว้
5	.546	คัดเลือกไว้	16	.293	คัดเลือกไว้
6	.628	คัดเลือกไว้	17	.447	คัดเลือกไว้
7	.660	คัดเลือกไว้	18	.284	คัดเลือกไว้
8	.601	คัดเลือกไว้	19	.620	คัดเลือกไว้
9	.663	คัดเลือกไว้	20	.393	คัดเลือกไว้
10	.664	คัดเลือกไว้	21	.744	คัดเลือกไว้
11	.702	คัดเลือกไว้	22	.212	คัดออก

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถามการวิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำวิจัย ซึ่งไม่มีข้อใดถูกหรือผิด เป็นเพียงการศึกษาการปฏิบัติงานของนักเรียนเท่านั้น ดังนั้นคำตอบที่ได้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการเรียนของนักเรียน และคำตอบของนักเรียนจะใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น จึงขอความกรุณาให้นักเรียนตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงมากที่สุด

2. แบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 6 ฉบับ คือ

- 2.1 แบบสอบถามเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
- 2.2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง
- 2.3 แบบสอบถามวิถีชีวิตแบบพุทธ
- 2.4 แบบสอบถามความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- 2.5 แบบสอบถามอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน
- 2.6 แบบสอบถามอิทธิพลจากสื่อ

3. ขอความกรุณาให้นักเรียนตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ

4. เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามเสร็จแล้ว ก่อนส่งขอความร่วมมือให้นักเรียนตรวจสอบแบบสอบถามว่าทำครบทุกข้อหรือไม่ ถ้าตอบครบทุกข้อแล้วจึงนำส่ง

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์

นิสิตปริญญาโท

สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา

ฉบับที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความคิด

คำชี้แจง

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดเห็นของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ท่านไม่แน่ใจในข้อความนั้นว่าท่านเห็นด้วยหรือไม่
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงหรือไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของท่าน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงหรือไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงอย่างยิ่ง

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนไม่ใช่เรื่องผิดปกติแต่อย่างใดหากทั้งคู่คาดหวังว่าจะแต่งงานกัน					
2	การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันถือว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล					
3.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อคู่รัก					
4	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องที่ผิดพลาดในชีวิตของลูกผู้หญิง					
5	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนถือว่าการทำลายวัฒนธรรมและประเพณีที่ดีงามของไทย					
6	ข้าพเจ้าคิดว่าการไม่มีคู่อรักในวัยเรียนเป็นเรื่องที่น่าอาย					
7	ผู้หญิงต้องไม่ยอมเสียตัวก่อนการสมรส					
8	ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับคนรักในขณะที่ศึกษาเล่าเรียน					
9	การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักทำให้ความรักแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น					
10	สังคมไทยน่าจะเปิดกว้างเรื่องเพศเหมือนประเทศตะวันตก					
11	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนทำให้เสียการเรียนอาจจะต้องออกจากโรงเรียนและหมดอนาคต					
12	การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักในวัยเรียนเป็นเรื่องที่ยอมรับได้					
13	การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไม่จำเป็นต้องปิดบัง ผู้อื่นรู้ก็ไม่เสียหาย					
14	การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักจะทำให้เขาไม่เปลี่ยนใจไปหาคนอื่น					
15	ไม่เป็นการเสียหายถ้าข้าพเจ้าจะยอมให้คนรักถูกเนื้อต้องตัว					

ฉบับที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความรู้สึกของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความรู้สึกของท่านปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความรู้สึกของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนถือว่าเป็นเรื่องเสียหายร้ายแรง					
2	ข้าพเจ้ารู้สึกที่ไม่จำเป็นต้องสนใจเรื่องความบริสุทธิ์แล้ว					
3	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องน่าอับอาย					
4	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล					
5	ข้าพเจ้าอยากทดลองเข้าไปหาความรู้ทางเน็ต					
6	ข้าพเจ้าคิดว่าคนที่เข้าไปดูเนื้อหาทางเพศในอินเทอร์เน็ตเป็นพวกหมกมุ่นกับเรื่องเพศ					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ชอบเมื่อเพื่อนพูดถึงเรื่องเพศสัมพันธ์อย่างเปิดเผย					
8	การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกด้อยค่าและมีปมด้อย					
9	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ดีถ้าเห็นเด็กวัยเรียนแสดงพฤติกรรมในเชิงชู้สาว					
10	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองโตพอที่จะมีคนรักได้แล้ว					
11	การที่ไม่คู่รักในวัยเรียนเป็นปมด้อยอย่างหนึ่งสำหรับข้าพเจ้า					
12	การนัดพบกับคนรักในที่ลับตาเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม					
13	ข้าพเจ้าอยากทดลองศึกษาเนื้อหาทางเพศตามสื่อต่างๆ					
14	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่ชอบเนื้อหาทางเพศที่มีใน internet เพราะล้นมีแต่เรื่องลามก					
15	ข้าพเจ้าอยากทดลองศึกษาเนื้อหาทางเพศตามสื่อต่างๆ					

ฉบับที่ 1 แบบวัดเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านปานกลาง
ไม่บ่อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านน้อย
ไม่เคยเลย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	ปานกลาง	ไม่บ่อย	ไม่เคยเลย
1	ข้าพเจ้าเคยถูกเนื้อต้องตัวกับคนรักในที่ลับตาคน					
2	ข้าพเจ้าเคยนัดเจอหรือออกไปกับคนรัก					
3	มีการจับมือถือแขนกับคนรัก					
4	มีการโอบกอดกับคนรัก					
5	มีการแต่งกายที่รัดแน่นรูปร่าง					
6	มีการใส่สายเดี่ยว เกาะอก ขาสั้น					
7	ข้าพเจ้าเคยอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับคนรัก					
8	ข้าพเจ้าแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรื่องเพศผ่านสื่อ internet หรือ โทรศัพท์					
9	ข้าพเจ้าเคยดูเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาทางเพศจากสื่อซีดี ภาพ อินเทอร์เน็ต					
10	การเสพสารเสพติดหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์					
11	ข้าพเจ้าจะปฏิเสธทันทีเมื่อถูกเพศตรงข้ามสัมผัส					
12	คุยโทรศัพท์กับคนรักนานๆ					
13	ปฏิเสธเมื่อคนรักชวนไปเที่ยวกันสองต่อสอง					
14	ข้าพเจ้าจะระวัง/ป้องกันตนเองไม่ให้มีการถูกเนื้อต้องตัวกับเพศตรงข้าม					
15	ข้าพเจ้ามักจะนัดเจอกับคนรักก่อนกลับถึงบ้าน					

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ท่านยังไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติ
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงหรือไม่สอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่าน

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การไม่ยุ่งเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นทางที่จะนำข้าพเจ้าไปสู่อนาคตที่ดี					
2	หากรู้ว่าวิชาใดได้คะแนนน้อย ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนหรืออ่านหนังสือเพื่อให้ได้คะแนนที่ดีขึ้น					
3	ข้าพเจ้าได้วางแผนการเรียนต่อเมื่อจบ ม.6 ไว้แล้ว					
4	ข้าพเจ้าจะปฏิเสธทันทีเมื่อเพื่อนชวนไปเที่ยวกลางคืน					
5	ข้าพเจ้าจะไม่ปล่อยเวลาว่างให้เปล่าประโยชน์ โดยจะหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ					
6	ข้าพเจ้าจะปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด					
7	ข้าพเจ้าจะไม่กระทำพฤติกรรมให้ผู้ใหญ่ต้องกังวล					
8	ข้าพเจ้าอยากศึกษาต่อตามที่คาดหวัง เพื่อจะได้ทำงานที่ดี					
9	ข้าพเจ้าไม่เคยรู้สึกท้อแท้กับการเรียน					
10	ข้าพเจ้าคิดว่ายังไม่ถึงเวลาที่ข้าพเจ้าจะมีคนรักในตอนนี้อยู่					
11	ข้าพเจ้าตั้งใจว่าจะมีคนรักก็ต่อเมื่อข้าพเจ้าเรียนสำเร็จแล้ว					
12	ถ้ามีคนรักในขณะที่เรียน ข้าพเจ้าจะไม่อยู่ในที่ลับตาคน สองต่อสอง					
13	ถ้ามีคนรักในขณะที่เรียน ข้าพเจ้าจะช่วยกันดูแลเรื่องการเรียนให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้นทั้งสองคน					
14	ข้าพเจ้าจะไม่อดทนกับงานที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ					
15	ถึงแม้ว่าจะง่วงนอน ข้าพเจ้าจะอดทนเพื่อทำงานให้เสร็จตามกำหนด					

ต่อ

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16	ข้าพเจ้าส่งการบ้านหรืองานที่ครูมอบหมายทุกครั้ง					
17	ข้าพเจ้าคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไรที่จะต้องวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคต					
18	ข้าพเจ้าคิดว่าคนเราควรหาความสุขใส่ตัวให้มากที่สุดในขณะที่เพราะอนาคตเป็นสิ่งไม่แน่นอน					
19	การวางแผนล่วงหน้าเป็นการกระทำที่ไร้ประโยชน์ เพราะมักจะไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้					
20	ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสมได้					

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามวิถีชีวิตแบบพุทธ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงหรือสอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่านปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงหรือไม่สอดคล้องกับความคิดหรือการปฏิบัติของท่าน

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การปฏิบัติตามคำสั่งสอนตามแนวของพระพุทธศาสนาทำให้เกิดมีความสุขอย่างแท้จริง					
2	ข้าพเจ้าเป็นคนดีได้โดยไม่ต้องสนใจคำสั่งสอนตามแนวพระพุทธศาสนา					
3	ข้าพเจ้าคิดว่านรกสวรรค์และภพภูมิต่างๆ เป็นเรื่องมมาย					
4	ข้าพเจ้าเห็นว่าการสวดมนต์ไหว้พระก่อนเข้านอนเป็นการกระทำที่ไร้สาระ					
5	ข้าพเจ้าเชื่อว่าบุญกุศลเป็นสิ่งเดียวที่สามารถติดตัวไปทุกภพทุกชาติ					
6	ข้าพเจ้าเชื่อว่าทำดีต้องได้ดีตอบแทน					
7	ข้าพเจ้าไม่สามารถรักษาศีล 5 ได้สักข้อเดียว					
8	ข้าพเจ้ามีหลักธรรมประจำใจไว้คอยเตือนสติอยู่เสมอ					
9	การทำบุญทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสบายใจ					
10	หลักธรรมคำสอนทำให้ข้าพเจ้าดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข					
11	ศีล 5 เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของข้าพเจ้าให้มีความสุข					
12	ข้าพเจ้าชอบเข้าร่วมทำกิจกรรมทางพุทธศาสนา					
13	การปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนสามารถช่วยแก้ปัญหาชีวิตได้					
14	การปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนจะทำให้ชีวิตมีความสุข					
15	ข้าพเจ้าชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับศาสนา					

ต่อ

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16	การประกอบความดีโดยขาดผู้รู้เห็นเป็นการกระทำที่สูญเปล่า					
17	การได้ฟังเทศน์ทำให้ข้าพเจ้าละลายที่จะกระทำสิ่งที่ไม่ดี					
18	การฝึกนั่งสมาธิเป็นเรื่องไร้สาระ					
19	การได้ฝึกสักรวมทำให้ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตนเองได้ดีขึ้น					
20	ข้าพเจ้าไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขทั้งปวง					

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านเป็นบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงหรือสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่านน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงหรือไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงของท่าน

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ผู้ปกครองเอาใจใส่ ทุกข์ – สุข และให้กำลังใจข้าพเจ้าเสมอ					
2	ผู้ปกครองให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้ามีทุกข์					
3	ผู้ปกครองไม่สนใจเวลากลับบ้านของข้าพเจ้า					
4	ข้าพเจ้าไม่ปรึกษากับผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว					
5	เมื่อกลับบ้านข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อที่ต้องอยู่ร่วมกับผู้ปกครอง					
6	ผู้ปกครองเคยพูดคุยหรืออบรมสั่งสอนข้าพเจ้าในเรื่องการวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ					
7	ในครอบครัวของข้าพเจ้ามักจะทะเลาะกันเป็นประจำ					
8	ข้าพเจ้าจะเล่าเรื่องทุกอย่างให้ผู้ปกครองฟัง					
9	ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาว่างให้กับข้าพเจ้า					
10	ผู้ปกครองเคยพูดคุยถึงผลเสียที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เช่น การตั้งครรภ์ การเป็นทำแท้ง					
11	ผู้ปกครองพูดคุยและแนะนำการมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องแก่ข้าพเจ้า					
12	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองถามเรื่องส่วนตัว					
13	ผู้ปกครองแสดงให้เห็นว่าท่านรักข้าพเจ้ามาก					
14	ข้าพเจ้ากับผู้ปกครองมีตึงกันเสมอ					
15	เมื่อมีปัญหาครอบครัวของข้าพเจ้าจะร่วมปรึกษากันเสมอ					

ต่อ

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16	ข้าพเจ้าตัดสินใจไปเที่ยวกับเพื่อนแม้ว่าผู้ปกครองจะไม่อนุญาต					
17	ข้าพเจ้าเชื่อฟังที่ผู้ปกครองสอนเกี่ยวกับการคบเพื่อน					
18	ผู้ปกครองไม่รู้จักเพื่อนของข้าพเจ้าเลย					
19	ข้าพเจ้าจะได้ตอบผู้ปกครองทันที เมื่อรู้สึกไม่พอใจ					
20	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าขาดความอบอุ่นจากครอบครัว					

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงหรือสอดคล้องกับความ
เป็นจริงของท่านมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำหรือเป็นสิ่งที่ท่านได้รับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำหรือเป็นสิ่งที่ท่านได้รับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำหรือเป็นสิ่งที่ท่านได้รับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการกระทำหรือเป็นสิ่งที่ท่านได้รับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับการกระทำหรือท่านไม่เคยได้รับสิ่งนั้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เพื่อนแนะนำให้ข้าพเจ้าอ่านนิตยสารเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์					
2	กลุ่มเพื่อนของข้าพเจ้ามักจะชวนข้าพเจ้าทำการบ้านหรือติวหนังสือ					
3	ข้าพเจ้าได้รับการตักเตือนจากเพื่อนเสมอเกี่ยวกับการวางตัวกับเพศตรงข้าม					
4	ข้าพเจ้าได้รับฟังเพื่อนพูดคุยกุถึงการใช้มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายอย่างเปิดเผย					
5	เมื่อมีเวลาว่างหลังเลิกเรียน ข้าพเจ้าชอบเล่นกีฬาร่วมกับเพื่อนๆ					
6	เพื่อนชวนข้าพเจ้าให้ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อ chat หาเพื่อนต่างเพศ					
7	ข้าพเจ้าจำเป็นต้องดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพื่อให้เข้ากับเพื่อน					
8	คนที่ไม่มีแฟนจะถูกเพื่อนในกลุ่มว่าว่าเซย					
9	เพื่อนชอบชวนข้าพเจ้าไปเที่ยวกลางคืนโดยมีเพื่อนต่างเพศไปด้วย					
10	กลุ่มเพื่อนของข้าพเจ้ามักจะคุยถึงเรื่องเกี่ยวกับคนรัก					
11	กลุ่มเพื่อนของข้าพเจ้ามักจะชวนกันเข้าไปหาแฟนหรือคนรู้จักจากสื่อต่างๆ					
12	เพื่อนของข้าพเจ้าคอยเตือนเกี่ยวกับเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ					
13	เพื่อนของข้าพเจ้าจะชวนให้เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน					
14	ในกลุ่มเพื่อนของข้าพเจ้าจะเป็นห่วงเรื่องการเรียนซึ่งกันและกัน					

ต่อ

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15	เพื่อนๆชักชวนข้าพเจ้าให้เปิดดูเนื้อหาทางเพศในอินเทอร์เน็ต					
16	เพื่อนๆแนะนำเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาทางเพศให้ข้าพเจ้ารู้จัก					
17	เพื่อนๆในกลุ่มของข้าพเจ้าให้ความสนใจเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องเกี่ยวกับทางเพศ					
18	เพื่อนของข้าพเจ้าจะสนับสนุนให้ข้าพเจ้ามีแฟน					
19	เพื่อนของข้าพเจ้าจะเป็นแม่สื่อให้ข้าพเจ้ากับคนรัก					
20	เพื่อนๆของข้าพเจ้าจะคอยตักเตือนกันและกันเมื่อมีใครทำในสิ่งที่ไม่ดี					

ฉบับที่ 5 แบบสอบถามอิทธิพลจากสื่อ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำหรือเป็นสิ่งที่ท่านได้รับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำหรือเป็นสิ่งที่ท่านได้รับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำหรือเป็นสิ่งที่ท่านได้รับพอสมควร
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำหรือเป็นสิ่งที่ท่านได้รับในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับกรกระทำหรือเป็นสิ่งที่ท่านได้รับสิ่งน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าได้รับรู้เรื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์จากการอ่านนิตยสาร					
2	ข้าพเจ้าได้รับรู้เรื่องเพศหรือเพศสัมพันธ์จากการเล่นอินเทอร์เน็ต					
3	ข้าพเจ้าเคยเปิดอินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าไปเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ					
4	ข้าพเจ้าเข้าอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องเรียน					
5	ข้าพเจ้าเข้าไป Chat กับเพื่อนต่างเพศ					
6	ข้าพเจ้าได้เห็นภาพโป๊จากสื่อต่างๆ					
7	ข้าพเจ้าได้อ่านบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ					
8	ข้าพเจ้าชื่นชอบดาราที่แต่งตัวเซ็กซี่					
9	ข้าพเจ้าติดต่อนหาความรักโดยผ่านอินเทอร์เน็ต					
10	ข้าพเจ้าเคยดูนิตยสารที่มีรูปภาพเกี่ยวกับการร่วมเพศ					
11	ข้าพเจ้าแต่งตัวเซ็กซี่ตามแฟชั่น					
12	ข้าพเจ้าเคยเข้าไปดู clip VDO ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ					
13	ข้าพเจ้าเคยได้นัดเจอกับเพื่อนต่างเพศที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต					
14	ข้าพเจ้าได้อ่านการ์ตูนที่มีเนื้อหา รูปภาพเกี่ยวกับทางเพศ					
15	ข้าพเจ้าไม่เคยเปิด VDO หรือ CD ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์เลย					
16	ข้าพเจ้าเปิด internet เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องเรียนมากกว่าเรื่องเพศสัมพันธ์					

ต่อ

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17	ข้าพเจ้าชอบอ่านและติดตามเรื่องเกี่ยวกับคู่รักดารา					
18	ข้าพเจ้าเข้าเว็บไซต์ที่มีการหาเพื่อนรู้ใจต่างเพศ					
19	มีเพื่อนต่างเพศเข้ามาทำความรู้จักกับข้าพเจ้าทางอินเทอร์เน็ต					
20	ข้าพเจ้าชอบฟังเพลงที่มีเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม					

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

- | | |
|------------------------------------|--|
| 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีขำ | อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 2. อาจารย์ ดร. ละเอียต รักษ์เฝ้า | ข้าราชการบำนาญ ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 3. อาจารย์ ดร.ทรงศรี ตุ่นทอง | อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏลพบุรี |



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5646 , 5731

ที่ ศธ 0519.12/1415

วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวจิราภรณ์ ช่างดวงจิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4” โดยมี อาจารย์สุวพร เข้มเฮง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ สดโกสุม กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศพร มณีศรีจำ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม เรื่องลักษณะมุ่งอนาคต – การควบคุมตนเอง , วิถีชีวิตแบบพุทธ , ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว , อิทธิพลจากเพื่อน , อิทธิพลจากสื่อ , เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจิราภรณ์ ช่างดวงจิตร และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

12/33 C

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ที่ ศธ 0519.12/1416

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1/ กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ละเอียด รักษ์เฝ้า

เนื่องด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและสถิติ
ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยบางประการที่
ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4” โดยมี อาจารย์สุวพร เข้มเฮง
ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ ศลโกสุม กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเรื่องลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุม
ตนเอง, วิถีชีวิตแบบพุทธ, ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว, อิทธิพลจากเพื่อน, อิทธิพลจากสื่อ, เจตคติต่อ
พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063, 02-6641000 ต่อ 5731, 5646

หมายเหตุ: สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพทมือถือ 086-0534062



ที่ ศธ 0519.12/ 1417

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

11 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ด่านบุรี

เนื่องด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและสถิติ
ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยบางประการที่
ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 4” โดยมี อาจารย์สุวพร เข้มเฮง
ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ สลโกสุม กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ทรงศรี คู่หนอง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบถามเรื่องลักษณะ
มุ่งอนาคต - การควบคุมตนเอง , วิถีชีวิตแบบพุทธ , ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว , อิทธิพลจากเพื่อน , อิทธิพล
จากสื่อ , เจตคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

1499 C

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัทพ์มือถือ 086-0534062

ที่ ศธ 0519.12/๗๕/๕



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทุมพร

เนื่องด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4” โดยมี อาจารย์สุวพร เข้มเฮง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ ศลโกสุม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 100 คน ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง / วิถีชีวิตแบบพุทธ / ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว / อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน / อิทธิพลจากสื่อ และ เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-0975-692

ที่ ศร 0519.12/๑๕ 1๖



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 สิงหาคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทงศึกษาลัย

เนื่องด้วย นางสาวจิราภรณ์ ช่างดวงจิตร นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและสถิติ
ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยบางประการ
ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4” โดยมี อาจารย์สุวพร เข้มเฮง
และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ ศลโกสุม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้
นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 100 คน
ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง / วิธีชีวิตแบบพุทธ / ความสัมพันธ์ภายใน
ครอบครัว / อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน / อิทธิพลจากสื่อ และ เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิราภรณ์ ช่างดวงจิตร
ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-0975-692

ที่ ศธ 0519.12/๑๕ / ๖



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๑ สิงหาคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางลิ่ววิทยา

เนื่องด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตต์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4” โดยมี อาจารย์สุวพร เข้มเฮง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ สดโกสุม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 100 คน ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง / วิถีชีวิตแบบพุทธ / ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว / อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน / อิทธิพลจากสื่อ และ เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร .
ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตต์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-0975-692

ที่ ศธ 0519.12/ ๑๔1๘



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๑ สิงหาคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบริหารแจ่มใสวิทยา 5

เนื่องด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตส์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4” โดยมี อาจารย์สุพร เข้มเฮง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ สดโกสุม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 60 คน ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง / วิถีชีวิตแบบพุทธ / ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว / อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน / อิทธิพลจากสื่อ และ เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตส์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-0975-692

ที่ ศธ 0519.12/๗๕๘๓



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๙ สิงหาคม 2551

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ่อสุพรรณวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและสถิติ
ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยบางประการ
ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4” โดยมี อาจารย์สุวพร เข้มเฮง
และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ สดโกสุม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้
นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 40 คน
ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง / วิธีชีวิตแบบพุทธ / ความสัมพันธ์ภายใน
ครอบครัว / อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน / อิทธิพลจากสื่อ และ เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
ในระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์
ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-0975-692

ที่ ศธ 0519.12/๑๔14



บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1๑ สิงหาคม 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อเจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4” โดยมี อาจารย์สุวพร เข้มเฮง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ สลโกสุม เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เรื่อง ลักษณะมุ่งอนาคต-การควบคุมตนเอง / วิถีชีวิตแบบพุทธ / ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว / อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน / อิทธิพลจากสื่อ และ เจตคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2551

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ตันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-0975-692

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร์
วัน/เดือน/ปีเกิด	21 ธันวาคม 2520
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	83 ม.3 ตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี 72110
ตำแหน่งการงานปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	ประถมศึกษา จากโรงเรียนสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสองพี่น้องวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2542	กศ.บ. (วิทยาศาสตร์-เคมี) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2552	กศ.ม. (วิจัยและสถิติทางการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร